

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 27	Utgitt 9 august	1946
Innhold.		Side
Bestem. om endr. av forskr. om regulering av omsetn. av papir		390
Skr. om vedtekt til bygningslovens § 48 for Kragerø		390
» om bygningsvedtekter for Sem		392
» om endr. i forskr. om signalapparater		398
» om tillegg til husleievedtekta for Egersund		399
» om fiskeriregler for Soknedal, Sør-Trøndelag		400
» om endr. av feieregulativ for Alesund		400
» om opphevelse av forordn. om rasjonering av mineraloljer		400
» om endr. av feieregulativet for Berg, Østfold		401
» om ny vedtekt om stengjetider for utsalstader i Nord-Fron		401
» om freding av jerpe i Nord-Trøndelag		402
» om tillatelse til bruk av gift til fangst av rovdyr i Ogndal		402
» om opphør av forordn. for norske firmaer m. v. om levering og forbruk av jern og stål m. v. samt forskr. gitt i medhold av forordn.		402
» om fyresegner for Opland fylke i jaktseongen 1946—47		402
Bestem. om omsetnings- og bruksregulering for bygningsmaterialer m. v. til bygge- og anleggsarbeider m. v.		403
Lov om valutaregulering		404
» om driftskreditt for jordbruket		406
» om engangsskatt på formuesstigning		416
Res. om at den myndighet som etter forannevnte lov blir å utøve av vedk. departement legges til Finansdepartementet		440
Lov om endr. i lov om betaling for off. forretninger		440
» om endr. i lov om alderstrygd		441
» om midlert. tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v.		442
» om endr. i midlert. lov om skatt på motorvogner og lystfartøyer m. v.		443
» om endr. i lov om brannvesenet		444
» om endr. i lov om Norges Brannkasse		445
» om endr. i § 27 i alm. borgerlig straffelov		448
Midlert. lov om forlengelse av visse patenters varighet		448
Lov om midl. vassdragsreguleringer		451
» om endr. i lov om vassdragsreguleringer § 19		452
» om utreinsking i off. teneste		454
» om erstatning for skip m. v. i medhold av prov. anordninger		457
» om midlert. tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning		462
Res. om bemyndigelse for Finansdepartementet til å gi forskr. etter forannevnte lov § 9 m. v.		465

	Side
Lov om ekspropriasjon og byggeforbud vedk. grunnarealer m. v.	465
Midlert. lov om tillegg til lov om vassdragsreguleringer	468
» » om krigsskadetrygd for bygninger	469
» » om avståing av bruksrett til husrom m. v.	480
» » om gjenreisning av krigsramte områder	488
Kunngj. om engangsskatt på formuesstigning	498
Res. om forlengelse av frister etter restitusjonsanordningens §§ 2 og 4	499
» om forbud m. v. etter midl. lov om overdragelse og bortfrak- ting m. v. av skip	499
» om midl. opphevelse av forbud mot fangst med gift på Svalbard	499
» om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å gi utsettelse med å sette i verk off. kjøttkontroll i visse kjøpstads — eller ladestedskommuner m. v.	500
» om at kapitlene I, II, X, XIII i jordloven skal komme til an- vendelse for Kongsvinger	500
» om at havnefogder skal regnes som statstjenestemenn	500

14 juni. Bestemmelse om endring av forskrifter om regu- lering av omsetningen av papir av 25 juni 1945.

(Fastsatt 14 juni 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I.

I ovennevnte forskrifter skal § 1 lyde så:

§ 1. Produsenter av papir plikter å levere sin produksjon for innenlandsk forbruk til de formål og forbrukere og i de mengder som Forsynings- og gjenreisningsdepartementet, Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger bestemmer.

Direktoratet for industriforsyning eller den det bemyndiger kan gi bestemmelser om begrensning av bruken av papir.

Erverv og bruk i strid med de bestemmelser som gis er forbudt.

II.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

3 juli. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre vedtekt til bygningslovens § 48 vedtatt av Kragerø bystyre i møte 31 mai 1946 med en del endringer og tilføyelser.

Vedtekten lyder så:

Til lovens § 48.

1. Bebyggelse av en eiendom i regulert strøk må ikke finne sted med mindre til og langs eiendommen fører opparbeidet og godkjent

gate i tilfelle forsynt med kloakk etter formannskapetets bestemmelse. 14 juni. Det kan ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn det må anses rimelig for en hensiktsmessig atkomst til eiendommen. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 8 m, heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk som foretas av private, må gjøres etter det kommunale ingeniørvesens forskrifter. Fra disse bestemmelser kan formannskapet gjøre unntak etter at uttalelse fra bygningsrådet er innhentet. Grunneierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av kommunen, å opparbeide gate og kloakk som nevnt i første ledd.

2. Gate eller fortau som er opparbeidet og kloakk som er lagt av grunneier i henhold til bestemmelsene i vedtekt til bygningslovens § 48, punkt 1, blir fra den tid arbeidet er fullført og godkjent, å vedlikeholde av kommunen.

3. Grunneierne skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk. Grunneiernes forpliktelse skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 8 meter innbefattet fortau, og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter.

4. Såframt gaten bare kan bebygges på den ene side, skal grunneiernes forpliktelser ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.

5. De regler som gjelder for opparbeidelse av gater, følges også når eldre veg inngår i regulert gate.

6. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet.

Grunneier, hvis eiendom ikke støter direkte til den gate som opparbeides, kan pålegges å delta i utgiftene hermed i forhold til den verdausk hans eiendom oppnår ved gateanlegget. Spørsmålet herom avgjøres i tilfelle ved skjønn.

7. Den grunneier som etter denne vedtekts ikrafttreden har bygd eller bebygger sin eiendom med bygning som har vindu eller dør mot eller innkjørsel fra en etter vedtekts ikrafttreden opparbeidet gate, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder etter at oppgave over størrelsen er meddelt eller i høyst 10 årlige terminer mot at det svares lovlig rente av det til enhver tid tilbakestående beløp.

8. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foranstalt-

14 juni. ning å avholde fornøden tinglysing på vedkommende eiendoms folium i panteregistret.

9. Når særlige grunner foreligger, kan bystyret frafalle den refusjon som tilkommer kommunen etter foranstående bestemmelse.

5 juli. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet med en del endringer vedtak av Sem herredsstyre, Vestfold fylke, i møte 21 mars 1946 om vedtekter til bygningsloven for Sem kommune.

Vedtektene lyder så:

Til lovens § 1.

For hytter og de til gårdsbruk nødvendige bygninger er gitt lempinger i lovens bestemmelser ved vedtekt til lovens § 116.

Til lovens § 8.

Midlertidige unntak fra lovens bestemmelser kan tilstedes av bygningsrådet, når det under de forhåndenværende omstendigheter finnes ubetenkelig, og forholdet uten for store vanskeligheter vil kunne rettes. Sånne unntak kan til enhver tid tilbakekalles og skal være betinget av at den som bygger, ved tinglyst erklæring forplikter seg til når som helst å bortta eller forandre det utførte eller oppføre med midlertidig tillatt benyttelse. Underretning om unntaket skal meddeles vedkommende departement.

Til lovens § 12.

Det skal i Sem være et bygningsråd, en bygningssjef og en eller flere bygningsinspektører.

Inntil annerledes bestemmes ved vedtekt:

- a) fungerer bygningsrådet også som reguleringsråd og bygningssjefen som reguleringssjef. Ved behandling av reguleringssaker, tiltres bygningsrådet av ett fra vedkommende strøk av herredsstyret oppnevnt medlem,
- b) fungerer kommuneingeniøren som bygnings- og reguleringssjef samt foretar de nødvendige oppmålingsforretninger.

Til lovens § 13.

Bygningsrådet skal bestå av: Lensmannen, helserådets ordfører, bygningssjefen og tre av herredsstyret valgte medlemmer, hvorav to bør være bygningskyndige og et medlem av det sittende formannskap.

Til lovens § 17.

Den myndighet som etter bygningsloven er tillagt bygningsrådet, skal i de tilfelle som omhandles i nedenstående bestemmelser, tilligge bygningssjefen, dog således at bygningssjefen alltid er berettiget til å forelegge saken for bygningsrådet om han dertil finner grunn:

5 juli

- § 79. Fundamenters dybde.
- § 88. 2—3 bjelkelags isolasjon.
- § 99. Pipefundament.
- § 101. 1—2 pipers høyde.
- § 102. 2—3 ventilasjonsavtrekk.
- § 132. 1—2 Byggeanmeldelser.
- § 133. 1 Byggeanmeldelser.
- § 135. Anmelders gyldighet.
- § 136. Kontroll ved byggearbeider.
- § 137. 3 Varsling av ombytte av byggherre.
- § 142. Ferdigbesiktigelse.
- § 143. Korrigerte tegninger.
- § 145. Vedlikehold.
- § 150. Tomters utseende.
- § 153. 1—2 Ulovlig påbegynt arbeide.

Til lovens §§ 27 og 28.

- a. I den utstrekning hvori stadfestet reguleringsplan ikke foreligger, skal de reguleringer som reguleringsrådet vedtar, være gjeldende inntil planen er endelig stadfestet av vedkommende departement. Utkreves det til reguleringsens gjennomførelse ekspropriasjon av grunn (bebyggd eller ubebyggd), må dog reguleringen være vedtatt på vanlig måte, idet så vel herredsstyrets vedtak som departementets stadfestelse må foreligge før ekspropriasjonen iverksettes. Regulering som berører statens eiendommer, blir først gyldig ved stadfestelse av vedkommende departement.
- b. Reguleringsrådet kan foreta mindre vesentlige forandringer i stadfestete reguleringer med mindre reguleringen berører statens eiendommer.
- c. Forinnen reguleringsrådet treffer sin endelige avgjørelse i de tilfelle som omhandlet i avsnitt a og b, skal vedkommende grunneiere gis adgang til å uttale seg. Er noen grunneier misnøyd med rådets vedtak, kan han innen 4 uker etter at det er ham meddelt, innanke saken for vedkommende departement (jfr. bygningslovens § 28, 2).

Til lovens § 29.

Når bygning oppføres i strøk som ikke er regulert, har den som bygger å rette seg etter de bestemmelser som reguleringsrådet gir med hensyn til bygningens beliggenhet m. v. Hvor reguleringsrådet anser det påkrevd, skal grunneierne i strøket høres.

Til lovens § 48.

- a. Bebyggelse av en eiendom må ikke finne sted med mindre det til denne fører gate eller veg godkjent av bygningsrådet, samt,

- 5 juli. om så bestemmes av bygningsrådet, også kloakkledning. Det kan dog ikke kreves at gata skal opparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortau, eller kloakkledning nedlegges med større diameter enn 305 mm (12").
- 8 juli. b. Grunneiere skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate. Grunneiernes forpliktelse skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gata i en bredde av inntil 15 m og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm (12") diameter. Refusjonsplikten skal være begrenset til, foruten underbygning, bare å gjelde vegdekker av grus og makadam, ikke brullekking, asfalt, betong eller dermed beslektete dekker.
- c. Såframt gata bare kan bebygges på den ene side, skal grunneiernes forpliktelser ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.
- d. De om opparbeidelse av gater gjeldende regler følges også når eldre veg inngår i regulert gate.
- e. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gata, hvorunder den gatestrekning som opparbeides, samtidig betraktes som en enhet.
- f. Den grunneier, som etter denne vedtekts ikrafttreden, har bygd eller bebygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot eller innkjørsel fra en, etter vedtektens ikrafttreden, opparbeidet gate, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder etter at oppgave over størrelsen er ham meddelt, eller i høyst 10 årlige terminer mot at det svares lovlig rente av de til enhver tid tilbakestående beløp. For grunneiere som bygger senere regnes denne frist fra det tidspunkt da de påbegynner oppførelsen av sånn bygning.
- g. Eier av grunn som ikke støter direkte til gata, men bare har adgang til samme, kan pålegges å delta i utgiftene til opparbeiding av gata i et forhold som avgjøres ved skjønn opptatt for kommunens regning. Det må herunder påses, at erstatningen kommer i et rimelig forhold til den verdiøkning som eiendommen får ved at gata blir opparbeidet.
- h. Med hensyn til erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foranstaltning å foreta tinglysing på vedkommende eiendoms folium i grunnboka.
- i. Når særlige grunner foreligger, kan formannskapet frafalle helt eller delvis den kommunen etter foranstående bestemmelser tilkomne refusjon.

5 juli.

Til lovens § 57.

For oppmåling av tomter betales:

For arealer inntil	500 m ²		kr. 20
»	»	» 1 000 »	 » 25
»	»	» 2 000 »	 » 30

og for større tomter betales kr. 5 i tillegg for hver 1 000 m², eller del derav.

For kartvitne betales i tillegg kr. 2 pr. time. Dessuten betales for kartets tegning, når arealet ikke overstiger 5 000 m², kr. 10 og for større tomter kr. 2 i tillegg for hver 1 000 m² eller del derav.

I denne betaling, som erlegges ved utleveringen, er innbefattet erstatning for medhjelp, instrumenthold samt bekreftet avskrift av forretningen. Blir det målte areal å beregne i forskjellige særskilt angitte deler, økes gebyret for det samlede areal med $\frac{1}{3}$ av ovenstående.

For gjenpart av eldre kartforretning betales $\frac{1}{3}$ av de bestemte gebyrer. For attest vedkommende grunneiendommer og forandringer i deres areal betales kr. 5.

Dessuten erlegges for:

Påvisning av gatelinje for tomt		kr. 5
»	» høydeforhold for tomt	 » 5
Inntegnelse av bebyggelse på eldre målebrev		» 10
Grensepåvisning av mindre arealer		» 10

Hjemmelsbrev på solgt eiendom kan tinglyses, dersom det forevises attest fra vedkommende oppmålingsmyndighet om at målebrev er rekvirert, samt kvittering for at gebyr for oppmåling er betalt.

Til lovens § 58.

- a. Utstykning av enkelte tomter i regulert strøk må ikke finne sted uten reguleringsrådets godkjenning.
- b. Før bestemte områder utparselleres må godkjent reguleringsplan foreligge.
- c. Reguleringsrådet treffer bestemmelse om det antall våningshus som skal tillates oppført på hver tomt, idet herunder tas hensyn til minimumsarealer som er gjeldende for vedkommende strøk.
- d. Ingen skylddelingsforretning tillates avhjemlet forinnen reguleringsrådets samtykke til deling er forevist sorenskriveren.

Til lovens § 60.

Når våningshus oppføres på sted hvor offentlig kloakk ikke finnes, skal byggherren gi skriftlig erklæring om at bygningens kloakk skal tilknyttes offentlig kloakk, når sånn blir anlagt, og den fastsatte tilknytningsavgift betales.

5 juli. Til lovens § 61.

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til opphold for mennesker og/eller dyr uten at det til enhver tid er tilstrekkelig adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann.

Til lovens § 62.

Grunnstykker utenfor regulert strøk må ikke bebygges uten at de enten er beliggende ved en for offentlig ferdsel bestemt veg eller er tilknyttet en sånn ved en av bygningsrådet godkjent atkomst. For så vidt denne ikke tilhører den som bygger, skal den være ham varig sikret ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

Til lovens § 63.

a. I villastrøk tillates ikke oppført eller drevet fabrikk, industrielle anlegg, bensinstasjoner, tankanlegg, større hønserier, gartnerier, griseoppdretterier, forlystelses- eller bevertningslokaler og liknende. Anlegg, virksomheter eller foretagender som etter bygningsrådets skjønn vil medføre ulemper for de omboende er også forbudt. Gjenoppførelse av et avbrent anlegg som ovenfor nevnt, betraktes som nytt anlegg; når det er vesentlig større enn det avbrente eller når gjenoppførelsen ikke er anmeldt innen ett år etter brannen. Disse bestemmelser gjelder ikke anlegg som etter bygningsrådets skjønn vil være til gagn for vedkommende villastrøk.

b. Unntak fra bestemmelsene i denne vedtekt kan tillates av bygningsrådet etter innhentet uttalelse fra helserådet.

Til lovens § 116.

a. De for gårdsbruk nødvendige uthusbygninger kan oppføres, påbygges eller repareres uten hensyn til bygningslovens bestemmelser når de ikke er beliggende i regulert strøk eller på umiddelbart hertil støtende eiendom eller grunnstykker. For beboelseshus kommer bygningslovens bestemmelser på vanlig måte til anvendelse.

b. For sportshytter, små sommervillaer og liknende bebyggelse som bare beboes leilighetsvis, fastsetter bygningsrådet og reguleringsrådet nærmere bestemmelser.

c. Før de i denne vedtekt omhandlede bygninger oppføres eller oppbygges, skal skriftlig anmeldelse herom være innsendt til bygningsrådet og dettes samtykke til oppførelse være meddelt. Anmeldelsen skal inneholde opplysninger om anvendelse, beskaftenhet, størrelse og avstand fra veg, nabogrunn og annen bebyggelse. For utførelse av reparasjoner på de i denne vedtekt nevnte bygninger, er anmeldelse unødvendig. Bygningsrådet kan forby oppførelse, om- eller påbygging av sånne bygninger som

omhandlet i denne vedtekt, hvis de skjønnes å hindre en hensiktsmessig regulering av vedkommende strøk eller de av bygningsrådet finnes å virke skjæmmende. Ved oppførelse av de i denne vedtekt omhandlede bygninger, blir under enhver omstendighet bestemmelsene i Sem herreds helseforskrifter om bygningers oppførelse m. v. å iakttatt. 5 juli.

Til lovens § 137.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent ansvarshavende. Denne har å påse byggets forsvarlige oppførelse i henhold til gjeldende lover og forskrifter. Regler for godkjenning av ansvarshavende kan til enhver tid utferdiges av bygningsrådet. Godkjenningen kan når som helst tilbakekalles av bygningsrådet, hvis vedkommende viser ikke å oppfylle de krav som stilles til pålitelighet og dugelighet.

Til lovens § 144.

For behandling av byggeanmeldelser, tilsyn m. v. betales forskuddsvis følgende gebyrer:

1. For anmeldelse og tilsyn av nybygninger:

	Behandling:	Tilsyn:	Tilsammen:
Inntil 25 m ² bebyggt flate	kr. 5	kr. 5	kr. 10
» 50 » » » »	» 5	» 15	» 20
» 100 » » » »	» 15	» 20	» 35
» 150 » » » »	» 25	» 25	» 50
Over 150 » » » »	» 30	» 35	» 65

2. For anmeldelse og tilsyn av reparasjoner:

Inntil en verdi av kr. 200	kr. 2	kr. 2	kr. 4
» » » » » 500	» 3	» 3	» 6
» » » » » 1 000	» 5	» 5	» 10
» » » » » 5 000	» 10	» 10	» 20
» » » » » 10 000	» 20	» 15	» 35
Over » » » » » 10 000	» 30	» 20	» 50

For lukkede og åpne skur beregnes $\frac{1}{2}$ av ovenstående gebyrer.

For tilsyn med oppførelse av røykpiper eller kanal i eldre bygning betales kr. 5.

For tilsyn med bakerovner i bakeri, med varmeapparater i så vel gammel som ny bygning, betales kr. 10.

Gebyrene for behandling betales ved innleveringen av byggeanmeldelsen til bygningssjefen og fordeles mellom bygningsrådets medlemmer. Gebyrene for tilsyn betales etter oppgave av bygningssjefen hos herredskassereren ved avhentning av den behandlede byggeanmeldelse, og går inn i kommunekassen.

5 juli. Til lovens § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunnvann fra alle tomter, også sånne som ikke er eller aktes bebygde.

Til lovens § 150.

Ubebygde tomter skal holdes i ordentlig og ryddig stand etter bygningsrådets anvisning.

6 juli.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

I. I henhold til § 21 i forskrifter om signalapparater, instrumenter m. v. av 2 desember 1932 fastsettes følgende forandringer i disse forskrifter:

1. Note 9 i forskriftenes § 10, gitt av Handelsdepartementet i London 15 juni 1944, skal heretter lyde så:

9) Hvis skipet er utstyrt med gyroskopkompass, fordres bare et oppstilt og korrigert styrekompass.

I kolonnene «I uteneuropeisk fart», «I europeisk fart» og i «I kystfart» i forskriftenes § 10 vises det til denne note ut for ordene styrekompass, standardkompass og reserve styrekompass.

2. Punkt 3 i forskriftenes § 14 skal heretter lyde så:

3. På skip som skal være utstyrt med radiopeileapparat (jfr. forskrifter om radioanlegg og radiotjeneste i skip av hensyn til sikkerheten til sjøs av 16 februar 1933 § 4) og på skip som frivillig har installert sånt apparat, må radiopeileapparatet være av en konstruksjon som er godkjent av Telegrafstyret. På skip som etter forskriftene om radioanlegg og radiotjeneste i skip av hensyn til sikkerheten til sjøs av 16 februar 1933 skal være utstyrt med radiotelegraf (jfr. forskriftenes § 2), skal radiopeileapparatet være av klasse A og på andre skip minst av klasse B.

Radiopeileapparatets oppstilling må ledes av en radioteknisk utdannet fagmann og utføres etter de forskrifter som er gitt av Telegrafstyret.

For nyoppstilte apparater må apparatets deviasjon (restdeviasjonen) bestemmes under fornødent samarbeid mellom installatøren og en autorisert kompasskorrigør (kontrollkontor for skipsinstrumenter).

Når skipet er i fart, må skipsføreren sørge for at deviasjonens størrelse kontrolleres når anledning gis.

Fornytt deviasjonsbestemmelse må foretas etter ombygging eller større reparasjoner av fartøyet.

Resultatet av alle deviasjonsundersøkelser føres i kompass- og kronometerboken og attesteres av den (de) som har foretatt undersøkelsen.

På skip som ikke har særskilt kompass- og kronometerbok, oppsettes deviasjonstabell som attesteres av den som har foretatt undersøkelsen. På sånne skip som fører dagbok, skal resultatet av enkelte deviasjonsbestemmelser føres i denne. I skipsradioboken skal gjøres anmerkning om at undersøkelsene er foretatt og når.

II. I henhold til § 25 i forskrifter for fiskefartøyers innredning og utrustning m. v. av 22 september 1922 gis følgende tillegg til forskriftenes § 22 under nytt punkt 3:

3. På skip som frivillig har installert radiopelleapparat, skal dette apparat være av en konstruksjon som er godkjent av Telegrafstyret og må være minst av klasse B.

Radiopelleapparatets oppstilling må ledes av en radioteknisk utdannet fagmann og utføres etter de forskrifter som er gitt av Telegrafstyret.

For nyoppstilte apparater må apparatets deviasjon (rest-deviasjonen) bestemmes under fornødent samarbeid mellom installatøren og en autorisert kompasskorrigør (kontrollkontor for skipsinstrumenter).

Når skipet er i fart, må skipsføreren sørge for at deviasjonens størrelse kontrolleres når anledning gis.

Fornyet deviasjonsbestemmelse må foretas etter ombygging eller større reparasjoner av fartøyet.

På skip hvor det føres kompass- og kronometerbok, skal resultatet av alle deviasjonsundersøkelser føres inn i disse bøker av den (de) som har foretatt undersøkelsen.

På skip som ikke har særskilt kompass- og kronometerbok, oppsettes deviasjonstabell som attesteres av den som har foretatt undersøkelsen. På sånne skip som fører dagbok, skal resultatet av enkelte deviasjonsbestemmelser føres i denne. I skipsradioboken skal gjøres anmerkning om at undersøkelsene er foretatt og når.

III. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

8 juli.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av bystyret i Egersund kommune 6 mai 1946 om tillegg til husleievedtekta for Egersund, stadfestet 5 januar 1940, jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørms om

Brott på forbudet blir straffet med bøter, jfr. § 339, 2 i straffeloven.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet 8 juli 1946 fastsatt disse fiskeregler for Soknedal herred, Sør-Trøndelag fylke:

2. Til enhver tid er det forbudt å bruke disse redskaper og fangstmåter:

b. Fiskemåter som krever bruk av ildslys eller annet kunstig lys.

d. Håv, unntatt som hjelperedskap, samt sekk og not.

f. Avdemning eller oppdemning av elv eller bekk i fiskeriøyemed.

g. Jaging og driving i elv eller bekk.

4. Brudd på disse regler er straffbart.

5. Disse regler trer i kraft fra 1 januar 1947 og gjelder inntil videre. Fra samme tid oppheves de fiskeregler for Soknedal herred som er fastsatt ved Høyeste resolusjon av 23 april 1903.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette endring av feieregulativ for Ålesund, slik at takstene nå blir følgende:

» » » » 2 » » 1,00

» » » » 4 » » 1,60

For hver etasje derover kr. 0,25 i tillegg.

I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsfornödenheter og andre

varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 10 juli 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at forordning av 10 desember 1940 om rasjonering av mineraloljer skal opphøre å gjelde 10 juli 1946 for så vidt den angår

1. Vaselinoljer (White Oils),
2. Paraffinum liquidum,
3. Vaseline (petrolatum) gul og hvit til medisinsk og teknisk bruk.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

11 juli.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette endring av feieregulativet for Berg herred, Østfold fylke, utenom de eksisterende brannkommuner, slik at takstene nå blir følgende:

1	etasjes piper	kr. 0,95
2	»	» 1,20
3	»	» 1,45
4	»	» 1,65

For anbringere betales kr. 0,60.

Skriv fra Sosialdepartementet.

12 juli.

Departementet stadfester med dette med ei einskild redaksjonell endring det vedtaket som heradstyret i Nord-Fron, Opland fylke, har gjort 16 mai 1946 om ny vedtekt om stengjetid for utsalssteder i heradet.

Vedtekta skal gjelde inntil videre frå og med 20 juli 1946.

Frå same dag fell den eldre vedtekta burt.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Med dei unnatak som er nemnde i denne vedtekta, skal utsalssteder i Nord-Fron haldast stengde slik:

Frå kl. 18 til kl. 8,30.

Laurdag frå kl. 16 til fyrste kvardag kl. 8,30.

§ 2. På sun- og helgedagar og 1 og 17 mai skal utsalssteder vera heilt stengde.

§ 3. På jul-, nyårs-, påske- og pinseaftan skal utsalssteder stengjast kl. 15.

§ 4. Unnantekne frå desse reglar er utsalssteder som berre sel mjølk, brød og frukt og dessutan bensinstasjonar og jarnvegskioskar.

§ 5. I stengjetida må ikkje kjøparar sleppast inn. Kunder som er komne inn fyre stengjetid kan likevel ekspederast etter stengjetid.

§ 6. Den som bryt denne vedtekta blir straffa etter lova, jfr. straffelova § 339, 2.

- 12 juli. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**
Med hjemmel av § 44 i jaktloven av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at jerpe skal være fredet det hele år i Nord-Trøndelag fylke.
Bestemmelsen gjelder inntil videre, men ikke lenger enn til utgangen av 1950.
Overtredelse av bestemmelsen er straffbar.
- 12 juli. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**
Med hjemmel i § 22 i jaktloven av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 gis med dette tillatelse til bruk av gift til fangst av rovdyr i Ogndal herred, Nord-Trøndelag fylke.
Giften må ikke legges ut før 1 november, og må innsamles innen 1 mai hvert år.
Tillatelsen gjelder inntil videre.
Overtredelse av bestemmelsen er straffbar.
- 12 juli. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**
I medhold av provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen vedrørende forsyning og rasjonering av livsformødenheter og andre varer av 26 januar 1945 § 1, første ledd, og kongelig resolusjon av 12 juni 1945 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i henhold til nevnte anordning, fastsettes at forordning for norske firmaer, bedrifter og personer om levering og forbruk av jern og stål og produkter av jern og stål av 18 april 1941 med endringer av 29 mai 1941 og forskrifter gitt i medhold av forordningen skal opphøre å gjelde fra og med i dag.
- 13 juli. **Skriv fra Landbruksdepartementet.**
Med heimel i § 44 i jaktlova frå 20 mai 1899 og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert med dette gjeve slike fyresegner for Opland fylke i jaktseasonen 1946—47:
1. Jakttida for tiur, røy, orrhane, orrhøne, jerpe, rugde, bekkasin og and skal vera frå og med 15 september til og med 31 desember.
2. Jakttida for rjupe skal vera frå og med 15 september til og med 15 mars.
3. Jakttida for hare skal vera frå og med 1 oktober til og med 31 desember.
4. Brot på fyresegnene vert straffa.

Bestemmelser om omsetnings- og bruksregulering 13 juli. for bygningsmaterialer og bygningsartikler til bygge- og anleggsarbeider og andre formål.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 13 juli 1946 i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om landets forsyninger med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Følgende bygningsmaterialer og bygningsartikler omfattes av disse bestemmelser:

a. Parkett.	Ildsikre fliser.
Trefiberplater.	Linoleum.
Sement.	Kjøkkenvasker.
Hvit sement.	Oppvasker.
Sementblokker (sementhulstein, støpt bygningsstein).	Fajanse servanter.
Sementtakstein.	Fajanse klosettskåler.
Cellebetong	Klosettsisterner.
Slaggbetong	Badekar.
Klinkerbetong	Netting.
Sementasbestbølgeplater.	Radiatorer.
Murstein.	Glasserte leirrør.
Takstein.	b. Tømmer.
Takpapp.	Kryssfiner.
Ildsikre bygningsplater.	Takskifer.
Veggfliser.	Ildfast stein.
Golvfliser.	Ildfast leire.

§ 2. Brukte bygningsmaterialer og bygningsartikler omfattes ikke av disse bestemmelser. Det samme gjelder vareslag som nevnt i § 1, punkt b, for så vidt de skal brukes til andre formål enn bygge- og anleggsarbeider, samt vareslag som nevnt i § 1, punkt c, for så vidt de skal brukes til andre formål enn fasadepuss.

§ 3. Boligdirektoratet kan treffe bestemmelse om at bestemte mengder av bygningsmaterialer og bygningsartikler unntas fra disse bestemmelser (frikvanta).

§ 4. Det er forbudt å bruke bygningsmaterialer og bygningsartikler uten tillatelse fra Boligdirektoratet eller den direktoratet bemyndiger.

§ 5. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra og kjøpe eller på annen måte erverve bygningsmaterialer og bygningsartikler uten tillatelse fra Boligdirektoratet eller den direktoratet bemyndiger.

§ 6. Når Boligdirektoratet forlanger det, skal produsenter, importører, forhandlere (grossister og detaljister) av bygningsmaterialer og bygningsartikler og entreprenører gi oppgave over import,

13 juli. produksjon, beholdning og omsetning av bygningsmaterialer og bygning-
ningsartikler.

§ 7. Boligdirektoratet kan gi regler til utfylling av disse be-
stemmelser.

§ 8. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse be-
stemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem, er straffbar
og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14 mai 1917 om foranstalt-
ninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter
og andre varer §§ 8 og 8 a, slik disse lyder etter provisorisk anord-
ning av 26 januar 1945.

§ 9. Disse bestemmelser trer i kraft 1 august 1946.

Samtidig oppheves bestemmelser av 24 juni 1943 om omset-
ning og bruk av visse bygningsmaterialer og bygning-
ningsartikler og bestemmelser av 20 juni 1942 om omsetning og bruk av sement og be-
stemmelser gitt i henhold til disse.

19 juli. Lov om valutaregulering.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 5 juni 1946 så-
lydende:

§ 1. Betalinger av enhver art fra Norge til utlandet eller fra
utlandet til Norge skal utelukkende skje gjennom Norges bank eller
den Finansdepartementet bestemmer:

Finansdepartementet kan gi bestemmelser om:

a. Overdragelse og erverv av utenlandske betalingsmidler, uten-
landske verdipapirer, utenlandske fordringer og av norske verdi-
papirer og betalingsmidler som befinner seg i utlandet, samt om
overdragelse til eller erverv fra utlending av norske betalings-
midler, verdipapirer og fordringer.

b. Opptagelse av kreditt eller lån i utlandet og garantistillelse her-
for, ytelse av kreditt eller lån til utlending og garantistillelse
herfor, og om enhver annen økonomisk eller finansiell forføyning
som kan medføre plikt til betaling fra Norge til utlandet eller
fra utlandet til Norge.

c. Forføyninger over utlendingers fordringer i Norge og garanti-
stillelse i favør av utlendinger.

d. Utførsel og innførsel av betalingsmidler og verdipapirer.

e. Avståelse av utenlandske betalingsmidler, verdipapirer og for-
dringer mot betaling i norske kroner.

I de bestemmelser som Finansdepartementet utferdiger i henhold
til 2. ledd, kan det pålegges plikt til å gi norske myndigheter og Norges
bank de opplysninger som disse finner nødvendige til gjennomføring
av bestemmelsene.

Kongen kan oppnevne en rådgivende komité som skal bistå med gjennomføringen av de bestemmelser som Finansdepartementet utferdiger i henhold til denne paragraf. 19 juli. Nr. 1.

§ 2. I denne lov forstås ved

I. Utlending.

Enhver person eller institusjon som ikke er innlending. Innlending er staten, norske kommuner, personer som er bosatt i eller har sitt vanlige oppholdssted i Norge, samt selskaper, korporasjoner, stiftelser og andre institusjoner av enhver art som har sete i Norge.

II. Betalingsmidler.

a. Pengesedler, mynter, veksler, sjekker og andre anvisninger eller akkreditiver.

b. Gull, sølv og platina, samt legeringer, hvorav disse metaller utgjør en vesentlig del (i rå eller forarbeidet stand).

III. Utenlandske betalingsmidler.

a. Utenlandske pengesedler og mynter, veksler, sjekker og andre anvisninger eller akkreditiver, som gir rett til betaling i utenlandsk valuta.

b. Gull, sølv, platina samt legeringer, hvorav disse metaller utgjør en vesentlig del (i rå eller forarbeidet stand), når disse metaller eller legeringer befinner seg i utlandet.

IV. Verdipapirer.

Aksjer, andelsbevis, obligasjoner, omsetningsgjeldsbrev, kuponger, utbyttebevis og dokumenter som gir rett til å forføye over verdipapirer (sertifikater o. l.).

V. Utenlandske verdipapirer.

Verdipapirer hvis utsteder er utlending.

VI. Utenlandske fordringer.

Fordringer som ikke knytter seg til verdipapirer og hvor skyldneren er utlending.

§ 3. Den som forsettlig overtrer denne lovs bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av loven, straffes med bøter eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler. Er handlingen foretatt under utøvingen av en ervervsvirksomhet, kan retten til å drive denne fradømmes den skyldige for en tid fra 1 uke og inntil 5 år. På samme måten straffes forsøk. Overtredelsen regnes som forseelse.

Den som ved uaktsomhet har forsett seg som nevnt foran, straffes med bøter.

De verdier som en forseelse mot bestemmelsene gjelder, kan ved dom inndras til fordel for statskassen.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

19 juli. Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
Nr. 1. samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. Lov om driftskreditt for jordbruket.

Nr. 2. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 24 juli 1946 sålydende:

Kapitel 1.

Driftskredittkassen for jordbruket.

§ 1. Kassens formål.

Driftskredittkassen for jordbruket har til formål:

- a) Å gi lån til driftskredittlag etter reglene i denne lov, å øve kontroll med at lagene virker i samnhøve med gjeldende lov og forskrifter, og å hjelpe fram en gagnlig utvikling i det hele av driftskredittsamvirket blant jordbrukerne.
- b) Å gi lån til maskinholdervirksomhet etter reglene i denne lov og særskilte regler herom gitt av vedkommende departement.

§ 2. Fond og innlån.

Kassen skal ha et grunnfond og et reservefond som begge tilhører staten, og som blir dannet av midler som Stortinget bevilger. Reservefondet skal bare brukes til å dekke kassens mulige tap på utlån. Rentene av dette fond skal legges til kapitalen inntil fondet når den høyde som Stortinget fastsetter. Til fondet skal videre legges Driftskredittkassens renteinntekt på utlån til maskinholdervirksomhet, — jfr. § 3 b.

Styret for kassen kan ta opp lån, som staten garanterer, med opp til 3 ganger den sum som grunnfondet utgjør. Såframt lån blir opptatt ved at kassen utsteder ihendehaverobligasjoner, gir vedkommende departement påtegning om statsgarantien.

Grunnfondet kan brukes til utlån.

§ 3. Utlån.

19 juli.
Nr. 2.

Styret for kassen avgjør etter nærmere prøving om lånesøknader skal innvilges. Styret skal påse at det til enhver tid finnes forsvarlig sikkerhet for lånet.

Lån kan innvilges etter slike regler:

a) Kassen kan gi lån til driftskredittlag til utbetaling av lån som lagstyret innvilger medlemmene etter § 12. Som sikkerhet for de utlånte midler ved siden av medlemmenes personlige ansvar for lagets forpliktelser etter § 15, kan kassen forlange å få transport på den sikkerhet medlemmene har gitt for sine lån i laget. Renten for lånene skal ikke være høyere enn at den gjennomsnittlig dekker den rente kassen selv betaler for de utlånte midler. Om tilbakebetalingen fastsetter kassestyret med samtykke av vedkommende departement nærmere regler.

b) Kassen kan gi lån til en maskinholder som oppfyller de vilkår som fastsettes etter de i § 1 b. nevnte regler.

Lånet kan være opptil 70 pst. av kjøpesummen for de innkjøpte driftsmidler. Til en enkelt maskinholder kan det ikke uten samtykke fra vedkommende departement utlånes mer enn 10 000 kroner. Styret for Driftskredittkassen påser at kjøpesummen er rimelig, og at lånet blir brukt til det innkjøp som det er bestemt til. Låntakeren skal betale inn sin del av kjøpesummen til Driftskredittkassen, som sender pengene videre til selgeren sammen med lånemidlene.

Styret for Driftskredittkassen fastsetter utlånsrenten, som ikke skal være mer enn høyst 1 pst. høyere enn den rente som Driftskredittkassen selv gjennomsnittlig betaler for de utlånte midler. Om tilbakebetaling og sikkerhetsstillelse gjelder de samme regler som er fastsatt for utlån i et driftskredittlag, se §§ 12 og 13. Mellom Driftskredittkassen og en maskinholder kan inngås lignende avtale som nevnt i § 13.

Driftskredittkassen har tilsyn med maskinholderens virksomhet til lånet er innbetalt.

§ 4. Styret.

Kassen skal ledes av et styre på fem medlemmer. Formannen, nestformannen og to medlemmer, samtlig med varamenn oppnevnes av Kongen og ett medlem med varamann av styret for Norges bank. Medlemmene oppnevnes for 3 år ad gangen. Ingen kan oppnevnes etter han har fylt 68 år.

Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag skal gis høve til å komme med forslag til de to medlemmer av styret, som oppnevnes ved siden av formann og nestformann. Styret ansetter kassens tjenestemenn.

19 juli.

Nr. 2.

§ 5. Administrasjonsutgifter.

Kassens administrasjonsutgifter blir utredet av statskassen etter bevilgning av Stortinget.

Godtgjørelsen for medlemmene av styret og lønnen for tjenestemennene blir fastsatt av Stortinget.

§ 6. Kassens hovedsete. Avdelingskontorer.

Kassen har sitt hovedsete i Oslo.

Med samtykke av Stortinget kan det opprettes avdelingskontorer for enkelte landsdeler. Kongen gir nærmere forskrifter om avdelingsstyre m. v.

Kapitel 2.

Driftskredittlag.

§ 7. Formål og virkeområde.

Skal et driftskredittlag få lån i Driftskredittkassen for jordbruket, må laget være opprettet i samsvar med reglene i denne lov. Disse lag har enerett til å bruke navnet driftskredittlag. Intet lag kan tre i virksomhet før det har fått sine vedtekter stadfestet av styret for Driftskredittkassen. Vedkommende departement utarbeider normalvedtekter for lagene.

Driftskredittlag kan ikke drive annen virksomhet enn å yte kreditt til sine medlemmer til formål som nevnt i denne lov.

Laget må ha minst 10 medlemmer som er godkjent etter reglene i § 8. Styret for Driftskredittkassen kan samtykke i et lavere medlemstall:

1. Når særlige forhold krever det.

2. Når det gjelder lag som bare skal yte lån til kjøp av driftsmidler som to eller flere medlemmer skal eie og bruke i fellesskap. Styret kan dog samtykke i at et lag som er godkjent etter denne bestemmelse, også kan yte lån etter de vanlige regler i § 12 når laget har virket en tid.

Lagets virkeområde skal fastsettes i vedtektene og må ikke gripe inn i virkeområdet for noe annet driftskredittlag. Virkeområdet skal være sammenhengende og ikke større enn at det kan forutsettes at medlemmene kjenner hverandres personlige og økonomiske forhold.

§ 8. Medlemsskap.

Medlemmer av driftskredittlag kan bare være norske statsborgere som driver jordbruk og er personlig skikket til dette. Både den som er med å grunnlegge laget og den som senere søker om å bli opptatt, må godkjennes som medlem ved vedtak av lagstyret.

Styret i driftskredittlag kan frafalle kravet om at et medlem 19 juli skal drive jordbruk, hvis han på grunn av særlige egenskaper er skikket til å disponere over traktor og andre mekaniske driftsmidler, og derfor kan bli til nytte for andre medlemmer i laget og for jordbrukere utenfor laget som maskinholder.

Blir noen nektet medlemsskap, kan han kreve saken forelagt for første medlemsmøte. For at medlemsmøtet kan oppta ham som medlem, kreves $\frac{2}{3}$ flertall.

Ingen kan være medlem av flere driftskredittlag med mindre han driver flere jordbruk som ligger innenfor forskjellige lags virkeområde.

Medlemmer som driver jordbruk kan i ett og samme lag ha fra 1 til 20 medlemslotter uten hensyn til størrelsen av medlemmets eiendom. Videre kan styret tilstå et medlem ytterligere 2 medlemslotter for hvert fulle 10 mål dyrket jord som medlemmet har utover 50 mål. Et medlem kan likevel ikke ha mer enn 30 lotter i alt etter denne regel.

Et medlem som skal virke som maskinholder kan tilstås inntil 50 lotter til kjøp av driftsmidler i forbindelse med maskinholdervirksomhet. Vedkommende departement kan dog i særlige tilfelle samtykke i et høyere antall lotter etter denne bestemmelse.

Lagstyret kan for det enkelte tilfelle fastsette hvor mange lotter et medlem høyst kan ha.

§ 9. Overføring av medlemslotter. Utmelding.

Medlemslotter kan bare overføres til jordbruker eller maskinholder som er eller blir opptatt som medlem av laget.

Så lenge det ikke er vedtatt å oppløse et lag, kan ethvert medlem melde seg ut. I vedtektene for laget kan det fastsettes at ingen kan melde seg ut før det har gått en viss tid etter innmeldingen. Men medlemmene kan ikke bindes for mer enn 5 år. Utmeldingen skal være skriftlig og sendes lagstyret senest 3 måneder før regnskapsåret løper ut.

Den som har overført medlemslott eller meldt seg ut av laget, blir fri ansvar etter § 15 såfremt det første, reviderte årsregnskap viser overskudd av aktiva over lagets forpliktelser og styret for Driftskredittkassen har samtykket i ansvarsfrihet, etter at årsregnskapet er blitt forelagt for styret.

Medlem som har overført medlemslott eller meldt seg ut av laget, blir fri ansvar for nye lån som innvilges etter overdragelsen eller utmeldelsen.

Ved dødsfall gjelder tilsvarende regler.

19 juli.

Nr. 2.

§ 10. *Tap av medlemsskap.* Styret for driftskredittlag kan inndra medlemsskap for medlem som ikke betaler skyldige medlemspenger eller som misligholder sine låneforpliktelser til laget. Med samtykke av styret for Driftskredittkassen kan medlemsskap inndras også av andre grunner. Den som får sitt medlemsskap inndradd, hefter fremdeles for de lån som laget hadde ved inndragingen.

§ 11. *Medlemspenger.*

Medlemspengene blir fastsatt i vedtektene og må ikke være mindre enn 8 kroner for hver lott. Den som vil tegne seg som medlem, betaler minst halvparten av medlemspengene kontant ved tegningen og resten innen 3 år. Pengene kan holdes tilbake i lån som medlemmet får.

§ 12. *Ut- og innlån.*

Driftskredittag kan etter bevilgning av lagstyret yte lån til de nedenfor nevnte formål, såfram styret finner det nødvendig for at lånsøkeren kan drive eiendommen tífredsstillende:

- a) Som driftskreditt til kjøp av husdyr, maskiner og andre jordbruksredskaper, såfrø og kunstgjødsel og i det hele nødvendige driftsmidler til jordbruket. Lån kan også ytes til kjøp av husdyr, maskiner og andre jordbruksredskaper som to eller flere personer skal eie og bruke i fellesskap, når lagstyret finner en slik ordning hensiktsmessig.
- b) Som anleggskreditt til formål som står i forbindelse med jordbruksdrift eller med forbedring av jordbrukseieendom som vatningsanlegg, frukttreplanting, anlegg av kulturbeiter (særlig på mindre bruk) bygging og reparasjon av nødvendige uthus, innlegging av vatn, bygging av silokum og gjødseloppsamlingsanlegg og i det hele anlegg og tilbehør som ikke kan regnes som driftsmiddel, men har driftsmessig betydning. Anleggskreditt kan også ytes til formål som står i forbindelse med gartnerivirksomhet som drives sammen med jordbruk, som anlegg av veksthus og faste varmebenker med eller uten varmeanlegg, innstallering av varmeanlegg og lignende forbedringer og moderniseringer i eldre veksthus og vekstbenker, og bygging av grønn-sak- og fruktkjeller. Lånsøkeren må legge fram et omkostningsoverslag etter regler gitt av styret for Driftskredittkassen. Et driftskredittag må ha vært i virksomhet en tid og ha vist god forretningsskikk før lagstyret, etter innhentet samtykke fra Driftskredittkassen kan innvilge anleggskreditt. Lånet kan være opptil $\frac{3}{4}$ av kjøpesummen eller omkostnings-

overslaget, men ikke over 200 kroner for hver medlemslott lånsøkeren har. Det samlede utlån til driftskreditt må ikke uten samtykke fra styret i Driftskredittkassen overstige halvparten av det høyeste beløp som lånsøkeren etter størrelsen av eiendommen kan låne etter foregående punktum, sammenholdt med § 8, femte ledd. Samme regel gjelder for de samlede utlån til anleggskreditt. Når det blir stillet fullgod sikkerhet, kan driftskredittlag i særlige tilfelle yte lån til kjøp av såvarer, kunstgjødsel og lignende driftsmidler med inntil 100 pst. av kjøpesummen.

Lagstyret påser at kjøpesum og omkostningsoverslag er rimelig, og at lånet blir brukt til det som det er bestemt til. Ved driftskreditt skal låntakeren betale inn sin del av kjøpesummen til kassereren i laget, som sender pengene videre til selgeren sammen med lånemidlene. Ved lån til kjøp av såvarer, kunstgjødsel og lignende driftsmidler, gjelder den særbestemmelse at låntakeren skal betale den del av kjøpesummen som ikke dekkes av lånet direkte til selgeren. Ved anleggskreditt skal låntakeren betale inn til kassereren den del av omkostningsoverslaget som han i tilfelle skal betale kontant. Kassereren foretar oppgjør for leveranser og utført arbeid etter hvert som arbeidet skrider fram etter regler gitt av styret for Driftskredittkassen.

Styret i laget fastsetter utlånsrenten, som ikke skal være mer enn 1 pst. høyere enn den rente laget selv betaler for lån i Driftskredittkassen. Lån til såfrø, kunstgjødsel og lignende driftsmidler skal betales tilbake innen et av styret for Driftskredittkassen nærmere fastsatt tidspunkt, senest 12 måneder etter at lånet blir utbetalt. Andre lån er avdragsfrie det første halvår og skal deretter betales tilbake i høyst 6 halvårige terminer. I særlige tilfelle kan lagstyret innrømme en tilbakebetalingstid av opptil 14 halvårige terminer. Lån til de formål som er betegnet som anleggslån skal betales tilbake i høyst 20 halvårige terminer.

Lagstyret søker Driftskredittkassen om de midler som laget trenger til sin virksomhet. Laget må ikke uten samtykke av Driftskredittkassen låne av noen annen.

§ 13. Sikkerhet for lån.

Styret påser at driftskredittlag i et hvert tilfelle får slik sikkerhet for lån som styret finner betryggende.

Det kan avtales at laget med full rettsgyldighet uten overlevering skal ha eiendomsretten til husdyr, maskiner, redskaper og i det hele alle gjenstander som ikke er tilbehør til den faste eiendom, og som helt eller delvis er kjøpt for lån av laget. I så fall skal lov om kjøp på avbetaling av 21 juli 1916 gjelde på tilsvarende måte.

19 juli. For lån til anleggskreditt skal gis pant i låntakerens faste eiendom med prioritet innenfor 80 pst. av eiendommens takstverdi. Styret for Driftskredittkassen gir regler om avholdelse av takst. Låntakeren skal dessuten gi laget transport på de offentlige bidrag som han måtte bli tilstått til arbeidets utførelse. Etter hvert som bidragene forfaller til utbetaling, benyttes de som avbetaling på lånene.

§ 14. Overskudd og fond m. v.

Av overskuddet skal minst 50 pst. legges til et reservefond for laget. Resten kan brukes til administrasjon sammen med statsbidraget etter § 19.

Inntil reservefondet har nådd 20 kroner pr. medlemslott, yter staten tilskudd til reservefondet med en like stor sum pr. år som laget selv avsetter av sitt overskudd.

Medlemspengene blir i sin helhet lagt til reservefondet.

Reservefondet kan brukes til:

- å dekke tap på utlån,
- å betale tilbake medlemspenger ved utmelding eller dødsfall blant medlemmene. Tilbakebetaling finner sted såframt fondet ikke er mindre enn 10 kroner pr. medlemslott, og kan foregå avdragsvis i løpet av tre år dersom styret vedtar det. Medlemspenger som er innbetalt på lotter tilstått et medlem i anledning av lån til maskinholdervirksomhet, kan med samtykke av styret i Driftskredittkassen tilbakebetales selv om fondet ikke utgjør 10 kroner pr. medlemslott,
- å erstatte tap som tidligere er utlignet på medlemmene etter neste paragraf, såframt fondet ikke derved faller under 20 kroner pr. medlemslott,
- å dele ut utbytte på medlemslottene såframt fondet har nådd en høyde av 30 kroner pr. medlemslott.

§ 15. Medlemsansvar.

Medlemmer av driftskredittlag er personlig ansvarlig for lagets forpliktelser med 50 kroner pr. medlemslott. Innenfor denne grense hefter de en for alle og alle for en.

Tap kan ikke lignes ut på medlemmene uten for så vidt reservefondet er utilstrekkelig til å dekke oppståtte tap. Det kan ikke i noe tilfelle lignes ut mer enn 10 kroner året pr. medlemslott. Når det gjelder lån som er utbetalt de første 5 år etter at laget er godkjent av styret for Driftskredittkassen, bidrar staten likt med medlemmene til å dekke tap som må lignes ut.

Betaling av et utlignet tap, minsker ikke det ansvar et medlem har etter første ledd, så lenge han er medlem av laget og det ikke er vedtatt å oppløse dette.

Lagstyret eller i tilfelle styret for Driftskredittkassen gjør vedtak om å ligne ut tap. Beløpene kan drives inn ved utpanting. 19 juli.
Nr. 2.

§ 16. Styre.

Driftskredittlag skal ha et styre på tre medlemmer med to varamenn valgt av medlemsmøtet for 2 år blant medlemmer i laget, og slik at henholdsvis en og to styremedlemmer er på valg hvert år. De to varamenn er på valg hvert år. Første år blir det avgjort ved loddtrekning hvem som går ut. Formannen blir valt særskilt.

Styret velger varaformann og regnskapsfører (kasserer). Formann og varaformann kan ikke være regnskapsfører. Denne behøver ikke å være medlem av styret eller laget. Til regnskapsfører kan antas en bank.

Vervet som formann eller styremedlem er ulønt. Regnskapsføreren kan tilstås et vederlag som medlemsmøtet fastsetter, med godkjenning av kassens styre.

Valg på formann, styre og regnskapsfører må godkjennes av styret for Driftskredittkassen.

Ingen tillitsmann i laget må ta del i avgjørelser som gjelder ham selv eller noen som er så nær i slekt med ham som søskenbarn eller likeså nær besvogret.

Styret leder lagets virksomhet, bevilger og tar opp lån, sørger for at lagets ledige midler er satt i bank eller i stats- eller statsgaranterte verdipapirer og at regnskaps- og pengestell er i orden. Nærmere regler om styrets gjøremål og vedtaksmåte, om særlige plikter for formannen m. v. blir tatt inn i vedtektene for laget.

Styret er i sin forretningsførsel pliktig til å følge de pålegg som driftskredittkassen gir.

§ 17. Medlemsmøte.

Medlemsmøte blir holdt hvert år innen utgangen av april måned og blir innkalt av styret med minst 14 dagers skriftlig varsel. I innkallelsen skal det oppgis hvilke saker møtet skal behandle.

Medlemsmøtet er vedtaksført når halvparten av medlemmene er til stede. Sakene blir avgjort med vanlig flertall uten når det gjelder vedtektsforandringer, som må gjøres med minst $\frac{2}{3}$ flertall og stadfestes av styret for Driftskredittkassen for å bli gyldige, og i de tilfellene som er nevnt i § 8. Hvert medlem har én stemme.

Styret kaller inn omfram medlemsmøte enten etter eget vedtak eller som er nevnt i § 8. Hvert medlem har én stemme.

§ 18. Regnskap og revisjon m. v.

Ethvert driftskredittlag skal ha to revisorer valt av medlemsmøtet og godkjent av styret for Driftskredittkassen. I hvert fall en

19 juli. av revisorene må være særskilt regnskapskyndig. De kan tilstås Nr. 2. vederlag som medlemsmøtet fastsetter.

Innen utgangen av februar hvert år legger styret fram for revisorene:

lagets regnskap for siste kalenderår med bilag, styrets bøker og sikkerhetsdokumenter, og styrets årsmelding om virksomheten i kalenderåret. Revisorene reviderer regnskapet og utarbeider melding til medlemsmøtet.

Det reviderte regnskap og revisjonsmeldingen skal være utlagt til ettersyn for medlemmene på et bekvemt sted minst 8 dager før medlemsmøtet.

Straks etter medlemsmøtet sender lagstyret gjenpart av regnskapet, revisjonsmeldingen og medlemsmøtets vedtak i saken til styret for Driftskredittkassen, som endelig avgjør spørsmålet om godkjenning av regnskapet. Kassen kan kreve nærmere opplysninger av driftskredittlaget og kan kreve seg forelagt de bøker og papirer som kassen finner påkrevd.

Kassestyret kan gi nærmere forskrifter for regnskapsføring og revisjon.

§ 19. Administrasjonsutgifter.

Staten yter tilskudd til administrasjonsutgifter og revisjon med opptil 2% av utgiftene i regnskapsåret, men ikke med mer enn 1 pst. av den høyeste sum som laget på én tid har stått som låntaker for i Driftskredittkassen i løpet av året.

§ 20. Oppløsning av driftskredittlag.

Driftskredittlag kan oppløses etter vedtak på medlemsmøte. Til gyldig vedtak om dette kreves $\frac{2}{3}$ flertall og at minst halvparten av lagets medlemmer har stemt for. Skylder laget penger til Driftskredittkassen, kreves det dessuten at kassestyret samtykker i vedtaket. I ethvert tilfelle skal vedtak om oppløsning meldes til Driftskredittkassen.

Styret for Driftskredittkassen kan stanse et lags virksomhet og kan vedta å oppløse det, dersom laget misligholder sine forpliktelser overfor kassen eller dersom kassestyret finner at laget ikke virker i samsvar med lov og forskrifter, at lagstyret har gjort seg skyldig i misligheter eller at laget ikke lenger oppfyller de lovlige vilkår for driftskredittlag.

Lagstyret skal straks melde fra til Driftskredittkassen dersom medlemstallet i et lag faller under 10.

Er det vedtatt å oppløse et lag, skal likvidasjonsstyre oppnevnes av styret for Driftskredittkassen.

De midler et driftskredittlag måtte eie når det blir oppløst, tilfaller Driftskredittkassen og blir lagt til reservefondet for kassen. Nr. 2. Kassestyret kan tillate at midlene blir brukt til reservefond for et nytt driftskredittlag på stedet. I vedtekter for lagene skal det fastsettes i hvilken utstrekning medlemspenger skal betales tilbake i tilfelle av oppløsning.

Kapitel 3.

Forskjellige forskrifter.

§ 21. Tilsyn m. v.

Driftskredittkassen og driftskredittlagene er undergitt tilsyn av vedkommende departement. Tilsynet kan utøves av den som departementet bemyndiger til det. Kassen og lagene er pliktige til å meddele alle de opplysninger som tilsynsmyndigheten krever om deres virksomhet og forhold ellers. De er også pliktige til å legge fram for tilsynsmyndigheten sine bøker og papirer.

Regnskap og årsmelding for Driftskredittkassen skal hvert år sendes vedkommende departement og forelegges for Stortinget.

Driftskredittkassens regnskaper revideres av Riksrevisjonen.

Kassen har en kontrollkomité på tre medlemmer som oppnevnes av vedkommende departement for 3 år. Det ene medlem oppnevnes etter at Norsk Bonde- og Småbrukarlag og Norges Bondelag har hatt anledning til å komme med innstilling.

§ 22. Sportelfrihet.

For tinglysing av pantebrev som er utstedt for lån etter denne lov, betales ikke gebyr. Heller ikke betales for panteattest som forlanges av Driftskredittkassen eller et driftskredittlag.

§ 23. Tvangsauksjon.

Når tvangsauksjon, herunder også konkursauksjon, blir forlangt over fast eiendom, skal auksjonsforvalteren undersøke om eiendommen er pantsatt til driftskredittlag og gi bevitnelse om det i auksjonsforretningen. I tilfelle skal han i god tid gi melding i Driftskredittkassen for jordbruket om auksjonens berammelse, så Driftskredittkassen kan gi lagstyret pålegg om å møte ved auksjonen.

§ 24. Ikrafttreden m. v.

Denne lov trer i kraft straks. Samtidig oppheves lov av 16 juli 1936 om driftskreditt for mindre jordbrukere. De etter nevnte lov utferdigete bestemmelser skal dog fortsatt gjelde til de avløses av nye bestemmelser i samsvar med denne lov.

Kongen gir nærmere forskrifter til gjennomføring av loven.

19 juli. Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
 Nr. 2. samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen	Halvard M. Lange	Oscar Torp
Lars Evensen	Kristian Fjeld	Aaslaug Aasland
Nils Langhelle	Erik Brofoss	Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. **Lov om engangsskatt på formuestigning.**

Nr. 3. **VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:**

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 4 juli 1946 sålydende:

Kapitel I.

Alminnelige bestemmelser.

§ 1.

1. Ved utligning av skatt på formuestigning skal de særlige regler som er gitt i eller i medhold av denne lov legges til grunn. For øvrig gjelder forskriftene i de alminnelige skattelover.
2. Inntekten av skatten holdes atskilt fra statens øvrige midler og anvendes på den måte Stortinget senere bestemmer.

§ 2.

1. Plikt til å svare skatt på formuestigning har:
 - a. Enhver person og innretning og ethvert selskap som etter de alminnelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt. Skatt på formuestigning kan dog ikke ilignes fylkes-, herreds- eller bykommuner og heller ikke selskaper som nevnt i landskattelovens § 51, byskattelovens § 41, begges femte ledd.
 - b. Norske statsborgere som 9 september 1945 oppholdt seg i utlandet for så vidt de har forlatt landet etter 1 september 1939.
2. Formue tilhørende barn (herunder adoptivbarn) som 9 september 1945 ikke hadde fylt 21 år og ikke var gått over i selvstendig virksomhet lignes under ett med familieoverhodets formue med mindre det godtgjøres at formuen er spart opp av barnets egen arbeidsinntekt.

§ 3.

1. Ved førkrigsformue forstås i denne lov formuen 1 januar 1940, jfr. dog bestemmelsene i § 5, første og annet ledd og § 9.

2. Ved etterkrigsformue forstås formuen 9 september 1945.
3. Formuestigning er det beløp hvormed etterkrigsformuen overstiger førkrigsformuen.
4. Stigningsperioden er tidsrommet mellom den dag som blir bestemmende ved ansettelsen av den skattepliktiges førkrigsformue, og 9 september 1945.

19 juli.
Nr. 3.

Kapitel II.

Ansettelsen av førkrigsformuen.

§ 4.

Ved ansettelsen av førkrigsformuen skal formuesansettelsen ved den ordinære statsskatteligning for budsjettåret 1940—41 legges til grunn med de endringer som følger av bestemmelsene i denne lov eller av forskrifter som er utferdiget med hjemmel i den.

§ 5.

1. For skattepliktige som går inn under bestemmelsen i landskattelovens § 36, byskattelovens § 30, begges annet ledd, eller landsskattelovens § 41, tredje ledd, skal formuesansettelsen ved den ordinære statsskatteligning for budsjettåret 1941—42 legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen. Dette gjelder dog bare når den nevnte ligning bygger på formuestillingen ved utgangen av et regnskapsår som utløp i tiden 1 januar til 30 april 1940.
2. For personer som har tatt bopel her i riket etter 1 januar 1940 skal ved ansettelsen av førkrigsformuen legges til grunn formuesansettelsen ved den første ordinære statsskatteligning av vedkommende. Det skal gjøres tillegg for formue som nevnt i landsskattelovens § 22, byskattelovens § 17, begges annet ledd.
3. For skattepliktige som for 1940—41 ikke er skattlagt her i riket etter skattelovenes alminnelige regler fordi de hadde forlatt landet i tiden 1 september til 31 desember 1939, skal formuen den 1 januar 1940, ansatt etter de regler som gjelder ved den ordinære statsskatteligning, legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen.
4. Når en person som ved utligning av skatt etter denne lov blir å oppta til selvstendig beskatning, 1 januar 1940 var eier av formue som ble skattlagt på forsørgerens hånd ved statsskatteligningen for budsjettåret 1940—41 (landsskattelovens § 16, byskattelovens § 11, begges annet ledd), skal det ved ansettelsen av førkrigsformuen foretas en fordeling etter det virkelige eierforhold av den formue forsørgeren er skattlagt for ved den nevnte ligning.

19 juli.

Nr. 3.

§ 6.

1. For boer etter personer som er avgått ved døden etter 1 januar 1940 skal formuesansettelsen ved den ordinære statsskatteligging av avdøde for budsjettåret 1940—41 legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen, jfr. dog § 8, annet ledd, tredje punktum. I tilfelle som går inn under § 5, første eller annet ledd, legges ligningen for vedkommende senere budsjettår til grunn.
2. Er det i stigningsperioden foretatt foreløpig utlodning i et bo, skal bare medregnes den del av førkrigsformuen som ved forholdsmessig fordeling faller på boets gjenværende formue.

§ 7.

Har den skattepliktige mottatt arv i stigningsperioden, skal et beløp som svarer til verdien av de arvede midler etter fradrag av arveavgift, tillegges ved ansettelsen av hans førkrigsformue. Når verdien av de arvede midler etter fradrag som nevnt utgjør mer enn kr. 10 000, kan tillegget ikke overstige den del av arvelaterens førkrigsformue som ved forholdsmessig fordeling faller på den skattepliktige.

§ 8.

1. Når ektefeller som etter bestemmelsen i landskattelovens § 16, byskattelovens § 11, blir å ligne under ett, har inngått ekteskap etter 1 januar 1940, skal ektefellenes førkrigsformuer slås sammen.
2. Når vilkårene for å ligne ektefellers formue under ett er falt bort på grunn av at ektefellene er separert i stigningsperioden eller fordi de til stadighet lever atskilt, skal førkrigsformuen fordeles mellom ektefellene. Fordelingen skal i alminnelighet skje etter forholdet mellom hver ektefelles andel i den samlede formue ved separasjonen eller atskillelsen. Bestemmelsene i dette ledd får tilsvarende anvendelse når vilkårene for ligning som nevnt er falt bort på grunn av at den ene ektefelle er død i stigningsperioden.

§ 9.

1. For selskaper og andre under selvstendig bestyrelse stående innretninger, jfr. landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, begges første ledd, bokstav b, som er trådt i virksomhet etter 1 januar 1940 og derfor ikke er optatt til beskatning ved ligningen for budsjettåret 1940—41, skal som førkrigsformue regnes den innbetalte kapital, medregnet overkurs.

2. Når et selskap eller en innretning i stigningsperioden har øket sin kapital ved nyttegning, skal et beløp som svarer til den nytegnede kapital, herunder overkurs, medregnes ved ansettelsen av førkrigsformuen. Dette gjelder ikke for beløp som ikke er innbetalt.
3. Når et selskap eller en innretning i stigningsperioden har foretatt tilbakebetaling av innskutt kapital, herunder overkurs, til aksjonær, parthaver m. v., skal det gjøres fradrag i førkrigsformuen for et beløp som svarer til den tilbakebetalte kapital.

§ 10.

Ved ansettelsen av førkrigsformuen for aksjeselskaper og andre selskaper og innretninger som er likestilt med aksjeselskaper ved statsskatteligningen (§ 8, første ledd, i lov av 13 juli 1921), skal det gjøres tillegg for verdien av aksjer og parter i andre slike selskaper.

§ 11.

1. Verdien av aksjer eller andeler i selskap som nevnt i landskattelovens § 51, byskattelovens § 41, begges femte ledd, skal alltid medregnes i førkrigsformuen.
2. Verdien av innbo og annet løsøre som ikke gir inntekt medregnes ikke i førkrigsformuen. Verdien av biler, lystfartøyer, bok-, mynt-, frimerke- og andre samlinger, malerier og andre kunstgjenstander, antikviteter, smykker, edle metaller og stener, pelsverk, flygler, pianoer eller annet særlig kostbart løsøre blir dog å medregne når den skattepliktige godtgjør at han var eier av løsøre regjendstanden ved stigningsperiodens begynnelse og at han har avhendet den før 9 september 1945. Den skattepliktige må videre gi nøyaktige opplysninger om den godtgjørelse han har mottatt og om erververens navn og adresse. Videre blir verdien av innbo og annet løsøre som ikke gir inntekt å medregne når det er blitt rekvirert i stigningsperioden og når eieren er avgått ved døden i stigningsperioden og løsøret er solgt av dødsboet.
3. Kapital eller eiendom som nevnt i landskattelovens § 40, byskattelovens § 34, begges første ledd, medregnes ikke ved ansettelsen av rente- eller bruksnyterens førkrigsformue.

§ 12.

1. Har den skattepliktige ved overdragelse av en virksomhet som han var eier av ved stigningsperiodens begynnelse mottatt vederlag for virksomhetens ideelle verdi, skal et beløp som svarer til dette vederlag tillegges ved ansettelsen av førkrigsformuen.

19. juli. Dette gjelder dog bare i den utstrekning den ideelle verdi godt-
Nr. 13. gjøres å være opparbeidet før det tidspunkt som er nevnt i første punktum.

2. Bestemmelsene i første ledd får tilsvarende anvendelse når patent-, forfatter- eller kunstnerrett i løpet av stigningsperioden ved overdragelse eller arvefall er gått ut av den opprinnelige innehavers eie.
3. I særregler, utferdiget i medhold av § 58, kan det fastsettes begrensninger i adgangen til å kreve tillegg ved ansettelsen av førkrigsformuen på grunnlag av bestemmelsene i første og annet ledd.

§ 13.

Verdien av livsforsikringspoliser blir ikke å medregne i førkrigsformuen.

§ 14.

1. Aksjer og parter i norske aksjeselskaper og andre selskaper og innretninger som er likestilt med aksjeselskaper ved statskatteliggingen (§ 8, første ledd i lov av 13 juli 1921) blir ved ansettelsen av førkrigsformuen å føre opp med verdien 1 januar 1939 når denne verdi er høyere enn verdien ved stigningsperiodens begynnelse.

2. Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse for norske ihendehaverobligasjoner som lyder på utenlandsk mynt og for utenlandske verdipapirer av enhver art.

3. Ihendehaverobligasjoner som lyder på norske kroner eller norske kroner ved siden av utenlandsk mynt, blir ved ansettelsen av førkrigsformuen å føre opp med pålydende verdi.

§ 15.

1. Godtgjør en skattepliktig som har gjort opp sitt årsregnskap etter grunnsetningene for en ordentlig forretningsførsel, at det ved avslutningen av regnskapet for det siste regnskapsår før stigningsperiodens begynnelse ble foretatt nedskrivning av de utestående fordringer med større beløp i forhold til det samlede pålydende av fordringsmassen enn i gjennomsnitt ved avslutningen av regnskapene for de to forutgående år, skal det ved ansettelsen av førkrigsformuen gjøres tillegg for det økede nedskrivningsbeløp. Beløpet blir dog å nedsette i den utstrekning det ved avslutningen av regnskapet 9 september 1945 måtte være foretatt nedskrivning av de utestående fordringer med større beløp enn i gjennomsnitt ved avslutningen av de nevnte to regnskapsår.

2. Tillegg etter første ledd kan bare gjøres for den del av beløpet som overstiger kr. 10 000. 19 juli.
Nr. 3.

§ 16.

1. Godtgjør en skattepliktig som har gjort opp sitt årsregnskap etter grunnsetningene for en ordentlig forretningsførsel, at innkjøpsverdien (produksjonsverdien) av et lager ved stigningsperiodens begynnelse oversteg den verdi hvormed lageret er medregnet som førkrigsformue, skal det gjøres tillegg ved ansettelsen av førkrigsformuen for differansen i den utstrekning den oversteg det beløp hvormed innkjøpsverdien (produksjonsverdien) av lageret ved stigningsperiodens slutt oversteg den verdi hvormed lageret er medregnet som etterkrigsformue. Tillegget kan ikke overstige 30 % av den verdi som lageret er bokført med ved stigningsperiodens begynnelse.
2. Tillegg etter bestemmelsen i første ledd kan bare tilstås når lageret ved stigningsperiodens begynnelse var bokført for kr. 10 000 eller mer.
3. Tillegg etter §§ 15 og 16 kan bare kreves når den skattepliktige godtgjør at beløp som svarer til tilleggene er avsatt til et lagergjenkjøpsfond. Bestemmelsene i §§ 41 og 42 får tilsvarende anvendelse.

§ 17.

Når formuesansettelsen ved den ligning som er nevnt i § 4 eller § 5, første eller annet ledd, er eller blir beriktiget ved etterligning, skal formuesansettelsen ved etterligningen i statsskatt for vedkommende budsjettår legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen og ved fordeling etter § 5, siste punktum. Ved etterligning som blir lagt ut etter at denne lov er trådt i kraft gjelder dog dette bare når den skattepliktige i samsvar med reglene i § 18 har godtgjort at han på det avgjørende tidspunkt var eier av den etterlignede formue. Ved etterligning som nevnt, må videre verdien av utestående fordringer og av lager ikke være forhøyet med større beløp enn det som svarer til de tillegg som kan innrømmes etter §§ 15 og 16.

§ 18.

Når den skattepliktige ved framlegging av bankbok eller annet innskuddsbevis, ervervelsesdokument på fast eiendom eller annen formuesgjenstand, dokument vedkommende tegning, kjøp, depotering eller oppbevaring av verdipapirer, eller på annen lignende måte godtgjør at han på det avgjørende tidspunkt var eier av formue som ikke er kommet med ved ligningen, skal denne formue medregnes i førkrigsformuen. Slik forhøyelse av førkrigsformuen kan ikke finne

19 juli. sted på grunnlag av muntlige eller skriftlige erklæringer som antas å
 Nr. 3. være avgitt med formål å skulle tjene som bevismateriale overfor
 ligningsmyndighetene. Dette gjelder dog ikke for erklæring avgitt av
 offentlig tjenestemann om noe han har erfart i medfør av tjenesten.
 Forhøyelse av førkrigsformuen på grunnlag av bestemmelsene i denne
 paragraf kan bare foretas for skattepliktige som innen en frist som
 fastsettes av vedkommende departement, gir ligningsmyndighetene
 en fullstendig og uttømmende redegjørelse for hvilke formues- og inn-
 tektsbeløp som har vært unndratt fra beskatning i budsjettårene 1937
 — 38 til 1946—47.

§ 19.

Formuesansettelsen ved den ligning som etter forskriftene
 foran skal legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen, kan
 fravikes når det er gjort regnefeil eller når ligningsmyndighetene
 finner at de etter de opplysninger som forelå ved utligningen feil-
 aktig har tatt med eller unnlatt å ta med noen formues- eller gjelds-
 post.

§ 20.

Som førkrigsformue skal legges til grunn et beløp på kr. 5 000
 hvis den virkelige førkrigsformue er mindre.

Kapitel III.

Ansettelsen av etterkrigsformuen.

§ 21.

Ved ansettelsen av etterkrigsformuen skal legges til grunn
 de regler som gjelder for formuesansettelsen ved den ordinære stats-
 skatteligning med de endringer som følger av bestemmelsene i denne
 lov eller av forskrifter utferdiget i medhold av den.

§ 22.

1. Ansettelsen av etterkrigsformuen for banker, forsikringsselska-
 per og livrenteselskaper skal skje på grunnlag av formuesstil-
 lingen 1 januar 1946. Det skal gjøres fradrag for et beløp som
 svarer til $\frac{1}{3}$ av årsinntekten i 1945, ansatt etter de regler som
 gjelder ved statsskatteligningen. For aksjeselskaper som går inn
 under regelen i første punktum, skal fradraget beregnes av års-
 inntekten ved utligning av selskapsskatt med tillegg av utbytte
 av aksjer i andre selskaper. Vedkommende departement kan
 fastsette særregler for beregningen av fradraget for skatteplik-
 tige som har regnskapsår som avviker fra kalenderåret.

2. Livsforsikringsselskaper hvis sikkerhetsfond ikke nådde opp til den foreskrevne grenseverdi, jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 § 79, kan gjøre fradrag for det manglende beløp ved ansettelsen av etterkrigsformuen på grunnlag av bestemmelsene i første ledd.

§ 23.

1. Bestemmelsene i § 10 og § 11, annet ledd, første punktum, får anvendelse også ved ansettelse av etterkrigsformuen. Verdien av gjenstander som nevnt i § 11, annet ledd, annet punktum, blir dog å medta når den skattepliktige har ervervet gjenstandene i stigningsperioden på annen måte enn ved arv. Det samme gjelder annet løse når verdien av den enkelte gjenstand utgjør kr. 1 000 eller mer.

2. Verdien av fast eiendom eller anlegg med tilbehør i utlandet skal medregnes ved ansettelsen av etterkrigsformuen hvis eiendommen eller anlegget er ervervet i stigningsperioden. Når den skattepliktige har avhendet eiendom eller anlegg med tilbehør i utlandet som han var eier av ved stigningsperiodens begynnelse, skal midler som godtgjøres å være ervervet ved avhendelsen, settes ut av betraktning ved ansettelsen av etterkrigsformuen.

3. Verdien av aksjer eller andeler i selskap som nevnt i § 11, første ledd, skal alltid medregnes ved ansettelsen av etterkrigsformuen.

4. Kapital eller eiendom som nevnt i landskattelovens § 40, byskattelovens § 34, begges første ledd, medregnes ikke ved ansettelsen av rente- eller bruksnyterens etterkrigsformue med mindre denne i stigningsperioden har gitt bort kapitalen eller eiendommen med forbehold om selv å ha rente- eller bruksnytelsen for et tidsrom ut over 9 september 1945.

§ 24.

1. Har den skattepliktige betalt vederlag for den ideelle verdi av en virksomhet som han har ervervet i stigningsperioden, skal det ved ansettelsen av hans etterkrigsformue gjøres tillegg for et beløp som svarer til dette vederlag. Dette gjelder dog bare i den utstrekning verdien må anses å være i behold 9 september 1945.

2. Ved ansettelsen av etterkrigsformuen for personer som ikke var bosatt i riket 1 januar 1940, skal alltid medregnes formue som nevnt i landskattelovens § 22, byskattelovens § 17, begges annet ledd.

19 juli. 3. Har den skattepliktige før 9 september 1945 betalt eller mottatt
Nr. 3. ekstraordinære forskudd for renter, leie, lønninger, forsikring
eller andre omkostninger som vedkommer tiden etter nevnte tids-
punkt, skal beløpene — selv om de etter skattelovenes almin-
nelige regler ikke skal tas i betraktning ved formuesansettelsen —
medregnes som formue eller gjeld ved ansettelsen av etterkrigs-
formuen. For skattepliktige som ikke ved lov er pålagt å føre
regnskapsbøker gjelder dog dette bare når forskuddene tilsammen
utgjør kr. 5 000 eller mer.

§ 25.

1. Når den skattepliktige i tiden fra 1 juli 1940 til 9 september 1945 har betalt premier for individuell livsforsikring eller livrenteforsikring som fremdeles sto i kraft 9 september 1945, og summen av de innbetalte premier utgjør mer enn kr. 3 000, skal den overskytende del av premiene medregnes ved ansettelsen av hans etterkrigsformue. Er premiene betalt av den skattepliktige som arbeidsgiver på individuelle poliser tegnet til pensjonering av arbeidere og funksjonærer og har han fått skattefrihet for de betalte premier som driftsomkostninger, får bestemmelsene i § 26 tilsvarende anvendelse.
2. Utenom de tilfelle som er nevnt i første ledd blir verdien av individuelle livs- eller livrenteforsikringer som stod i kraft 9 september 1945, ikke å medregne ved ansettelsen av etterkrigsformuen.
3. Når engangserstatning (forsikringssum, tilbakebetalingsbeløp ved død, gjenkjøpsverdi) etter en livsforsikrings- eller livrentepolise, tegnet før 1 juli 1940, er forfalt eller utbetalt i stigningsperioden, skal erstatningsbeløpet ikke medregnes ved ansettelsen av mottakerens etterkrigsformue. Bestemmelsene i dette ledd får ikke anvendelse på den del av forfalt eller utbetalt gjenkjøpsverdi som skriver seg fra samlet innbetaling i stigningsperioden ut over det beløp som er nevnt i første ledd.
4. Når engangserstatning (forsikringssum, tilbakebetalingsbeløp) etter livsforsikrings- eller livrentepoliser, tegnet 1 juli 1940 eller senere, etter forsikredes død i stigningsperioden er forfalt eller utbetalt til dennes ektefelle eller arvinger i rett opp- eller nedstigende linje, skal bare den del av det samlede erstatningsbeløp som overstiger kr. 10 000 medregnes ved ansettelsen av mottakerens etterkrigsformue.
5. Hvis forsikringsytelse som nevnt i tredje eller fjerde ledd ikke er et kontantbeløp, anses forsikringsytelsens kontantverdi som engangserstatning.

§ 26.

19 juli.

Nr. 3.

1. Når en skattepliktig som har startet, omlagt eller utvidet sin virksomhet for å utnytte ervervsmuligheter som krigen har skapt, 1 juli 1940 eller senere har tegnet kollektiv pensjonsforsikring eller opprettet privat pensjonskasse eller pensjonsfond for sine arbeidere og funksjonærer, skal de beløp som av den skattepliktiges midler er innbetalt på forsikringen eller til kassen eller fondet medregnes ved ansettelsen av den skattepliktiges etterkrigsformue.
2. Bestemmelsene i første ledd får tilsvarende anvendelse når skattepliktige som der nevnt 1 juli 1940 eller senere har foretatt innbetalinger ut over de i tidligere kontrakt fastsatte årlige premier på tidligere tegnet pensjonsforsikring eller til tidligere opprettet pensjonskasse. Det samme gjelder for det beløp hvormed innbetalingene i tiden 1 juli 1940 til 9 september 1945 til et tidligere opprettet pensjonsfond overstiger 5 ganger gjennomsnittet av innbetalingene til fondet for årene 1938 og 1939.
3. Når særlige grunner taler for det, kan vedkommende departement samtykke i at beløp som nevnt i denne paragrafs første eller annet ledd helt eller delvis ikke skal medregnes i den skattepliktiges etterkrigsformue.

§ 27.

1. Når den skattepliktige i stigningsperioden har mottatt engangserstatning (herunder forsikringssum) for legemsskade, tap av arbeidsevne, tap av forsørger eller lignende, skal et beløp som svarer til engangserstatningen fratrekkes i hans etterkrigsformue.
2. Ved ansettelsen av etterkrigsformuen skal ikke medregnes midler som godtgjøres å være i behold av lønn, provisjon, honorar, tantieme eller lignende for tidsrom hvori den skattepliktige satt fengslet under okkupasjonen. Krav på etterbetaling av lønn m. v. for tidsrom som nevnt blir heller ikke å medregne.
3. Beløp som i stigningsperioden er oppspart av hyre eller annen godtgjørelse for tjeneste ombord i skip eller på fly i alliert tjeneste blir ikke å medregne ved ansettelsen av etterkrigsformuen.

§ 28.

1. Når den skattepliktige 9 september 1945 var eier av formue som han godtgjør å ha mottatt som gave i stigningsperioden, skal verdien av denne fratrekkes ved ansettelsen av etterkrigsformuen. Fradraget kan dog ikke overstige verdien av gaven på det tidspunkt da den skattepliktige mottok denne.

19. juli. 2. Bestemmelsen i første ledd får ikke anvendelse hvis verdien av
 Nr. 3. vedkommende formuesgjenstand i henhold til annen bestemmelse i denne lov ikke blir å medregne ved ansettelsen av etterkrigsformuen.

§ 29.

1. Verdien av gaver som den skattepliktige har ytt i stigningsperioden, skal medregnes ved ansettelsen av hans etterkrigsformue. Verdien på det tidspunkt da gaven ble ytt legges til grunn.
2. Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke for leilighetsgaver eller for ytelser til underhold eller utdanning av slektninger i rett opp- eller nedstigende linje eller deres ektefeller, for så vidt gaven eller ytelsen ikke overstiger et rimelig mål. Bestemmelsene i første ledd gjelder heller ikke for gaver til institusjoner som er fritatt for skatt.
3. Ligningsmyndighetene kan unnlate å medregne gaven i den skattepliktiges etterkrigsformue når den er gitt til støtte for personer som har vært utsatt for eller truet av overgrep fra okkupasjonsmaktens eller dens hjelperes side eller til støtte for patriotisk virksomhet, eller de av andre grunner finner at skattlegging av giveren vil virke åpenbart ubillig.
4. Bestemmelsene i denne og foregående paragraf får anvendelse også når det er foretatt overdragelse mot delvis vederlag.

§ 30.

Når den skattepliktige har fått eller senere blir innrømmet betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved avhendelse eller tap av driftsmidler i stigningsperioden, skal det ved ansettelsen av hans etterkrigsformue gjøres fradrag for et beløp som svarer til differansen mellom avhendelses- eller erstatningsbeløpet og den verdi driftsmidlet var oppført med ved siste ligning før avhendelsen eller tapet. For fast eiendom og for driftsmidler som er bestemt til varig bruk blir dog verdien ved siste ligning før avhendelsen eller tapet å beriktige etter reglene i § 32 og § 34, tredje ledd. Er driftsmidlet ervervet og deretter avhendet eller tapt i samme driftsår, blir differansen mellom avhendelses- eller erstatningsbeløpet og ervervssummen å fratrekke.

§ 31.

1. Er en formuesgjenstand skadet eller gått tapt som følge av krig, brann eller annen ulykke uten at bestemmelsene i § 30 får anvendelse, skal det ved ansettelsen av den skadelidtes etterkrigsformue gjøres fradrag for det beløp hvormed den erstatning han har fått eller har krav på, tillagt verdien av den skadde

gjenstand eller vederlaget for denne, overstiger den verdi gjenstanden var oppført med ved siste ligning for skadetilføyelsen eller tapet. For fast eiendom og for driftsmidler som er bestemt til varig bruk blir dog verdien ved siste ligning for skadetilføyelsen eller tapet å beriktige etter reglene i § 32 og § 34, tredje ledd. Er formuesgjenstanden ervervet og deretter skadet eller tapt i samme år, trer ervervssummen i stedet for verdien ved siste ligning. Gjelder skaden innbo eller annet løsøre hvis verdi ikke skal medregnes ved ansettelsen av etterkrigsformuen, jfr. § 23, første ledd, første punktum, skal hele erstatningsbeløpet settes ut av betraktning.

2. Forordning av 11 oktober 1941 om formuesansettelsen ved ligningen for 1941—42 og følgende år av fast eiendom der bygning er krigsskadd får ikke anvendelse ved utligning av skatt på formuestigning.

§ 32.

1. Fast eiendom her i riket som den skattepliktige har eiet i hele stigningsperioden, skal ved ansettelsen av etterkrigsformuen føres opp med den samme verdi som ved ansettelsen av førkrigsformuen. Er eiendommen ervervet i stigningsperioden, legges ervervssummen til grunn ved ansettelsen av etterkrigsformuen.
2. Har eiendommen vært gjenstand for påkostning eller forbedring av vesentlig betydning, skal det gjøres tillegg for den verdiøkning som dermed er tilført eiendommen. Dette gjelder dog ikke påkostning eller forbedring som staten, kommune eller selskap med offentlig støtte har gitt bidrag til.
3. Har eiendommen vært gjenstand for verdiforringelse av vesentlig betydning ved brann eller annen ulykkeshending, ved at det er oppført anlegg av ikke produktiv art på eiendommen, ved at eiendommen har vært beslaglagt av okkupasjonsmakten eller dens hjelpere, eller lignende forhold, skal det foretas en skjønnsmessig nedsettelse av verdien. Verdiforringelse som skyldes bruk av eiendommen etter dens øyemed, kommer ikke i betraktning. Fradrag skal dog gjøres for de avskrivninger som ligningsmyndighetene i stigningsperioden har godkjent til fradrag i inntekten i henhold til landskattelovens § 44, første ledd, bokstav c, samt femte og sjette ledd, byskattelovens § 38, første ledd, bokstav c, samt fjerde og femte ledd.
4. Når nettoinntekten av gårdsbruk er ansatt ved prosentligning, skal fradraget for avskrivning etter foregående ledd ansettes til det beløp som ville blitt godkjent om direkte ligning hadde vært anvendt. Det samme gjelder for prosentlignet skog. Vedkom-

19 juli.
Nr. 3.

19 juli.
Nr. 3.

mende departement kan gi nærmere regler om ansettelsen av fradraget i disse tilfelle.

5. Verdien av skog kan forhøyes skjønnsmessig, når det i stigningsperioden er hogget betydelig mindre enn tilveksten og dette ikke motvirkes ved at driften på annen måte i vesentlig grad har avveket fra det normale. Verdien av skog kan nedsettes skjønnsmessig, når den skattepliktige godtgjør at det i stigningsperioden er hogget betydelig mer enn tilveksten. Verdien av skog kan videre nedsettes hvis driften i vesentlig grad har avveket fra det normale ved stor avvirkning på steder med kort driftsvei eller lignende. Bestemmelsene i dette ledd får bare anvendelse når den forhøyelse eller nedsettelse som finnes begrunnet utgjør mer enn kr. 5 000. Når det finnes begrunnet å forhøye eller nedsette verdien med et større beløp, skal bare den del av forhøyelsen eller nedsettelsen som overstiger kr. 5 000 tas i betraktning ved ligningen.

§ 33.

1. Har den skattepliktige i stigningsperioden avhendet en fast eiendom som han var eier av ved periodens begynnelse, og det beløp som eiendommen lovlig er avhendet for, overstiger den verdi som eiendommen er ført opp med ved ansettelsen av førkrigsformuen, skal differansen fratrekkes ved ansettelsen av etterkrigsformuen. Fradrag kan dog ikke kreves for så vidt differansen må antas å skyldes at eiendommen er steget i verdi som følge av påkostning eller forbedring i stigningsperioden.
2. Har avhendelsen foranlediget gevinstbeskatning, skal fradraget etter foranstående ledd nedsettes med de skatter til stat og kommune som er utlignet på differansen mellom førkrigsverdien og avhendelssummen.
3. Når avhendelsen av eiendommen på de vilkår som er oppnådd, må antas muliggjort ved de ekstraordinære forhold som krigen og okkupasjonen har ført med seg, kan den skattepliktige ikke kreve fradrag etter bestemmelsen i første ledd i den utstrekning differansen må antas å skyldes de nevnte forhold.

§ 34.

1. Ihendehaverobligasjoner som lyder på norske kroner eller norske kroner ved siden av utenlandsk mynt skal ved ansettelsen av etterkrigsformuen føres opp med pålydende verdi.
2. Ved ansettelsen av verdien av fast eiendom eller anlegg med tilbehør i utlandet som er ervervet i stigningsperioden, jfr. § 23, annet ledd, skal ervervssummen legges til grunn.

3. Ved ansettelsen av verdien av betydelige driftsmidler som er be- 19 juli.
stemt til varig bruk (landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, Nr. 3.
begges første ledd, bokstav c), får bestemmelsene i § 32, første
til fjerde ledd tilsvarende anvendelse. Fradrag for overprisav-
skrivning på skip skal også omfatte avskrivning etter landskatte-
lovens § 44, femte ledd, byskattelovens § 38, fjerde ledd, begges
annet punktum, i tilfelle hvor skipet ikke var levert 9 sep-
tember 1945.
4. Storfe, hester — unntatt hester som regelmessig nyttes til galopp-
løp eller travkjøring —, griser, sauer, geiter, fjørfe, reinsdyr
og pelsdyr skal verdsettes etter samme satser som ved den ligning
som legges til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen.

§ 35.

1. Ved ansettelsen av etterkrigsformuen i aksjer og parter i norske
selskaper og innretninger som omhandlet i § 14, første ledd,
gjelder følgende særregler:
 - a. Verdien 1 januar 1946 legges til grunn.
 - b. Har den skattepliktige eiet aksjen (parten) i hele stignings-
perioden og overstiger verdien 1 januar 1946 det beløp som
aksjen er oppført med ved ansettelsen av førkrigsformuen,
skal verdien 1 januar 1946 nedsettes med halvparten av stig-
ningen. Når fortjeneste eller tap ved avhendelse av aksjen
(parten) etter de alminnelige skattelover vil komme i betrakt-
ning ved inntektsansettelsen, eller den skattepliktige må anses
interessert i selskapet vesentlig på samme måte som en del-
taker, kan verdien ved ansettelsen av etterkrigsformuen ikke
settes mer enn 20 % høyere enn den verdi aksjen (parten) er
oppført med ved ansettelsen av førkrigsformuen.
 - c. Eies aksjen (parten) av norsk selskap eller innretning som
omhandlet i § 14, første ledd, skal aksjen (parten) oppføres
med den samme verdi som ved ansettelsen av førkrigsformuen
eller med ervervsprisen hvis den er ervervet i stigningsperi-
oden. Er verdien lavere 1 januar 1946, legges alltid denne
verdi til grunn.
2. Særreglene i første ledd punkt b og c får ikke anvendelse på stig-
ning i aksjens (partens) verdi som skriver seg fra at aksjens
(partens) pålydende beløp er oppskrevet ved nyttegning. Særrege-
len i første ledd punkt c får heller ikke anvendelse på ned-
gang i aksjens (partens) verdi som skriver seg fra at aksjens
(partens) pålydende beløp er nedskrevet ved tilbakebetaling av
innskutt kapital.

- 19 juli. 3. Særreglene i første ledd, punkt b, får ikke anvendelse ved ansettelsen av verdien av aksjer eller andeler i selskap som nevnt i § 11, første ledd.

§ 36.

Er et klassifikasjons- eller kjelefond øket i stigningsperioden ved avsetninger som er godkjent til fradrag i inntekten i henhold til landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges bokstav i, skal det beløp som fondet er øket med, ikke medregnes ved ansettelsen av etterkrigsformuen.

§ 37.

Når skatt av formue eller inntekt til stat eller kommune for budsjettåret 1945—46 eller tidligere år er utlignet etter 9 september 1945 og ikke er innbetalt på forskudd, kan skattebeløpet kreves fratrullet ved ansettelsen av etterkrigsformuen. Det samme gjelder for skatt som er eller blir fastsatt ved etterligning for budsjettåret 1945—46 eller tidligere år.

Kapitel IV.

Betinget skattefritaking for avsetninger.

§ 38.

1. Skattepliktige som har gjort opp sitt regnskap etter grunnsetningene for en ordentlig forretningsførsel kan tilstås fradrag i formuestigningen for avsetning til lagergjenkjøpsfond med inntil 20 % av den verdi som lager av råstoffer, halvfabrikata og hjelpestoffer som skal foredles eller forbrukes i den skattepliktiges produksjonsvirksomhet, i gjennomsnitt var bokført med ved utgangen av de to siste inntektsår (regnskapsår) før stigningsperiodens begynnelse.

2. Fradrag for avsetning etter denne paragraf kan bare tilstås når lageret ved stigningsperiodens begynnelse var bokført for kr. 10 000 eller mer.

§ 39.

1. Det kan tilstås fradrag i formuestigningen for avsetning til et fond for gjenanskaffelse av driftsmidler med inntil 50 % av det beløp som for stigningsperioden er godkjent til fradrag i inntekten som ordinær avskrivning etter landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges første ledd, bokstav c, på driftsmidler som ikke er fast eiendom.

2. Godtgjør en skattepliktig at han som avskrivning på driftsmidler som nevnt, for de siste 5 inntektsår (regnskapsår) som utløp

før stigningsperiodens begynnelse, har fått godkjent til fradrag 19 juli. et større beløp enn det som framkommer etter beregningen i Nr. 3. foranstående ledd, er han berettiget til å nytte de godkjente avskrivningsbeløpene i denne perioden som grunnlag for beregningen av avsetningsbeløpet etter første ledd.

3. Når nettoinntekten av gårdsbruk eller av skog er ansatt ved prosentligning, skal legges til grunn de avskrivninger som ville blitt godkjent om direkte ligning var anvendt. Nærmere regler gis av vedkommende departement.

§ 40.

Det kan tilstås fradrag i formuestigningen for avsetning til fornyelsesfond etter følgende regler:

a. Skattepliktige som i stigningsperioden har drevet fiske som næring, kan avsette inntil 5 ganger det beløp som ligningsmyndighetene etter landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges bokstav a og b, i gjennomsnitt har godkjent til fradrag i inntekten for årene 1939 og 1940 til anskaffelse og vedlikehold av fiskeredskaper. Ligningsmyndighetene skal helt eller delvis nekte fradrag når den skattepliktige i stigningsperioden ikke har utøvet næringen i den utstrekning som har vært vanlig. Den skattepliktige tilkommer fradrag for kr. 1 000 selv om fradraget beregnet etter første punktum utgjør et mindre beløp.

b. Skattepliktig som i stigningsperioden har drevet næring som går inn under lov av 25 juni 1935 om hoteller, andre herberger og bevertninger, kan avsette inntil 3 ganger det beløp som det i gjennomsnitt de tre siste inntektsår (regnskapsår) før stigningsperiodens begynnelse er gitt fradrag for ved ligningen til fornyelse og vedlikehold av utstyr og inventar i henhold til landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges første ledd, bokstav a og b.

§ 41.

1. Fradrag for avsetning etter §§ 38, 39 og 40 er betinget av at den skattepliktige forplikter seg til å nytte beløpene til de formål som de er avsatt til, eller til igangsettelse, utvidelse, omlegning eller rasjonalisering av produksjonsvirksomhet. Blir beløpene anvendt til andre formål, skal den skattepliktige opptas til etterligning idet avsetningsbeløpet blir å tillegge formuestigningen.

2. Avsetningene etter §§ 38, 39 og 40 skal håndlegges etter nærmere regler som Kongen gir. Kongen treffer også vedtak om hel eller delvis frigivelse av fondsavsetningene og kan bestemme at fondsavsetningene helt eller delvis skal nyttes innen en nærmere

19. juli. fastsatt frist. Oversittes fristen, blir etterligning av de udisponerte beløp å foreta.

Nr. 3.

§ 42.

Kongen kan gi utfyllende forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i dette kapitel. I forskriftene kan det som vilkår for avsetningsfradraget oppstilles særskilte krav til regnskaps- og forretningsførsel samt ellers i kontrolløyemed kreves særskilte legitimasjoner av den skattepliktige. Videre kan det kreves at avsetningen overstiger visse minstebeløp for å gi rett til fradrag eller at et visst minstebeløp ikke skal være gjenstand for fradrag.

Kapitel V.

Plikt til å gi opplysninger.

§ 43.

Den som etter bestemmelsene i § 2 plikter å svare skatt på formuestigning, plikter å gi opplysninger i den utstrekning og på den måte som vedkommende departement bestemmer.

§ 44.

Ligningsmyndighetene kan etter bemyndigelse av skatteinspektøren for det enkelte tilfelle forlange å få adgang til, selv eller ved sakkyndige, å foreta vurdering av innbo og annet løsøre som nevnt i § 11 samt besetning. Ligningsmyndighetene i Oslo og Bergen kan forlange å få adgang til å foreta vurdering som nevnt uten bemyndigelse.

§ 45.

Enhver ervervsdrivende plikter etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement å gi alle opplysninger han har om varer som han har kjøpt eller solgt. Det samme gjelder for varer som han enten selv har omsatt, bearbeidet eller transportert, eller som han har formidlet omsatt, bearbeidet eller transportert for andre.

§ 46.

1. Banker og forsikringsselskaper, hypotek- og kredittforeninger hvis planer er stadfestet av Kongen, overformynderier, offentlige og private stiftelser og legater plikter å gi opplysninger om utlån, deposita og andre økonomiske mellomværender av enhver art med kunder, medlemmer m. v. Forsikringsselskaper plikter dessuten å gi opplysninger om tegnede forsikringer.

2. Banker og andre innretninger som deltar i, formidler eller regulerer betalinger til eller fra utlandet, eller som er overdratt kon-

trollen med disposisjoner over tilgodehavender i utlandet, er for- 19 juli.
 pliktet til på anmodning å gi vedkommende departement eller Nr. 3.
 den dette bemyndiger, de opplysninger de sitter inne med om her-
 varende skattepliktiges tilgodehavender og andre formuesgjen-
 stander i utlandet.

3. Meglere plikter å gi opplysninger om omsetninger og andre for-
 retningstilfelle som er formidlet av dem.

4. Enhver som har midler under forvaltning for noen, plikter å
 gi opplysninger om disse midler.

5. Vedkommende departement gir nærmere regler til gjennomføring
 av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 47.

Riksskattestyrets formann kan pålegge den som ikke gir
 opplysninger eller oppgaver som nevnt i §§ 45 og 46 å gi de for-
 langte opplysninger under en daglig løpende mulkt. Det samme gjel-
 der for den som nekter å gi ligningsmyndighetene eller sakkyndige
 adgang til å foreta vurdering som nevnt i § 44. Pålegg til selskap,
 forening, innretning eller organisasjon rettes til styret og sendes
 hvert enkelt styremedlem i rekommandert brev. Mulkten kan drives
 inn så vel hos medlemmene av styret som hos selskapet, foreningen,
 innretningen eller organisasjonen. Inndrivningen skjer ved utpanting.
 Mulkten tilfaller statskassen.

Kapitel VI.

Utligningen av skatten.

§ 48.

1. Skatt på formuestigning ligned ut av de ordinære ligningsmyn-
 digheter (ligningsnemnd eller ligningsråd der slikt er opprettet)
 i det distrikt der den skattepliktige blir ilignet ordinær statsskatt
 for budsjettåret 1946—47. Skattepliktige som nevnt i § 2, punkt
 1 b, skal ligned i Oslo.

2. Ved ansettelsen av etterkrigsformuen skal alle tilgjengelige kon-
 trollmidler nyttes fullt ut, derunder de innkomne meldinger ved-
 kommende innløsning av Norges banks sedler, registrering av
 bankinnskudd og verdipapirer, den ekstraordinære formuesopp-
 gave med tilhørende kontrolloppgaver, opplysninger om gjeld
 til eller tilgodehavender i utlandet m. v. Riksskattestyret fast-
 setter instruks for dette kontrollarbeid.

3. For skattepliktige som i ekstraordinær formuesoppgave eller
 i skriftlig eller muntlig oppgave som skal gis med hjemmel i ved-
 kommende departements bestemmelse etter § 43, forsettlig eller

19 juli.
Nr. 3.

grovt uaktsomt har gitt ufullstendige eller uriktige opplysninger, skal det gjøres et tillegg til formuestigningen. Tillegget skal være minst 10 %, men ikke over 100 %, av den formuestigning som på grunn av de ufullstendige eller uriktige opplysninger kunne ha unngått beskatning. Tillegg skal foretas selv om det blir gitt betinget skattefritaking etter reglene i kapitel IV.

4. Opplysninger som er inngitt til ligningsmyndighetene i forbindelse med de i annet ledd nevnte meldinger og oppgaver kan etter regler som fastsettes av Kongen, uten hinder av bestemmelsen i landskattelovens § 129, byskattelovens § 121, i kontrolløyemed stilles til rådighet for utenlandsk myndighet.

§ 49.

1. Når utligningen er ferdig, skal det legges ut særskilt liste over ansettelsene. Utlekkingen skal kunngjøres på vanlig måte. I distrikter der det finnes hensiktsmessig kan kunngjøring unnlatas. De skattepliktige skal da i stedet underrettes i rekommandert brev eller på annen etterviselig måte. Samtidig skal liste over de utlignede skattebeløp sendes statens oppebørselsbetjent.

2. Etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement kan liste over ansettelsene legges ut eller underretning sendes de skattepliktige etter hvert som ligningen blir ferdig for større grupper av skattepliktige.

§ 50.

1. Klage over utligning av skatt etter denne lov må for å komme i betraktning være kommet inn til den myndighet som har lignet ut skatten innen 1 måned fra den dag da liste over ansettelsene er lagt ut eller underretning er sendt den skattepliktige.

2. Klagen behandles av overligningsnemnda som også kan foreta retting av ligningen etter samme regler som ved utligning av ordinær skatt på formue og inntekt. Når overligningsnemnda er ferdig med klagebehandlingen, skal det legges ut liste og foretas kunngjøring eller sendes melding etter reglene i § 49.

3. Klage over forhøyelse av verdien av skog, jfr. § 32, femte ledd, behandles av en særskilt klagenemnd som består av formann og to andre medlemmer, oppnevnt av fylkesmannen. De må ikke være skattepliktige til ligningskommunen. Formannen skal oppnevnes fra et utvalg av personer med utdanning fra skogbruks-høyskole. Utvalget utpekes av vedkommende departement.

4. Er det foretatt nedsettelse av verdien av skog, jfr. § 32, femte ledd, kan skatteinspektøren bringe avgjørelsen inn for en sær-

skilt klagenemnd som nevnt i denne paragrafs tredje ledd. Krav 19 juli om dette må være framsatt innen ett år fra den dag da liste Nr. 3. over ansettelsene er utlagt eller melding er sendt den skattepliktige.

§ 51.

1. Når skattebeløpet utgjør kr. 500 eller mer, kan klageren bringe avgjørelse som er truffet av overligningsnemnda inn for en landsklagenemnd. Bestemmelsen i § 50, første ledd, gjelder tilsvarende.
2. Skattedirektøren kan bringe ligningen av en skattepliktig inn for landsklagenemnda selv om klage ikke er inngitt. Dette gjelder også for skattepliktige som ikke er ført opp med noen formuestigning. Også når klage er inngitt kan landsklagenemnda treffe avgjørelse som medfører stigning i skattebeløpet. Landsklagenemnda kan påby ligningen rettet for alle skattepliktige i et distrikt eller for en eller flere grupper av skattepliktige.
3. Landsklagenemnda består av skattedirektøren som er formann og 4 andre medlemmer som oppnevnes av vedkommende departement. Nemnda treffer sine avgjørelser i form av kjennelser som skal begrunnes. Den skattepliktige skal underrettes gjennom ligningsnemnda (-rådet) i vedkommende distrikt i rekommandert brev eller på annen ettersveislig måte.
4. Adgangen til å bringe en ligning inn for landsklagenemnda i henhold til bestemmelsene i denne paragrafs annet ledd faller bort når det er gått 5 år fra den dag da ligningen ble utlagt eller melding sendt den skattepliktige.
5. Tillegg etter § 48, tredje ledd, kan påklages etter reglene i denne og foregående paragraf. Klageinstansen kan oppheve eller treffe beslutning om tillegg også når klage ikke er inngitt.
6. Avgjørelse av nemnd som omhandlet i § 50, tredje og fjerde ledd, kan ikke påklages.
7. Oppgavepliktige som tross særskilt oppfordring ikke leverer ekstraordinær formuesoppgave eller oppgave som skal gis etter vedkommende departements bestemmelse i medhold av § 43 eller som unnlater å etterkomme oppfordring om å gi opplysninger i henhold til vedkommende departements bestemmelse etter den nevnte paragraf, taper retten til å klage over utligningen av skatten. Går forsømmelsen bare ut på å unnlate å etterkomme oppfordring om å gi opplysninger, tapes klageretten bare for så vidt angår de punkter som de forlangte opplysninger gjelder. Klage som er kommet inn i rett tid blir likevel å behandle, dersom klageren godtgjør omstendigheter, som finnes fyllestgjørende til unnskyldning av forsømmelsen, og de pliktige oppgaver og forlangte opplysninger blir gitt senest sammen med klagen.

19 juli.

Kapitel VII.

Nr. 3.

Betaling og innfordring av skatten.

§ 52.

1. Skatt på formuestigning forfaller til betaling i like store terminer henholdsvis tre, seks og ni måneder etter den dag da liste over ansettelsene er lagt ut eller melding sendt den skattepliktige.
2. Den merskatt som pålegges den skattepliktige ved kjennelse av overligningsnemnda, særskilt klagenemnd eller landsklagenemnda forfaller til betaling en måned etter den dag da liste vedkommende klageavgjørelsen er lagt ut eller melding om avgjørelsen er sendt den skattepliktige, dog tidligst ved den siste av de terminer som er fastsatt i denne paragrafs første ledd. Bestemmelsene i dette ledd gjelder også for skatt som først er lignet ut av overligningsnemnda eller av landsklagenemnda.
3. Kongen gir regler om beregning av renter av skatt på formuestigning som ikke betales ved forfall.
4. Den skattepliktige kan innbetale forskudd på skatt på formuestigning etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement.

§ 53.

Reglene om inndrivning av og fortrinsrett for ordinær inntekts- og formueskatt til staten gjelder også for skatt etter denne lov.

§ 54.

1. Når den skattepliktiges etterkrigsformue omfatter midler som er overført til andre som gave, jfr. § 29, kan skatt som faller på gaven innfordres hos den som midlene er overført til. Dette gjelder dog bare i den utstrekning gaven må antas å ha vært i behold 9 september 1945.
2. Når summen av de innbetalte premier på en forsikring i henhold til bestemmelsen i § 25, første ledd, helt eller delvis er medregnet i etterkrigsformuen, kan gjenkjøps- eller avbruddsverdien av forsikringen uten hinder av forsikringsvilkår eller andre avtaler som måtte være truffet mellom skattyteren, selskapet og i tilfelle den begunstigede, kreves utbetalt til dekning av det skattebeløp som faller på premiene.
3. Når beløp som er innbetalt på kollektiv pensjonsforsikring eller i en privat pensjonskasse i henhold til bestemmelsene i § 26, første eller annet ledd, er medregnet i den skattepliktiges etterkrigsformue, kan han kreve at det skattebeløp som derved framkommer, blir innfordret hos forsikringsselskapet eller i pensjonskassen. Krav på slikt skattebeløp skal selskapet eller kassen

dekke av den premiereserve som skriver seg fra de nevnte innbetalinger mot en dertil svarende nedsettelse av selskapets eller kassens pensjonsforpliktelser. Når en del av et pensjonsfonds formue pr. 9 september 1945 i henhold til bestemmelsene i § 26, første eller annet ledd, er medregnet i den skattepliktiges etterkrigsformue, kan han kreve at det skattebeløp som derved framkommer blir innfordret i fondet. Fondets forpliktelser overfor medlemmene reduseres tilsvarende.

4. Når et selskaps før- og etterkrigsformue er lignet på en aksjonærs hånd, jfr. § 57, første og annet ledd, kan den del av aksjonærens skatt som skyldes formuestigning hos selskapet, innfordres hos dette.

5. Skatt på gave, på premie for forsikring eller på pensjonsmidler og på formuestigning som en aksjonær er skattlagt for etter § 57, regnes å utgjøre en så stor del av den samlede skatt som formuestigningen på grunn av gaven m. v. utgjør av den samlede formuestigning.

6. Når et bo er sluttet eller et selskap er oppløst etter 9 september 1945, kan skatt etter denne lov innfordres hos loddieiere, legatarer og parthavere. Hver enkelt arving eller parthaver er bare ansvarlig for sin del av skatten.

§ 55.

Til dekning av skatt på formuestigning kan etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement godtas:

- Transport av bankinnskudd.
- Kursnoterte ihendehaverobligasjoner.
- Transport av skattyterens krav på midler som er bundet på riksinnskuddskonto.

Kapitel VIII.

Omberegning av skatt på formuestigning.

§ 56.

1. Skatt på formuestigning kan kreves omberegnet når summen av de beløp som den skattepliktige blir ilignet i ordinær skatt på formue og inntekt til stat og kommune, alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift samt ekstraordinær formueskatt til staten for budsjettåret 1946—47 er mer enn kr. 500 høyere enn summen av de tilsvarende skattebeløp — i tilfelle med tillegg av særskilt skatt til staten på inntektsstigning — etter den ligning som er lagt til grunn ved ansettelsen av førkrigsformuen. Ved omberegningen skal den overskytende del av differansen fratrekkes i formuestigningen.

2. Krav om omberegning må framsettes overfor ligningsvesenets

19 juli. - forretningsfører (ligningssekretæren, ligningssjefen) i det distrikt
 Nr. 3. hvor skatten på formuestigning er lignet ut og innen en frist på
 3 måneder fra den dag da liste over ansettelsene er utlagt eller
 melding er sendt den skattepliktige. Er det på dette tidspunkt
 ikke truffet endelig avgjørelse vedkommende ligningen av den
 skattepliktige for budsjettåret 1946—47, er fristen 3 måneder fra
 den dag da slik avgjørelse foreligger. Omberegningen foretas av
 forretningsføreren.

3. Vedkommende departement gir nærmere regler til gjennomføring
 av bestemmelsene i denne paragraf.

Kapitel IX.

Forskjellige bestemmelser.

§ 57.

1. Når en enkelt aksjonær (parthaver) i hele stigningsperioden har
 innehatt aksjer (parter) svarende minst til 95 % av selskaps-
 kapitalen i norsk aksjeselskap eller annet selskap (annen inn-
 retning) som er likestilt med aksjeselskaper ved statsskattelign-
 ingen (§ 8, første ledd i lov av 13 juli 1921) eller i utenlandsk
 aksjeselskap som har skattepliktig formue her i riket (landskatte-
 lovens § 15, bokstav c, jfr. § 18, byskattelovens § 10, bokstav c,
 jfr. § 13) kan Riksskattestyret bestemme at selskapets før- og
 etterkrigsformue i sin helhet skal ligned på vedkommende aksjo-
 nærs hånd.

2. Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse når to eller
 tre aksjonærer (parthavere) i hele stigningsperioden har innehatt
 minst 95 % av kapitalen i selskap (innretning) som nevnt. Sel-
 skapets før- og etterkrigsformue skal da i sin helhet fordeles
 forholdsmessig på disse aksjonærer (parthavere). Ved anvendel-
 sen av denne bestemmelse anses ektefeller, slektninger i rett opp-
 og nedstigende linje og søsken som én aksjonær.

3. Når bestemmelsene i første eller annet ledd kommer til anven-
 delse skal verdien av de øvrige aksjer (parter) i selskapet ikke
 medregnes i vedkommende aksjonærs (parthavers) før- og etter-
 krigsformue med mindre aksjen (parten) er avhendet eller er-
 vervet i stigningsperioden.

4. Vedkommende departement kan samtykke i at bestemmelsene i
 denne paragraf skal anvendes selv om vilkårene etter første eller
 annet ledd ikke foreligger.

§ 58.

Kongen kan fastsette utfyllende særregler om ansettelsen
 av før- og etterkrigsverdien av enkelte arter formuesgjenstander og
 om ansettelsen av før- og etterkrigsformuen for enkelte grupper av
 skattepliktige.

§ 59.

19 juli.
Nr. 3.

1. Vedkommende departement kan utferdige nærmere regler til gjennomføring av denne lov.
2. Departementet kan gi vedkommende myndigheter i en kommune pålegg om å foreta omorganisering av ligningskontoret av hensyn til ligningsarbeidet etter denne lov.

§ 60.

Vedkommende departement kan på søknad ettergi eller nedsette skatt etter denne lov når en fastholden av skattebeløpet på grunn av særegne omstendigheter vil virke særlig ubillig.

§ 61.

Vedkommende departement kan overdra sin myndighet etter denne lov til annen offentlig myndighet.

§ 62.

1. Fra 9 september 1945 og inntil 30 juni 1948 eller det tidligere tidspunkt som vedkommende departement bestemmer, kan gjenkjøpsverdien av livsforsikrings- eller livrentepoliser ikke utbetales, stilles som sikkerhet for lån hos selskapet eller andre, eller disponeres over på annen måte, når gjenkjøpsverdien av polisen eller av flere poliser som den forsikrede eller forsikringstageren har i samme selskap, overstiger kr. 10 000.
2. Forsikringssum som på grunn av oppnåelse av den i polisen fastsatte alder forfaller til utbetaling i det tidsrom som er nevnt i første ledd, kan ikke utbetales eller disponeres over på annen måte før 1 juli 1948 eller det tidligere tidspunkt som departementet bestemmer, når forsikringen er tegnet for kortere tid enn 10 år og forsikringssummen eller — i tilfelle den forsikrede eller forsikringstageren har flere poliser i selskapet — forsikringssummene tillagt gjenkjøpsverdien av gjenstående poliser overstiger kr. 10 000.
3. Departementet kan gi nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragraf og gjøre unntak fra bestemmelsene.

§ 63.

1. Den som forsettlig eller grovt uaktsomt unnlater å gi opplysninger som kreves med hjemmel i denne lov eller i bestemmelser som er gitt i medhold av loven, eller gir uriktige, vill-ledende eller ufullstendige opplysninger, eller som medvirker hertil, straffes med fengsel inntil 2 år eller med bøter inntil kr. 200 000 eller med begge deler. På samme måte straffes den som forsettlig eller grovt uaktsomt har unnlatt å sende inn i rett tid formuesoppgave etter provisorisk anordning av 5 september 1945 eller i formues-

19 juli. oppgaven har gitt uriktige, vill-ledende eller ufullstendige opplysninger eller på annen måte har overtrådt bestemmelser som er gitt i medhold av anordningen.

2. Overtredelse anses som forseelse.

§ 64.

1. Utgiftene ved utligning av skatt på formuestigning bæres av statskassen.

2. Nemnd som nevnt i § 50, tredje og fjerde ledd, kan bestemme at den skattepliktige helt eller delvis skal utrede omkostningene ved nemnda når klage over forhøyelse av verdien av skog ikke blir tatt til følge.

§ 65.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen Halvard M. Lange Oscar Torp

Lars Evensen Kristian Fjeld Aaslaug Aasland

Nils Langhelle Erik Brofoss Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. **Regjeringens resolusjon.**

Den myndighet som etter lov om engangsskatt på formuestigning blir å utøve av vedkommende departement, legges til Finans- og tolldepartementet.

19 juli. **Lov om endring i lov av 4 februar 1938 om betaling for offentlige forretninger.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 6 juli 1946 sålydende:

I.

I lov av 4 februar 1938 om betaling for offentlige forretninger skal følgende bestemmelser lyde:

§ 52. For tinglysing av dokument som ikke gjelder en sum eller verdi betales kr. 5.

Det samme betales for tinglysing av ektepakt, utskifting, avløsningsforretning, grensegangsforretning eller stevning. Inneholder en ektepakt rettsstiftelse vedkommende fast eiendom, betales også gebyr etter § 51.

§ 80, første ledd.

For reisepass betales kr. 5. Personer av samme husstand betaler bare for ett pass.

19. juli.

Nr. 4.

§ 92, første ledd.

Utskiftingsmenn tilkommer kr. 15 for hver dag eller del av dag som går med til reise eller til å holde forretningen.

II.

Bestemmelse av 21 juli 1941 om endring i sportelloven faller bort.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

Lov om endringer i lov om alderstrygd av 16 juli 1936. 19. juli.

Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 6 juli 1946 sålydende:

A.

I.

Følgende bestemmelser i lov om alderstrygd av 16 juli 1936 skal lyde:

§ 4, tredje ledd.

Pensjonsgrunnlaget skal dog for enkeltpersoner ikke være under 1 200 kroner i bykommuner og 1 000 kroner i landkommuner.

§ 7, tredje ledd.

Ved inntektsberegningen ses bort fra:

a) Gaver eller andre ytelser som vedkommende ikke har rettslig krav på for et beløp inntil minstepensjonsgrunnlaget, jfr. § 4. Herunder blir ikke å regne ytelser fra stat eller kommune (derunder også fylkeskommune).

b) Annen inntekt inntil en tredjedel av pensjonsgrunnlaget. Formuesinntekt blir å regne som om det for formuen var kjøpt livrente etter gjeldende satser for ren livrenteberegning, herfra dog unntatt formue som består av fast eiendom for et beløp inntil 6 000 kroner.

19 juli. § 10. Når en pensjonist eller et medlem av hans familie dør, ut-
 Nr. 5. betales til avdødes bo et beløp av 200 kroner som begravellesbidrag,
 dog med fradrag av begravellesbidrag som måtte påhvile noen annen
 offentlig kasse eller noen sykekasse.

§ 11, annet ledd.

I hver kommune skal det være en trygdenemnd på 5 medlemmer
 og like mange varamenn. Etter innstilling fra kommunestyret opp-
 nevnes formannen og hans varamann for valgperioden av fylkes-
 mannen. Kommunestyret velger de andre medlemmer med varamenn
 for valgperioden. Dersom 4 representanter krever det, skal valget
 skje etter forholdsvalgmåten overensstemmende med kommunestyre-
 lovenes bestemmelser om valg av formenn.

§ 31, første ledd.

Personer som etter de til enhver tid gjeldende bestemmelser om
 utskrivning av inntektsskatt til staten er å regne som bosatt i riket
 og skattepliktige personer som ikke har bopel i riket, men oppe-
 bærer lønn av den norske stat skal til et fond — aldersfondet —
 svare en avgift på 1 prosent av sin antatte årsinntekt. Avgiftsplikten
 påhviler dog ikke den som har en antatt årsinntekt under 1 200 kroner,
 om han bor i by, og under 1 000 kroner, om han bor på landet.

II.

Bestemmelsene i §§ 4 og 10 trer i kraft 1 juli 1946. Bestem-
 melsen i § 31 gjøres gjeldende første gang for den utlikning som
 foretas for 1947—48 på grunnlag av inntektsåret 1946. De øvrige be-
 stemmelser trer i kraft straks.

B.

For budsjett-terminen 1946—47 endres regelen i lov om alders-
 trygd av 16 juli 1936 § 37 om fordelingen av utgiftene på statskassen
 og aldersfondet, slik at $\frac{3}{8}$ av de i paragrafen nevnte utgifter skal
 utres av statskassen og halvdelen av aldersfondet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
 samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

Lov om midlertidig tillegg til skattelovenes 19 juli.
bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v. Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 6 juli 1946 sålydende:

§ 1. Personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra Sola, Bergen, Laksevåg, Molde, Kristiansund, Steinkjer, Namsos, Bodø, Narvik, Tromsø eller Karlsøy, blir ved ligningen for 1945—46 å regne som bosatt eller hjemmehørende i det distrikt som de flyttet fra, forutsatt at de etter skattelovenes bestemmelser om skattestedet ville ha vært å regne som bosatt eller hjemmehørende der 8 april 1940 — for Laksevåg, Tromsø og Karlsøys vedkommende 1 januar 1944.

De bestemmelser som i første ledd er fastsatt for skattepliktige som har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra Molde, Kristiansund, Steinkjer, Namsos, Bodø eller Narvik, skal også gjelde ved ligningen for 1946—47.

Reglene i denne paragraf får ikke anvendelse på personer som 1 januar i ligningsåret bodde i eget hus i oppholdsdistriktet.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig bortfaller bestemmelser av 19 april 1945 om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

Lov om endring i midlertidig lov av 18 juli 19 juli.
1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner Nr. 7.
og lystfartøyer samt visse forestillinger og
framvisninger m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 6 juli 1946 sålydende:

19 juli.
Nr. 7.

§ 3 i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v. skal heretter lyde slik:

Skatt på motorvogn beregnes av dens verdi etter følgende regler:

- a. Som verdi oppføres den pris på vedkommende vogntype som for hvert år fastsettes ved vedkommende regjeringsdepartementets foranstaltning.
- b. Verdien settes ned med 10 av 100 for hvert fullt år regnet fra 1 juli i det år som vognmodellen har sitt navn etter. Når verdien ved nedskrivning er redusert til $\frac{2}{10}$ av den opprinnelige, gis ikke noe ytterligere fradrag. Den skatteverdi som framkommer på denne måten, runder en av nedad til nærmeste antall kroner delelig med 100.

Når særlige omstendigheter foreligger, kan departementet bestemme at nedskrivningen av verdien skal skje etter andre regler enn bestemt i dette punkts første ledd.

- c. Når motorvogner ved inntrådt begivenhet (ulykke) har undergått vesentlig verdiforringelse, kan departementet på begjæring av eieren nedsette verdien etter foretatt takst i henhold til § 10, 3 ledd, dog således at omkostningene utres av eieren. De nærmere regler for videre årlig nedsettelse av verdien blir å fastsette av vedkommende departement.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli.

Nr. 8. august 1908.

Lov om endring i lov om brannvesenet av 15

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 6 juli 1946 sålydende:

I.

I lov om brannvesenet av 15 august 1908 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 20. Vedkommende kommune skal anskaffe de slokkingsmidler og treffe de foranstaltninger som er nødvendige for at stedet kan anses tilfredsstillende sikret mot brannfare.

Vedkommende departement fører tilsyn med at denne bestemmelse blir overholdt og kan etter at saken har vært forelagt vedkommende kommunestyre til uttalelse gi de nødvendige pålegg om anskaffelse av materiell m. v.

§ 67, nytt siste ledd.

Forskrifter til utfylling av lovens bestemmelser kan utferdiges av vedkommende departement.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid bortfaller bestemmelse av 19 november 1942 om endring i lov om brannvesenet av 15 august 1908.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

Lov om endring i lov om Norges Brannkasse av 12 juni 1931.

19 juli.
Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 6 juli 1946 sålydende:

I.

I lov om Norges Brannkasse av 12 juni 1931 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 5. Hver kjøpstad og hvert ladested, som danner egen kommune, utgjør et valgdistrikt. Disse valgdistrikter utgjør igjen 17 valgkretser med 18 representanter, således fordelt:

Vadsø, Vardø, Hammerfest, Tromsø og Harstad tilsammen 1
Bodø, Narvik, Mosjøen, Svolvær, Brønnøysund, Mo, Namsos, Steinkjer og Levanger 1

19 juli	Trondheim	1
Nr. 9.	Kristiansund, Molde, Alesund og Florø	1
	Bergen	1
	Stavanger	1
	Haugesund, Kopervik, Skudeneshavn og Sandnes	1
	Egersund, Flekkefjord, Farsund og Mandal	1
	Kristiansand, Lillesand og Grimstad	1
	Arendal, Tvedestrand, Risør og Kragerø	1
	Langesund, Stathelle, Brevik, Porsgrunn, Skien og Notodden	1
	Larvik, Sandefjord, Tønsberg og Åsgårdstrand	1
	Horten, Holmestrand, Svelvik, Moss, Drøbak og Son	1
	Drammen	1
	Halden, Fredrikstad og Sarpsborg	1
	Kongsberg, Hønefoss, Gjøvik, Lillehammer, Hamar og Kongs- vinger	1
	Oslo	2

Såframt det senere opprettes noen egen bykommune, bestemmes det av Kongen etter forslag av Brannkassens styre, til hvilken byvalgkrets stedet skal henlegges.

§ 17.

- i) å ansette Brannkassens personale, dog således at visedirektøren beskikkes av Kongen etter forslag av styret.

§ 18. Den administrerende direktør har den daglige ledelse av Brannkassens virksomhet. Han har den alminnelige administrerende myndighet, med mindre denne tilligger eller uttrykkelig er henlagt til andre. Han har således også anvisningsmyndigheten, men alle anvisninger skal være parafert av visedirektøren og av bokholderen. Han behandler og uttaler seg om de av påtalemyndigheten forelagte spørsmål med hensyn til inntrufne branner og avgjør hvorvidt der fra Brannkassens side skal foranlediges videre forføyninger. De saker hvori der kreves avgjørelse av Kongen, har han å foredra for departementssjefen, etter at saken har vært forelagt styret. Alle betydelige saker eller mer tvilsomme spørsmål skal han så vidt mulig forelegge styret. Hvis dette ikke kan skje, fordi saken må ekspederes uoppholdelig, skal han gjøre styret bekjent med den trufne avgjørelse.

Den administrerende direktør fører med sakkyndig bistand den i lovens § 42 omhandlede kontroll med vannverker og brannvesen i de byer og hussamlinger, som på grunn av sitt slokningsvesen er tilstått nedsettelse i brannkontingenten.

Under den administrerende direktørs fravær eller ved hans avgang utføres hans forretninger av vise-direktøren, som i så fall også tiltrer styret.

§ 24. Brannkassen kan overta forsikring på løsøre.

19 juli.

§ 43. Inntreffer så betydelig skade at de derved forårsakete utgifter ikke kan bestrides av Brannkassens ordinære inntekter og dens oppsamlete beholdninger, kan det manglende dekkes ved ekstraordinær kontingent, som utliknes på de interesser som var forsikret på den tid da skaden inntraff og etter de daværende forsikringssummer.

Nr. 9.

Er underskuddet oppstått etterhånden ved at Brannkassens utgifter gjennom flere år har overskredet inntektene, bestemmes det etter de foreliggende omstendigheter når utlikning av ekstraordinær kontingent skal finne sted, hvilket tidsrom den skal omfatte og av hvilke forsikringssummer den skal utres.

Forsikringen på løsøre skal ikke delta i utlikningen av ekstraordinær kontingent når inntektene av denne forsikringsgren i det regnskapsår eller i det tidsrom da underskuddet er oppstått, har vært tilstrekkelige til å dekke de skader og omkostninger som særskilt vedrører den. På forsikringer av løsøre skal ikke i noe tilfelle utliknes større beløp enn nødvendig til å dekke skader og omkostninger som vedkommer denne forsikringsgren. Det samme som foran er fastsatt for forsikringer på løsøre, kan også bestemmes for forsikringer mot annen skade enn brann. Når Brannkassen overtar gjenforsikring, kan det avtales at det avgivende selskap ikke skal delta i det gjensidige ansvar.

Når flere skader etterhånden har forårsaket tapet, bestemmes det etter de foreliggende omstendigheter når utlikning av ekstraordinær kontingent skal foregå, og av hvilke forsikringssummer den skal utres.

Det utliknete beløp erlegges etter samme forhold som er bestemt for den ordinære kontingent. Dog skal de til tariffens avdelinger for ildsfarlige bedrifter henførte bygninger og eiendeler, som befinner seg i disse, kun bidra etter samme forhold som om det av deres forsikringssum hadde vært beregnet ordinær kontingent etter tariffens satser for alminnelige bygninger og løsøre i sånne.

Er det erstatningsbeløp som skal dekkes ved ekstraordinær kontingent, så stort at det må befryktes å bli trykkende for interessentene å utre det innen den tid da Brannkassen må ha midlene til sin rådighet, bør det søkes opptatt lån for at den ekstraordinære kontingent kan fordeles på flere terminer. Sådant lån kan bestemmes opptatt mot utstedelse av obligasjoner lydende på ihendehaveren.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 10 desember 1942 om endring i lov om Norges Brannkasse.

19 juli. Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
 Nr. 9. samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. **Lov om endring i § 27 i alminnelig borgerlig**
 Nr. 10. straffelov av 22 mai 1902.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 8 juli 1946 sålydende:

I.

I alminnelig borgerlig straffelov av 22 mai 1902 skal § 27 lyde:

Når bot idømmes, bør det foruten til det straffbare forhold tas særlig hensyn til den dømdes formuesforhold og til hva han etter sine livsforhold antas å kunne utrede.

Boten tilfaller statskassen.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 3 september 1943 om endring i og tillegg til alminnelig borgerlig straffelov av 22 mai 1902 kapitel 2.

Bestemmelser i særlovgivningen som fastsetter overgrenser for bøtestraff, trer ut av kraft.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. **Midlertidig lov om forlengelse av visse patenters**
 Nr. 11. varighet.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 8 juli 1946 sålydende:

§ 1. For patenter som er i kraft kan den i patentlovens § 11

fastsatte lengste varighet (17 år) forlenges, når det godtgjøres at forhold som står i forbindelse med krigen eller okkupasjonen i vesentlig grad har hindret, i et tidsrom av minst 2 år, en under normale forhold påregnelig utnyttelse av patentet.

Forlengelsen skjer for et eller flere hele år ad gangen, og skal under ingen omstendighet tilsammenlagt overskride det tidsrom hvori utnyttelsen har vært hindret.

Søknaden om forlengelse skal inngis senest 3 måneder før den opprinnelige eller forlengete patenttid løper ut. Dersom særlige forhold har bevirket at fristen er oversittet, kan søknad også inngis senere så lenge patenttiden ikke er utløpet. Dersom beslutning ikke treffes før patentet er utløpet, blir beslutningen å treffe i henhold til § 2, første ledd.

Anmerkning om forlengelse skal skje i patentregistret og kunngjøres i Norsk Tidend for det Industrielle Rettsvern.

§ 2. Patenter som var i kraft 9 april 1940, men for hvilke patenttiden (17 år) er utløpet etter dette tidspunkt, med eller uten forutgående manglende betaling av årsavgifter, kan igjen settes i kraft og forlenges overensstemmende med de i § 1 gitte regler. Et patent som på denne måte er satt i kraft og forlenget, skal dog ikke kunne gjøres gjeldende mot den som i tidsrommet mellom patentets utløp og kunngjøringen om forlengelsen har tatt oppfinnelsen i bruk eller truffet vesentlige foranstaltninger til dens utøvelse.

Søknad om ikraftsettelse og forlengelse etter denne paragraf må inngis snarest mulig og senest 6 måneder etter denne lovs ikrafttreden.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder også patenter som etter 9 april 1940 er trådt ut av kraft på grunn av manglende betaling av årsavgift, uten at 17-års-grensen på søknadstidspunktet er nådd, dersom tilbudt årsavgift i henhold til gjeldende bestemmelser om forlengelse av betalingsfristene ikke har kunnet godtas.

§ 3. Forlengelse og ikraftsettelse i henhold til §§ 1 og 2 kan søkes av patentets eier. Søknaden skal ledsages av et behandlingsgebyr på kr. 100 og sendes Styret for det Industrielle Rettsvern, hvor den behandles og avgjøres av et utvalg bestående av Styrets sjef, formannen og det rettskyndige medlem i 1 avdeling. Styrets sjef er formann i utvalget. Vedkommende departement foretar oppnevning av varamenn i utvalget.

Har utvalgets avgjørelse gått patenthaveren imot, kan han innen en måned etter at avgjørelsen er meddelt ham eller hans fullmektig, kreve at saken gjennom Styret forelegges vedkommende departement til avgjørelse. At saken har vært avgjort av utvalget eller av departementet er ikke til hinder for at en søker, som vil påberope seg nye opplysninger inngir ny søknad i samsvar med reglene i §§ 1 og 2.

19 juli. Utvalget kan etter henstilling fra noen interessert eller av eget
 Nr. 11. tiltak omgjøre beslutning om forlengelse dersom det senere blir opp-
 lyst forhold som, om de hadde vært opplyst i tide, ville ha hindret
 beslutningen. Vil utvalget ikke imøtekomme en av begrunnelse led-
 saget henstilling om omgjøring av forlengelsesbeslutning, kan den som
 protesterer mot forlengelsen, innen en måned etter at han eller hans
 fullmektig har fått melding om utvalgets avslag, kreve at saken fore-
 legges vedkommende departement til avgjørelse. Kravet inngis skrift-
 lig til Styret og skal være ledsaget av et gebyr på kr. 100. Ved av-
 gjørelser i henhold til denne paragraf får § 7 i lov av 2 juli 1910 om
 Styret for det Industrielle Rettsvern tilsvarende anvendelse.

19 juli. § 4. For hvert år hvormed et patents varighet forlenges ut over
 Nr. 10. 17 år, betales samme avgift som for det 17. år. Det betales ikke års-
 avgifter for det antall hele patentår, hvori patentet har vært ut av
 kraft. Årsavgift for det patentår, hvori patentet trer i kraft og for-
 lenges, forfaller innen en måned etter at utvalgets beslutning er med-
 delt patenthaveren eller hans fullmektig. Med tillegg av en femtedel
 kan den betales i løpet av de derpå følgende 2 måneder.

Årsavgift for det derpå følgende år forfaller overensstemmende
 med patentlovens bestemmelser. Dog skal den i intet tilfelle anses
 forfalt før en måned etter at utvalgets beslutning er meddelt patent-
 haveren eller hans fullmektig.

§ 5. Bestemmelsene i §§ 1 og 2 kan ikke påberopes av patent-
 havere som har fast bopel i en annen stat, dersom ikke denne på sin
 side tilstår patenthaverne, som har fast bopel i Norge tilsvarende
 rettigheter.

Kongen avgjør i hvilke stater dette vilkår skal anses å være
 oppfylt.

§ 6. De nærmere forskrifter som måtte bli gjort nødvendige ved
 denne lov, fastsettes av vedkommende departement.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
 samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

Lov om midlertidige vassdragsreguleringer. 19 juli.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 12.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 juli 1946 sålydende:

§ 1. Kongen kan tillate midlertidig vassdragsregulering for tidsrommet inntil lågvassperiodens slutt 1947 og kan for samme tidsrom forlenge tillatelse til midlertidig vassdragsregulering som er gitt tidligere, og i samband hermed fastsette nye vilkår for tillatelsen.

Med de avvikelser som følger av denne lov skal reglene i lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 gjelde tilsvarende for midlertidige reguleringer. Dog skal lovens § 10, § 16, punkt 2 og 5, og § 17 ikke gjelde for slike reguleringer og den frist som er nevnt i § 6, punkt 1, annet punktum, skal være 12 dager.

Når det søkes om tillatelse til forlengelse av tidligere iverksatt midlertidig regulering, kan departementet hvis det finnes ubetenkelig, fravike reglene i lovens § 6, punkt 2.

§ 2. Når tillatelse som nevnt i § 1 er gitt, kan vedkommende departement samtykke i at nødvendig grunn m. v. (jfr. vassdragsreguleringslovens § 16, punkt 1) skal avstås før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade og ulempe som reguleringen kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som departementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt.

Staten inestår for at erstatningen blir betalt. Departementet kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter.

§ 3. I tillatelse etter § 1 til forlengelse av tidligere iverksatt midlertidig regulering kan det bestemmes at erstatning for skade og ulempe ved fortsatt regulering skal fastsettes av en nemnd på 5 medlemmer som med varamenn oppnevnes av justitiarius i Høyesterett når det gjelder regulering for statens regning, og ellers av vedkommende departement. Formannen og varamannen for ham må fylle vilkårene for å kunne være høyesterettsdommer.

Nemndas skjønn kan ikke prøves ved overskjønn. Anke hører under Høyesterett og kjæremål under Høyesteretts kjæremålsutvalg. Ankefristen er fire uker og kjæremålsfristen syv dager.

Betalingen til medlemmene av nemnda fastsettes av vedkommende departement.

Nemnda avgjør i hvert enkelt tilfelle i hvilken utstrekning juridisk og teknisk hjelp for de innstevnte har vært påkrevd og fastsetter under hensyn hertil godtgjøringen for slik bistand. Det skal

19 juli. påses at parter med likeartete interesser som ikke står i strid, så vidt
Nr. 12. mulig nytter samme bistand.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves provisorisk anordning om midlertidige vassdragsreguleringer av 31 august 1945.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. **Lov om endring i lov om vassdragsregule-**
Nr. 13. **ringer § 19.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 juli 1946 sålydende:

I.

I lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 skal § 19 lyde:

1. Reguleringsanleggets eier plikter å treffe slike anordninger ved anlegget og i tilfelle i vassdraget nedenfor dette samt å avgi vatn i slik utstrekning, at den alminnelige ferdsel og fløting forulempes så lite som mulig ved reguleringen. Spørsmålet om hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn. Grunn og rettigheter som er nødvendig til gjennomføring av tiltakene kan kreves avstått etter reglene i § 16 post 1, når skjønnet finner at den skade eller ulempe som vil voldes ved avståelsen er liten i forhold til de fordeler som vil oppnås. Bestemmelsene i § 16 post 2, 3, 5, 6, annet til fjerde punktum, og 7 får i tilfelle tilsvarende anvendelse.

Skade eller ulempe for ferdselen eller fløtingen som ikke på denne måte avhjelpes, blir å erstatte i samsvar med § 16.

2. Kongen kan gi reguleringsanleggets eier tillatelse til å rå over alt vatnet til reguleringsformål, når overveiende almene hensyn taler for dette. I tillatelsen settes de vilkår som finnes påkrevd

av hensyn til almene interesser som utvidelsen påfører skade, 19 juli.
 eller for å fremme samfunnsnyttens av tiltaket. Nr. 13.

Behandlingen og avgjøringen av søknad om slik tillatelse foregår etter de bestemmelser som gjelder søknad om reguleringskonsesjon, så langt de passer. For kraft som innvinnes på grunn av tillatelsen, kan tas høyere avgifter etter § 11 enn de som i konsesjonsvilkårene er fastsatt for kraft innvunnet ved regulering på vanlig måte.

Reguleringsanleggets eier plikter å treffe rimelige tiltak for å avhjelpe den skade og ulempe som utvidelsen fører med seg for den alminnelige ferdsel og fløting eller andre almene interesser. Spørsmålet om hvilke tiltak han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn. Grunn og rettigheter som er nødvendig til gjennomføring av tiltakene kan kreves avstått etter reglene i § 16 post 1, når skjønnet finner at den skade eller ulempe som vil voldes ved avståelsen er liten i forhold til de fordeler som vil oppnås. Bestemmelsene i § 16 post 2, 3, 5, 6 og 7 får i tilfelle tilsvarende anvendelse.

Reguleringsanleggets eier skal svare erstatning etter reglene i § 16 post 1, 2, 3, 5, 6 og 7, for den skade som blir voldt på eiendom eller eiendomsherlighet ved at ferdselen eller fløtingen hindres eller påføres ulempe, som ikke avhjelpes etter bestemmelsene i foregående ledd. Den stevningsmåte som er nevnt i § 16 post 1, annet ledd, kan brukes overfor alle erstatningsberettigete.

Bestemmelsene i denne paragraf — med unntak av post 2, annet ledd — gjelder tilsvarende for vassdragsregulering som skal utføres for statens regning.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. Lov um utreinsking i offentlig teneste.

Nr. 14.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 11 juli 1946 som lyder so:

§ 1. Offentleg tenestemann, som var tilsett fyre okkupasjonen, kan få avskil i dom, endå um det ikkje er grunn til å straffa han, soframt han stelte seg so andsynes okkupasjonsmaktene eller hjelparane deira, eller bar seg so unasjonalt åt på andre måtar, at han ikkje er verdig til å halda fram i stillingi.

Sak um avskil etter fyrste leden skal påtalemakti reisa so framt tilsetjingsmakti krev det og Kongen ikkje fastset noko anna. Påstand um avskil etter fyrste leden og um tenestetap til straff, bør vanleg avgjerast i ei sak.

Vedkomande styremakt kan gjeva tenestemannen ordensstraff istaden for å krevja sak um avskil reist etter fyrste leden, sosant tenesteumsyn ikkje er til hinder. Ordens-straffer er: flytjing til onnor teneste med same eller lægre grad eller suspensjon utan løn i upptil tvo år. For ordensstraffer gjeld reglane i lov um offentlege tenestemenn frå 15 februar 1918 § 23, fyrste og andre leden og § 24 fyrste og tredje leden, på tilsvarande måte. Melding um ordensstraff og grunnane skal gjevast skriftleg.

Fyresegnene i fyrste og tredje leden er ikkje til hinder for at ein tenestemann som stelte seg so som nemnt i fyrste leden fær avskil eller ordens-straff med heimel i onnor lov, almenne rettsgrunnsetningar eller tilsetjingsvilkor.

Tenestemann som hev fenge avskil utan dom av di han stelte seg so som nemnt i fyrste leden, jfr. fjerde leden, eller ordens-straff etter tredje leden, kan krevja at retten skal prøva spursmålet um vedtaket er lovlegt. Lov um offentlege tenestemenn frå 15 februar 1918 § 24, fjerde leden, gjeld på tilsvarande måte. Påtalemakti reiser sak soframt tenestemannen krev det. Kravsmålet må han setja fram innan ein månad etter han fekk melding um vedtaket. Fresten vert rekna frå den dagen lovi tek til å gjelda, so sant vedtaket er gjort fyre den tid. Um frestutrekning og um uppreisnad gjeld reglane i domstol-lovi kapitel 8 so langt dei høver. I sak um avskil gjeld reglane i andre punktum av andre leden på tilsvarande måte.

§ 2. Offentleg tenestemann som var tilsett fyre okkupasjonen, skal suspenderast frå tenesta når det er skileg grunn til å tru at han, på strafflagd måte, var lagsmann i Nasjonal Samling eller tilknytte organisasjonar, eller at han er saka i anna strafflagd landsvik. Det same gjeld soframt han stelte seg slik under okkupa-

sjonen at det er grunn til å rekna med at han vert avsett eller dømd 19 juli. frå tenesta, endå um han ikkje kjem inn under fyrste punktum. Nr. 14.

Tilsetjingsmakti tek avgjerd etter fyrste leden um ikkje Kongen fastset noko anna.

§ 3. Den som er tilsett i offentleg stilling under okkupasjonen kan ikkje halda fram i tenesta utan tilsetjingsmakti godkjenner det etter reglar Kongen gjev. Tilsetjingsmakti kan gjeva fyrebils godkjenning som gjeld til spursmålet vert avgjort endeleg etter desse reglane. Ingen kan verta godkjend som med skileg grunn er mistenkt for å ha stelt seg so som nemnt i § 2, fyrste punktum, eller som er uverdig til tenesta av di han stelte seg so som nemnt i § 1, fyrste leden.

Fyresegnene i denne paragrafen gjeld på tilsvarande måte offentleg tenestemann som er framflutt eller yverflutt under okkupasjonen.

§ 4. Vert nokon sett ut or teneste etter reglane i denne lovi, kan næraste fyresette tenestemakt krevja at han gjev utgreiing um alt som tener til å klårleggja tenesteverksemndi hans under okkupasjonen. Utan drygging skal tenestemannen lata frå seg til rette vedkomande arkivsaker og onnor eige som han sit med frå tenesta. Nektar han å gjeva utgreiding eller gjera anna som er fastsett ovanfor, vert han straffa med bot eller med fengsel i upp til eit år eller med båe desse straffene. Ingen kan straffast for at han nektar svara på spursmål som er nemnde i lov um rettargangsmåten i straffesaker frå 1 juli 1887 § 177, jfr. § 176, fyrste og andre leden.

§ 5. Offentleg tenestemann som vert suspendert frå tenesta med heimel i § 2, fyrste punktum, kan ikkje krevja løn for suspensjonstidi utan det vert prova at han er skuldlaus i det som der er nemnt. Gjer serlege grunnar det rimeleg, kan det like vel fastsettast at han skal få løni, alt eller noko, til endeleg avgjerd er teki. Offentleg tenestemann som vert suspendert med heimel i § 2, andre punktum, kan krevja løn i samhøve med gjeldande rettsreglar.

§ 6. Vart offentleg tenestemann under okkupasjonen sett ut or tenesta i strid med lovlege reglar um oppsegging, avskil, suspensjon, yverflytjing o. a., skal han reknast for rette tenesteinnehavar um ikkje anna vert fastsett. §§ 1 og 2 gjeld på tilsvarande måte. For tenestemann som er tilsett under okkupasjonen gjeld reglane i § 3.

§ 7. Fyresegnene i § 6 gjeld og offentleg tenestemann som under okkupasjonen vart tvinga til å segja frå seg tenesta på grunn av åtgjerder som okkupasjonsstyret tok, eller friviljug drog seg ut or tenesta av politiske grunnar eller samvitsgrunnar.

§ 8. Vart offentleg tenestemann framflutt eller yverflutt under okkupasjonen, eller tilsett i onnor offentleg teneste etter søknad, hev

19 juli. han krav på å ganga tilbake til den tenesta han hadde fyre okku-
 Nr. 14. pasjonen, soframnt reglane i § 3 eller § 6, jfr. § 7, er til hinder for
 at han held fram der han er. Gjeng tenestemannen inn under § 2,
 eller er det andre grunnar for avskil, kan tilsetjingsmakti gjera ved-
 tak um at han ikkje skal ha rett til å ganga innatt i den tenesta
 han hadde fyre okkupasjonen. Innan ein månad etter tenestemannen
 fekk melding um vedtaket, kan han ha spursmålet um vedtaket er
 lovlegt inn for domstolane. Fyresegnene i andre, femte og sjette
 punktum av siste leden i § 1, gjeld på tilsvarande måte.

§ 9. Fyresegnene i denne lovi gjeld og dei som er tilsette i ar-
 beid hjå staten, ein kommune eller offentleg skipnad, endå um dei
 ikkje er offentlege tenestemenn. Umbodsmenn gjeng ikkje inn under
 lovi. Medlemer i utval, styre, råd og liknande som ei statsstyre-
 makt hev nemnt upp, gjeng inn under lovi endå um oppnemningi
 gjeld berre for ei tid eller arbeidet er ulønt.

Kongen avgjer um ein skipnad skal reknast for offentleg. Han
 kan fastsetja at lovi og skal gjelda skipnader som privatpersoner
 driv soframnt dei fær tilskot frå stat eller kommune, stend under ser-
 legt tilsyn av offentleg styresmakt eller hev sers mykje å segja for
 samfundet.

§ 10. Ordinert prest, som ikkje hev stilling i kyrkja, kan dømast
 frå retten til å bera presteklæde og til å gjera presteteneste i sam-
 svar med ordinasjonen, soframnt han stelte seg so som nemnt i § 1,
 fyrste leden, og difor ikkje er verdig til å vera prest. Sak skal reisast
 når vedkomande departement krev det. Elles gjeld reglane i § 1,
 andre leden tilsvarande.

§ 11. Denne lovi gjeld frå den tid Kongen fastset.
 Frå same tid held etternemnde fyresegner upp å gjelda:

1. Millombils rettarbot frå 26 februar 1943 um å atterreisa lov-
 lege tilstand i den offentlege tenesta i Noreg, jfr. millombils
 rettarbot frå 24 november 1944.
2. Millombils rettarbot frå 18 mai 1945 um tillegg til teneste-
 mannsrettarboti.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
 og stadfester dette vedtaket som lov, under riksseglet.

Gjeve i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter fullmakt:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

Lov om erstatning for skip og bruk av skip 19 juli. i medhold av provisoriske anordninger av 22 Nr. 15. april og 18 mai 1940 m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 juli 1946 sålydende:

§ 1. Erstatningen for rekvisisjon av skip i medhold av de provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940 skal fastsettes av en skjønnsrett oppnevnt av Høyesterett.

Erstatning i henhold til § 9 i denne lov for tap av, skade på eller bruk av skip som under krigen befant seg innenfor det okkuperte område, m. v., fastsettes også av skjønnsretten.

Skjønnsretten skal ha 5 medlemmer og 5 personlige varamenn. Formannen, nestformannen og deres varamenn skal fylle vilkårene for å være Høyesterettsdommer. 2 medlemmer og 2 varamenn oppnevnes etter forslag fra Norges Rederforbund. Forslaget skal omfatte minst det dobbelte antall. Minst 3 medlemmer og deres varamenn skal ha innsikt i sjøfartsforhold.

Utgiftene ved skjønnsretten bæres av statskassen.

§ 2. Erstatningskrav fremsettes av rederiene for Nortraships kontor i Oslo innen 6 uker etter nærværende lovs ikrafttreden. Ellers faller kravene bort. Skjønnsretten kan gi oppreisning etter reglene i domstolsloven.

Nortraship gjennomgår kravene og anviser beløpet til utbetaling så langt kravet finnes i orden, i samsvar med denne lov, jfr. § 13. I motsatt fall forhandler Nortraship med rederiet om de punkter hvorom det mått herske uoverensstemmelse.

Oppnås ikke enighet, oversendes kravet til skjønnsretten med rederiets og Nortraships bemerkninger.

Skjønnsrettens avgjørelse er endelig så langt den inneholder et skjønn. Men ellers kan avgjørelsen ankes inn for Høyesterett på grunn av feil i saksbehandlingen eller i rettsanvendelsen. Ankefristen er 3 uker fra den dag meldingen om avgjørelsen er mottatt. Skjønnsretten avgjør hvorvidt og i hvilken utstrekning en anke skal ha oppsettende virkning på utbetalingen av skjønnserstatning.

Ellers kommer så langt de passer, skjønnslovens regler om rettslige skjønn til anvendelse for så vidt ikke annet fremgår av denne lov.

Ved utbetaling av erstatningen kan inntil 50 % tilbakeholdes til sikkerhet for skatter som faller på erstatningen.

§ 3. Som erstatning for totaltap tilkjennes det beløp som svarer til Den Norske Krigsforsikring for Skibs verdiansettelse pr. 9 april

19 juli. 1940 («graph values») med senere foretatte berigtigelser og med Nr. 15. tillegg av $11\frac{1}{4}$ %. Dog skal de samlede erstatningsbeløp — bortsett fra tillegget på $11\frac{1}{4}$ % til skip forlist før 1 juni 1941 — ikke overstige de samlede assuransebeløp som Nortraship har innkassert eller vil innkassere med tillegg av Nortraships selvassuransse. Såfremt som følge herav en forholdsmessig reduksjon av de nevnte erstatningsbeløp blir nødvendig, foretas denne av Den Norske Krigsforsikring for Skib.

Beløpene utbetales i den myntsort som assuranseerstatningen er inngått i.

Videre tilkjennes en utjevningserstatning av 5 % p. a. beregnet av de korrigerede «graph values» pr. 9 april 1940 i norske kroner og uten tillegg av $11\frac{1}{4}$ % fra forlisdagen til oppgjørdsdagen for Nortraship, 30 september 1945.

For tapte skip under 2 000 tonn brutto fastsettes utjevningserstatningen til 6 % p. a.

For tiden fra 30 september 1945 til utbetalingsdagen forrentes beløpet etter en rentesats som svarer til gjennomsnittet av de renter som er innvunnet i denne tid av Nortraships midler. Rentesatsen fastsettes av Finansdepartementet. Utjevningserstatning og renter utbetales i norske kroner.

§ 4. Erstatning tilkjennes, etter vanlige prinsipper, for havari-skader og andre skader på skipet i rekvisisjonstiden som Nortraship er ansvarlig for, men ikke har latt utbedre. Videre erstattes tidstap i reparasjonstiden etter de i denne lov fastsatte satser. Renter av disse erstatningsbeløp tilkjennes ikke.

Erstatning tilkjennes videre for verdien av ombordværende bunnkors, proviant og annet forråd og utstyr på rekvisisjonsdagen (jfr. § 8).

Erstatning tilkjennes for utgifter ved å fjerne forandringer ombord, som rederiet ikke kan anses forpliktet til å akseptere, herunder erstatning for tidstap.

§ 5. Erstatning for verdiforringelse ved slit og elde tilkjennes de skip som på oppgjørdsdagen ennå var i behold, etter en amortiseringssats på 6 % p. a. for damp-tramskip, og 7 % for tank-, diesel- og linjeskip.

Til grunn for amortiseringen legges Den Norske Krigsforsikring for Skibs korrigerede «graph values» pr. 9 april 1940 i norske kroner og uten tillegg av $11\frac{1}{4}$ %.

Amortiseringserstatningen regnes fra rekvisisjonsdagen til oppgjørdsdagen 30 september 1945, eller til tilbakeleveringen av skipet, hvis denne skjer på et senere tidspunkt. For skip som på rekvisi-

sjonsdagen ennå ikke var ferdigbygd, regnes amortiseringserstatningen fra den dag skipet ble satt i fart. 19 juli.
Nr. 15.

§ 6. Som erstatning for inntektstap og administrasjon tilkjennes 5 % p. a. av skipets verdi, beregnet som i foregående paragraf, fra rekvisisjonsdagen til oppgjørsdagen 30 september 1945, eller til tilbakeleveringen av skipet hvis denne skjer på et senere tidspunkt — for tapt skip til den dag skipet gikk tapt. For skip som på rekvisisjonsdagen ennå ikke var ferdigbygd, regnes erstatningen først fra den dag det ble satt i fart.

For tapte skip under 2 000 tonn brutto fastsettes erstatningen til 6 % p. a.

De erstatningsbeløp som omhandles i denne og foregående paragraf, forrentes for tidsrommet mellom 30 september 1945 og utbetalingsdagen overensstemmende med regelen i § 3, siste ledd.

§ 7. Ved fastsettelsen av erstatningen etter reglene i §§ 5 og 6 reguleres erstatningsbeløpet under hensyntagen til skipets posisjon eller andre særlige forhold ved rekvisisjonen og tilbakeleveringen.

For skip som av rederen var bortfraktet på tidscerteparti eller som befant seg på reise på rekvisisjonsdagen, forholdes på følgende måte:

1. Har et tidsbefraktet skip fortsatt å seile på tidscertepartiet for samme tidsbefrakter etter rekvisisjonsdagen, debiteres rederiet med alle Nortraships utgifter for skipet inntil utløpet av den hyretermin som rederiet på forhånd har innkassert tidsfrakt for.
2. Skip på linje- eller på reisecerteparti anses å ha seilt for rederiets regning inntil den reise skipet hadde påbegynt på rekvisisjonsdagen var fullført, eller skipet i tilfelle av omdestinering var utlosset. Rederiet debiteres alle utgifter og krediteres med den avtalte frakt i den utstrekning denne ikke var forutbetalt.
3. Hvis den fortjeneste et skip får etter foranstående regler, blir mindre enn den erstatning skipet ville fått tilkjent etter de i denne lov fastsatte regler for en tilsvarende del av rekvisisjonstiden, skal rederiet få utbetalt differansen av Nortraship.

For tidstap i rekvisisjonstiden som skyldes skipet og for hvilket Nortraship ikke er ansvarlig, kan skjønnsretten gjøre fradrag i erstatningen, derimot ikke for utgifter og tidstap i forbindelse med forsvarsforanstaltninger ombord.

Har et skip utenfor sperresonen som følge av forut inngåtte avtaler helt eller delvis vært unndratt fra Nortraships disposisjon, avgjør skjønnsretten om det skal utbetales erstatning og fastsetter den eventuelle erstatnings størrelse.

19 juli.
Nr. 15.

§ 8. I erstatningsbeløpet etter §§ 3—7 fratrekkes:

1. Utgifter som Nortraship har hatt til reparasjon av skader som skipet har lidt før rekvisisjonsdagen hvis disse ikke dekkes av skipets assurandører.
2. Utgifter i rekvisisjonstiden til varige forbedringer av skipet, men ikke utover den merverdi som forbedringen skjønnes å representere for eieren ved rekvisisjonens opphør.
3. Verdien ved skipets tilbakelevering av ombordværende bunkers, proviant og annet forråd og utstyr.
4. Utgifter som Nortraship har betalt for rederiets regning, herunder avdrag og renter på eierens lån på skipet og terminer på nybyggingskontrakter.
5. Renter av utlegg som Nortraship har hatt etter regler som fastsettes av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

§ 9. For de skip som under krigen befant seg innenfor det okkuperte område (hjemmeflåten), tilkjennes erstatning etter følgende regler:

1. For skip som er gått tapt under seilas for okkupasjonsmakten, tatt «in Anspruch», utbetales et beløp svarende til Den Norske Krigsforsikring for Skibs korrigerede «graph values» pr. 9 april 1940 i norske kroner, med fradrag av det beløp rederiet allerede måtte ha oppebåret som forliserstatning.
2. For skip som er gått tapt ved krigsforlis under seilas for Statens Skipsfartsdirektorat, og som ikke har fått full erstatning av Statens Krigskaskoforsikring, utbetales et beløp svarende til differansen mellom det utbetalte assuransebeløp og Den Norske Krigsforsikring for Skibs korrigerede «graph values» pr. 9 april 1940.
3. For skader oppstått i den tid skipet har seilt for Statens Skipsfartsdirektorat eller for okkupasjonsmakten, tilkjennes erstatning overensstemmende med reglene i § 4.
4. For skip som har seilt for okkupasjonsmakten, og som ikke har mottatt den fulle godtgjørelse herfor, overensstemmende med de for seilas under «in Anspruchnahme» optrukne regler, tilkjennes erstatning for differansen.

For øvrig tilkjennes ikke erstatning for hjemmeflåtenes inntekts-tap.

Med skip i denne paragraf forstås skip over 300 brutto reg. tonn. Et skip anses som tatt «in Anspruch» av okkupasjonsmakten når det er rekvirert til eiendom eller bruk eller er tatt som «bytte». Det samme gjelder byggekontrakter.

§ 10. Bidrag til dekning av underskudd på maksimalfrakter i 19 juli. henhold til provisorisk anordning av 5 september 1939, § 6, blir ikke Nr. 15. å utligne på rederiene.

§ 11. Det avsettes følgende beløp til fonds:

1. Kr. 186 000 000 til delvis finansiering av en fast, varig pensjonsordning for norske sjøfolk.
2. Ca. kr. 10 000 000 til feriegodtgjørelse gradert etter tjenestetiden — i inntil to måneder for de uteværende mannskaper som har seilt under krigen, etter disses hjemkomst.
3. Kr. 10 000 000 til utfylling av Norges rederforbunds fonds, som under krigen ble redusert av okkupasjonsmakten og NS, og til fremme av forbundets oppgaver i sjønæringsens interesse.
4. Kr. 10 000 000 til et fond under felles bestyrelse av vedkommende departement, Norges Rederforbund og sjømannsorganisasjonene, til fremme av sjøfartens varige gagn, herunder sosiale formål.

§ 12. Bestemmelsene i denne lov kommer ikke til anvendelse på hvalkokerier og hvalbåter. Heller ikke gjelder de fiskefartøyer, fangstfartøyer, ekspedisjonsskip og lignende mindre fartøyer, som Handelsdepartementet i medhold av provisorisk anordning av 31 januar 1941 har utøvet rådigheten over.

Bestemmelsene i denne lov kommer ikke til anvendelse på skip på 300 brutto reg. tonn og derunder som under krigen befant seg innenfor det okkuperte område. Heller ikke gjelder de slike skip på over 300 bruto reg. tonn, dersom ikke vedkommende rederi innen 27 mai 1946 har godtatt lovens retningslinjer for fastsettelse av erstatning for samtlige skip og skipsbyggingskontrakter tilhørende rederiet, som går inn under §§ 1 og 9 i loven. Hvis rederiet disponerer flere selskaper, anses ikke oppgjøret som godtatt med mindre samtlige selskaper har godtatt det.

§§ 3—11 i denne lov kommer ikke til anvendelse på skip og skipsbyggingskontrakter som er rekvisisjonert i medhold av de provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940, dersom ikke vedkommende rederi innen 27 mai 1946 har godtatt lovens retningslinjer for oppgjør for samtlige skip og skipsbyggingskontrakter tilhørende rederiet, som går inn under §§ 1 og 9 i loven. Hvis rederiet disponerer flere selskaper, anses ikke forslaget som godtatt med mindre samtlige selskaper har godtatt det.

§ 13. De nærmere regler om gjennomføringen av loven fastsettes av Kongen eller den Kongen bemyndiger.

§ 14. Denne lov trer i kraft straks.

19. juli. Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
 Nr. 15. samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen	Halvard M. Lange	Oscar Torp
Lars Evensen	Kristian Fjeld	Aaslaug Aasland
Nils Langhelle	Erik Brofoss	Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. Lov om midlertidig tillegg til skattelovenes
 Nr. 16. bestemmelser om etterligning.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 juli 1946 sålydende:

§ 1. Når etterligning i henhold til landskattelovens § 121, byskattelovens § 113 begjæres eller settes i verk i tiden inntil 1 januar 1948, nyttes særreglene i denne lov ved siden av den øvrige skattelovgivning.

§ 2. Når den formue som vil omfattes av etterligning ikke noe år overstiger kr. 50 000 og den inntekt som har unngått beskatning i alt ikke overstiger kr. 20 000, kan etterligning settes i verk av ligningsrådet uten begjæring som nevnt i landskattelovens § 121, byskattelovens § 113, begges annet ledd, jfr. lov av 28 juli 1921 om ekstraordinær formueskatt til staten § 23. Vedkommende departement kan for enkelte ligningsdistrikter forhøye disse grenser.

I distrikter der det ikke er opprettet ligningsråd tilligger det ligningsutvalget å sette i verk etterligning etter reglene i denne paragraf.

§ 3. Ved etterligning skal det beregnes dobbelt skatt når vilkårene etter landskatteloven § 122, byskatteloven § 114, begges første ledd, foreligger og etterligningen ikke går inn under de nevnte paragrafers annet ledd. Tillegget kan nedsettes eller falle bort når forholdene i særlig grad taler for det.

§ 4. Formue som ligningsmyndighetene får kjennskap til i samband med registreringen etter lov av 5 september 1945 om visse finansielle tiltak, jfr. kongelig resolusjon av samme dag og den provisoriske anordning av 5 september 1945 om ekstraordinær formuesopp-

gave eller andre kontrolltiltak og som ikke tidligere har vært oppgitt 19 juli. til ligningsmyndighetene, skal regnes å være lagt opp av inntekt i Nr. 16. tiden etter det tidspunkt som ligger til grunn for formuesansettelsen ved ligningen for 1940—41, med mindre den skattepliktige ved framlegging av bankbok eller annet innskuddsbevis, ervervelsesdokument på fast eiendom eller annen formuesgjenstand, dokument vedkommende tegning, kjøp, deponering eller oppbevaring av verdipapir eller på annen lignende måte godtgjør at formuen er ervervet før det nevnte tidspunkt. Muntlige eller skriftlige erklæringer som antas å være avgitt med formål å skulle tjene som bevismateriale overfor ligningsmyndighetene, kan ikke godtas som bevis for at den skattepliktige har ervervet formuen før det nevnte tidspunkt. Dette gjelder dog ikke for erklæring avgitt av offentlig tjenestemann om noe han har erfart i medfør av tjenesten.

For skattepliktige som går inn under bestemmelsene i landskatte- loven § 36, byskatteloven § 30, begges annet ledd, eller landskatte- loven § 41, tredje ledd, skal formuesopplegget ved avgjørelse etter første ledd regnes å ha funnet sted av inntekt i tiden etter det tids- punkt som ligger til grunn for formuesansettelsen ved ligningen for 1941—42 dersom denne bygger på et regnskapsår som utløp i tiden 1 januar til 30 april 1940.

Når etterligning i inntekt skal foretas for tiden etter det tids- punkt som er avgjørende etter første eller annet ledd skal inntekten ved etterligningen fordeles med like deler på hvert av skatteårene til og med 1945—46 med mindre det ved regnskaper eller andre opp- lysninger som skattyteren framlegger godtgjøres en annen fordeling av inntekten på de nevnte år.

§ 5. Ved etterligning skal det ikke regnes renter etter land- skatteloven § 121, byskatteloven § 113, begges første ledds siste punktum.

Skattebeløp fastsatt ved etterligning kommer ikke til fradrag i formuen ved ligning for senere år til og med skatteåret 1946—47.

§ 6. Ved etterligning skal ikke medtas avgift til Arbeiderfondet etter lov av 8 april 1938.

Heller ikke skal etterligning eller omregning av den under okku- pasjonen utskrevne særskilte skatt til staten på inntektsstigning finne sted i forbindelse med etterligning i ordinære skatter på formue og inntekt.

§ 7. Etterligning kan foretas også til annen tid enn den som er nevnt i landskatte loven § 121, byskatteloven § 113, begges tredje ledd, og legges ikke ut til alminnelig ettersyn. De skattepliktige under- rettes ved anbefalt brev.

Avgjørelse av ligningsråd (ligningsutvalg) under etterligning

19 juli. kan påklages til overligningsnemnda innen den frist som er nevnt i Nr. 16. landskatteloven § 88, byskatteloven § 80, begges første ledd. Er etterligningen satt i verk av ligningsrådet (ligningsutvalget) etter § 2, kan klagen også gå ut på at vilkårene for beregning av tillegg som nevnt i § 3 ikke er til stede eller at tillegget skulle vært nedsatt. Klagen skal avgjøres ved kjennelse som nevnt i landskatteloven § 92, byskatteloven § 84. Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse.

Fristen for klage som nevnt i annet ledd regnes fra den dag underretningen til den skattepliktige er postlagt.

§ 8. Etter utløpet av klagefristen eller når overligningsnemnda har truffet avgjørelse vedkommende klagen, sendes straks innberetning til skatteinspektøren om etterligningen med de opplysninger som vedkommende departement bestemmer. For Oslos og Bergens vedkommende sendes innberetningen til fylkesskattestyret.

Skatteinspektøren — for Oslo og Bergens vedkommende fylkeskattestyrets formann — kan bringe avgjørelse som ligningsrådet (ligningsutvalget) eller overligningsnemnda har truffet med hjemmel i § 3, jfr. § 7, annet ledd, annet og tredje punktum, inn for kommunestyret og — når det gjelder skatt til staten — vedkommende departement. Så vel kommunestyret som departementet kan omgjøre avgjørelsen.

§ 9. Kongen eller den han bemyndiger kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne lov.

§ 10. Av kommuneskatt som blir fastsatt ved etterligning som går inn under reglene i denne lov, jfr. § 1, skal $\frac{1}{2}$ innbetales til Skattefordelingsfondet. Vedkommende departement gir nærmere regler om innbetalingen. Når kommunens økonomiske stilling gjør det nødvendig eller når særlige forhold ellers tilsier det, kan vedkommende departement nedsette Skattefordelingsfondets andel eller bestemme at innbetaling til Skattefordelingsfondet ikke skal finne sted.

§ 11. Når det ved etterligning hvor denne lov § 5, annet ledd, har vært nyttet, blir lignet ut skatt for budsjettåret 1939—40 eller tidligere år, skal disse skatter komme til fradrag ved ansettelsen av den formue som danner grunnlag for beregning av førkrigsformuen ved utligning av skatt på formuestigning. I tilfelle hvor etterligning som nevnt i første punktum bygger på regnskapsår som nevnt i § 4, annet ledd, skal skattene for 1940—41 og tidligere år komme til fradrag som nevnt.

§ 12. Skatt som er fastsatt ved etterligning i henhold til denne lov, forfaller til betaling 4 uker etter den dag da underretningen til den skattepliktige er postlagt.

§ 13. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter 19 juli.
samme som lov, under rikets segl. Nr. 16.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen	Halvard M. Lange	Oscar Torp
Lars Evensen	Kristian Fjeld	Aaslaug Aasland
Nils Langhelle	Erik Brofoss	Jens Chr. Hauge
		Leif Østern

Regjeringens resolusjon.

19 juli.

1. Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å gi forskrifter etter lov om midlertidig tillegg til skattelovenes bestemmelser om etterligning § 9.

2. Den myndighet som etter lovens bestemmelser i §§ 2, og 8 og 10, annet punktum, skal utøves av vedkommende departement, tillegges Finans- og tolldepartementet.

3. Den myndighet som etter lovens bestemmelser i § 10, siste punktum, skal utøves av vedkommende departement, tillegges Justis- og politidepartementet.

Lov om ekspropriasjon og byggeforbud ved 19 juli.
kommende grunnarealer m. v. Nr. 17.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 juli 1946 sålydende:

§ 1. Kongen eller det departement han gir fullmakt kan gi en kommune tillatelse til å ekspropriere ubebygd grunn til boliger og andre formål som tar sikte på å fremme boligreising og nybygging.

Slik tillatelse kan også gis til offentlige eller halvoffentlige institusjoner, aksje- og andelsselskaper hvor mer enn 50 pst. av selskapskapitalen er i offentlig eller kommunal eie, sosiale eller kooperative boligelskaper og til enkeltpersoner til bygging av egne boliger.

Kongen eller det departement han gir fullmakt kan gjøre vedtak om at staten selv skal ekspropriere grunn til formål som nevnt i første ledd.

§ 2. Eiendom som er bebygd kan eksproprieres sammen med ubebygd grunn eller alene dersom dette er nødvendig for å oppnå

19 juli. en hensiktsmessig utnyttning av grunnarealer til byggeformål, til sane-
Nr. 17. ring av foreldet eller uhensiktsmessig bebyggelse og liknende formål.
Ekspropriasjon kan foretas uansett om den bebygde og ubebygde
grunn tilhører forskjellige eiendommer eller eiere.

§ 3. Foruten til byggeformål kan det gis slik ekspropriasjonstil-
latelse som nevnt i §§ 1 og 2 og treffes slikt vedtak som nevnt i § 1,
3dje ledd, til annen samfunnsnyttig utnyttning av ubebygde og bebygde
eiendom, så som til anlegg av lekeplasser, opplagsplasser, friarealer
eller naturparker og til innredning av forsamlingshus, barnehager
eller andre felles anlegg.

Til formål som nevnt i denne lov kan også gis tillatelse til å
stifte, overføre eller avløse servitutt over grunnarealer og annen
fast eiendom.

§ 4. For ekspropriasjonstillatelse som gis i medhold av §§ 1—3,
kan settes nærmere vilkår. Er det satt som vilkår at eiendommen
eller rettigheten skal nyttes på bestemt måte innen en fastsatt frist,
og fristen blir oversittet, kan den opprinnelige eier eller rettighets-
haver kreve tilbake det som er avstått mot å betale tilbake ekspro-
priasjonssummen.

Staten eller den kommune hvor eiendommen ligger, kan tre inn i
eierens eller rettighetshaverens rett etter første ledd for å nytte eien-
dommen eller rettigheten til ekspropriasjonsformålet. Erklæring om
dette fra vedkommende myndighet må avgis innen 3 måneder etter
at eieren eller rettighetshaveren har forlangt eiendommen eller ret-
tigheten tilbake.

Hvis ikke annet er fastsatt i vilkårene, kan eiendom eller rettig-
het som er avstått i samsvar med bestemmelsene i §§ 1—3 av erver-
veren overdras til andre. Finner overdragelse sted i strid med vil-
kårene, får første og annet ledd tilsvarende anvendelse.

§ 5. Når det anses nødvendig av hensyn til formål som nevnt
i denne lov, kan Kongen eller det departement han gir fullmakt, ned-
legge forbud mot bebyggelse eller annen utnyttning av grunnarealer
og annen fast eiendom for et tidsrom av inntil 1 år. I særlige tilfelle
kan fristen forlenges.

Kommunen skal gis høve til å uttale seg før eller — om det
vil medføre en utsettelse som ikke er forsvarlig — snarest mulig
etter at vedtak etter første ledd er truffet.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om kunngjøring
av og underretning om forbudet.

§ 6. Departementet kan for nærmere bestemte områder gi for-
skrifter om plikt til å melde til offentlig eller kommunal myndighet:

a) omsetning av fast eiendom eller andre rettsstiftelser av nærmere
bestemt art vedkommende fast eiendom,

b) bygging på eller annen nærmere bestemt utnyttning av fast eiendom. 19 juli. Nr. 17.

Det kan fastsettes at slik melding skal gis innen en viss frist, dog ikke tidligere enn 3 måneder før tiltaket settes i verk. Vedkommende kommune skal gis høve til å uttale seg før forskrifter gis.

§ 7. Før en kommune søker om tillatelse til ekspropriasjon som nevnt i §§ 1 og 2 skal den gi vedkommende eiere eller rettighetshavere høve til å uttale seg innen en rimelig frist og søke å oppnå minnelig ordning. Oppnås ikke slik ordning, sendes søknaden til departementet sammen med de uttalelser som er innhentet.

Søknad fra andre enn kommuner sendes til den i lov om Den Norske Stats Husbank av 1 mars 1946 § 11 nevnte husnemnd i den kommune hvor eiendommen ligger. Nemnda skal innhente uttalelser og søke brakt i stand minnelig ordning etter reglene i første ledd. Den skal også selv gi uttalelse om søknaden før denne sendes departementet.

Minnelig ordning skal også være søkt oppnådd før det treffes vedtak om ekspropriasjon som nevnt i § 1, 3dje ledd.

Hviler det odelsrett på en eiendom som blir avstått ved minnelig ordning, og vilkårene for ekspropriasjon etter denne lov er til stede, kan Kongen eller det departement han bemyndiger, etter søknad fra erververen erklære eiendommen odelsfri, dersom det må antas at ekspropriasjonstillatelse ville bli gitt om minnelig ordning ikke var kommet i stand. Reglene i lov om ordning av visse jordspørsmål av 22 juni 1928 § 23, 4de til 6te ledd, gjelder tilsvarende.

§ 8. Skjønn etter denne lov avgis av den i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 54 nevnte skjønnskommisjon, dersom slik skjønnskommisjon er anordnet i kommunen. Kommunestyret kan anordne skjønnskommisjon etter bygningslovens regler, selv om loven ellers ikke gjelder i kommunen.

Bestemmelsene i §§ 55 og 56 i bygningsloven gjelder tilsvarende.

§ 9. Oppstår det tvist om ekspropriasjonsgjenstanden, kan saksøkeren kreve at det blir gitt alternative takster på grunnlag av de forskjellige påstander.

Når takst er avgitt på denne måte, kan saksøkeren uten hensyn til mulig anke, kreve kjennelse for at han kan bli satt i besittelse av eiendommen mot å erlegge erstatningssummen etter det laveste alternativ og deponere forskjellen mellom denne sum og erstatningen etter det nye høyeste alternativ.

§ 10. I særlige tilfelle, når det av samfunnsmessige grunner anses nødvendig, kan departementet samtykke i at avståing kan krev-
 Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 27, 1946.

19 juli. prianten må i så fall stille slik betryggende sikkerhet som departementet Nr. 17. mentet fastsetter.

§ 11. Forsettlig og uaktsom overtredelse av bestemmelse gitt i medhold av §§ 5 og 6 straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller fengsel inntil 3 måneder eller begge deler.

§ 12. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. Midlertidig lov om tillegg til lov om vassdrags-
Nr. 18. reguleringer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 juli 1946 sålydende:

§ 1. Når tillatelse til vassdragsregulering er gitt i henhold til lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 og det i vedkommende basseng allerede er iverksatt midlertidig regulering i medhold av gjeldende bestemmelser herom, kan Kongen gi den som skal utføre reguleringen rett til å kreve at nødvendig grunn m. v. (jfr. vassdragsreguleringslovens § 16 post 1) blir avstått før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade og ulempe som reguleringen kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som vedkommende departement fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fastsatt.

Staten inntår for at erstatningen blir betalt. Departementet kan kreve at eksproprianten stiller slik sikkerhet for erstatningen som departementet fastsetter.

Reguleringen kan ikke med hjemmel i denne lov tas i bruk i videre utstrekning enn for den midlertidige regulering bestemt.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 gjelder tilsvarende så langt de passer for vassdragsregulering som skal utføres for statens regning.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelser av 9 april 19 juli. 1942 om tillegg til lov om vassdragsreguleringer av 14 desember Nr. 18. 1917 faller bort.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

Midlertidig lov om krigsskadetrygd for bygninger. 19 juli. Nr. 19.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 juli 1946 sålydende:

Kap. I. Krigsskadetrygdens formål og organisasjon.

§ 1. Krigsskadetrygden for bygninger opprettet ved Administrasjonsrådets vedtak av 14 mai 1940, fortsetter sin virksomhet på grunnlag av bestemmelsene i denne lov.

Krigsskadetrygden har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning for krigsskade på bygninger her i landet.

Skade som staten er ansvarlig for, blir ikke erstattet av Krigsskadetrygden. Det samme gjelder skade som staten på annen måte overtar å dekke. Vedkommende departement kan dog pålegge Krigsskadetrygden å taksere og erstatte slik skade. Kan skadelidte ellers kreve at tredjemann erstatter skaden, trer Krigsskadetrygden inn i hans rett mot tredjemann i den utstrekning den har betalt erstatning, dog slik at Krigsskadetrygden står tilbake for skadelidte for så vidt den ikke har erstattet hele skaden.

Inntil nærmere bestemmelse blir truffet utbetales i alminnelighet ikke erstatning til den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgerlige straffelovs kap. 8 og 9, eller av krigsartiklene i den militære straffelov. Det samme gjelder den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av den øvrige lovgivning om straff for landssvik eller som ellers har vist unasjonalt eller annet grovt uverdig forhold.

19 juli. § 2. Krigsskadetrygden har sitt sete i Oslo. Lov om forsikrings-
Nr. 19. avtaler *) av 29 juli 1911 og lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930
får ikke anvendelse på Krigsskadetrygden med mindre dette sær-
skilt er bestemt.

§ 3. Styret i Krigsskadetrygden oppnevnes av Kongen, som også
oppnevner formannen. Det skal ha inntil 5 medlemmer. Ett av med-
lemmene oppnevnes som representant for de skadelidte bygnings-
eiere. Kongen kan oppnevne varamenn for styremedlemmene.

Styret leder Krigsskadetrygdens virksomhet og treffer de av-
gjørrelser som er lagt til styret i denne lov og i bestemmelser som til
enhver tid er gitt av Kongen.

Styret sørger for at det blir ført et ordentlig og tilstrekkelig
bokholderi. Årsberetning og årsregnskap sendes vedkommende de-
partement senest tre måneder etter utgangen av regnskapsåret.

Styremøter holdes så ofte styrets formann eller halvparten av
styrets øvrige medlemmer finner det nødvendig. Over møtene føres
protokoll som underskrives av samtlige møtende. Styret er vedtaks-
ført når minst halvparten av medlemmene er til stede. For at gyldig
vedtak skal være gjort, må minst halvparten av styrets medlemmer
være enig i vedtaket. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme
utslaget.

Krigsskadetrygden forpliktes ved underskrift av styrets formann
eller av to andre styremedlemmer i forening.

Godtgjørelsen til medlemmene av styret fastsettes av vedkom-
mende departement.

Kongen ansetter Krigsskadetrygdens administrerende direktør
etter innstilling fra styret. Direktøren har prokura. Styret ansetter
de andre tjenestemenn og fastsetter deres godtgjørelse og andre
tjenestevilkår, alt med godkjenning av departementet.

§ 4. Styret skal avgi budsjettforslag til departementet og gi en
oversikt over hvor meget antas å ville trenge av statsmidler i kom-
mende budsjett-termin.

§ 5. Norsk branntrygdslag, herunder Norges brannkasse, og re-
presentant for utenlandsk trygdegiver som driver branntrygding her
i landet eller skipnad av slike, skal i den utstrekning det finnes på-
krevd bistå Krigsskadetrygden ved oppsetting av fortegnelse over byg-
ninger, ved innfordring av utligningsbeløp, verdsetting av skader, ut-
betaling av erstatning og lignende, alt etter nærmere regler og mot
slik godtgjørelse som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre med
godkjenning av departementet.

*) Iflg. skr. fra Sosialdepartementet av 3 august 1946 er loven i Stortings-
vedtaket — ved en trykkfeil — benevnt lov om forsikringsavtaler
istedenfor — lov om forsikringsselskaper.

Kap. II. Krigsskadetrygdens område.

19 juli.
Nr. 19.

§ 6. Krigsskadetrygden omfatter enhver bygning her i landet som er eller i tidsrommet fra 8 april 1940 har vært trygdet mot brann og tilhører norsk statsborger. Kommunal husbygning med tilbehør som nevnt i § 26, første ledd, omfattes av trygden selv om den ikke er trygdet mot brann. Krigsskadetrygdens styre kan forlange oppgave over disse bygningene, og fastsetter trygdesummene. Eier av bygning som bare er branntrygdet hos utenlandsk trygdegiver som ikke er representert her i landet, plikter selv å melde eiendommen til trygden til avgiftsberegning. Forsømmes dette, tapes retten til erstatning, med mindre styret bestemmer noe annet.

Unntatt er:

1. Bygninger som helt eller for den overveiende del eies av staten eller av statsinstitusjoner som ikke er særskilt unntatt av styret.
2. Andre kommunale bygninger enn hus.
3. Bygninger som styret med godkjenning av departementet av særlige grunner finner å burde holde utenfor trygden — helt eller for bestemt tidsrom.

Styret avgjør i tvilstilfelle om en bygning omfattes av trygden.

§ 7. Bygninger som tilhører norsk statsborger og som ikke er trygdet mot brann, og de i § 6, annet ledd, nr. 2 og 3 nevnte bygninger kan mottas til frivillig innmelding på vilkår som fastsettes av styret. De i § 6, annet ledd, nr. 1 nevnte bygninger kan ikke mottas til frivillig innmelding.

Innmelding sendes Krigsskadetrygden enten direkte eller gjennom norsk branntrygdslag eller representant som nevnt i § 5. Meldingen skal inneholde nødvendige opplysninger om bygningens art, omfang, beliggenhet og betegnelse, og være ledsaget av eierens skjønnsmessige angivelse av hva han mener det på innmeldingstiden ville koste å oppføre bygningen fra nytt av, med fradrag for verdiforringelse ved elde og bruk. Trygdesummen fastsettes av styret for Krigsskadetrygden.

§ 8. Bygninger som i henhold til § 6, første ledd, omfattes av Krigsskadetrygden kan ikke gå ut med mindre styret samtykker. Dette gjelder også om bygningen opphører å være trygdet mot brann.

Bygning som er innmeldt til frivillig trygd, kan ikke uten styrets samtykke meldes ut igjen.

Finner styret av særlige grunner å burde utelukke en bygning fra trygden — helt eller for bestemt tidsrom — kan det når som helst gjøre vedtak om det. Vedtaket må godkjennes av departementet.

§ 9. 1. Krigsskade inntruffet før 1 september 1940 på bygning som på skadetiden ikke eller bare delvis var trygdet mot brann,

19 juli. erstattes i alminnelighet etter Krigsskadetrygdens vanlige regler med
Nr. 19. fradrag som nevnt i § 21, fjerde ledd.

Skader som etter 31 august 1940 har rammet bygning som på skadetiden ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, kan erstattes i samsvar med bestemmelsene i første ledd, for så vidt hensynet til gjenreisningen i krigsherjete byer og strøk eller andre særlige hensyn tilsier det.

2. Krigsskade på bygninger her i landet tilhørende utlendinger kan erstattes dersom Kongen eller den han bemyndiger treffer bestemmelse om det.

Kap. III. Krigsskadetrygdens midler.

§ 10. Der treffes ved særskilt lov bestemmelse om hvorledes utgiftene ved Krigsskadetrygden for bygninger skal dekkes, utover de beløp som er tilveiebrakt ved tidligere utligning på bygningseiere. Inntil slik bestemmelse er truffet, utres utgiftene som forskott av statskassen.

§ 11. Når særlige grunner gjør det rimelig kan styret helt eller delvis frita enkelte bygninger for å delta i den av Krigsskadetrygden tidligere foretatte utligning.

Av utlignete beløp eller gjenstående deler av disse som er forfalt til betaling, erlegges renter etter departementets nærmere bestemmelse. Blir tilskudd eller renter ikke betalt i rett tid, kan styret anse hele den gjenstående del av utligningsbeløpet for bygningen som forfalt til betaling straks.

§ 12. Beløp som er utlignet, men renter, hefter på eiendommen og i tilfelle på maskiner, inventar og tilbehør med panterett etter skatter og andre offentlige avgifter som er sidestillet med skatter med hensyn til pant og inndrivningsmåte. Beløpene kan inndrives på samme måte som offentlige eiendomsskatter. For tvangssalg gjelder reglene i loven om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 § 110. Gjelder det bygning på festet grunn, omfatter panteretten bygningen med festerett. Begjæring om tvangsauksjon må være innkommet til vedkommende myndighet innen 2 år fra forfallsdag for siste termin i utligningsperioden, og forretningen må deretter fremmes uten unødig opphold. Ellers faler panteretten bort.

I den utstrekning et branntrygdslag etter avtale med Krigsskadetrygden forskudterer beløpene for sine trygdede, går kravet og panneretten med den fastsatte prioritet og særlige inndrivningsmåte over på laget.

En lensmann blir ikke ugild til som namsmann å styre tvangs-

auksjon for krigstrygdeutligning av den grunn at han selv har be- 19 juli.
gjært auksjon på vegne av Krigsskadetrygden for bygninger. Nr. 19.

Når Krigsskadetrygden for bygninger begjærer tvangsauksjon for krigstrygdeutligning, kan auksjonssalget fremmes, selv om saksøkeren uteblir fra auksjonsmøtet.

§ 13. Krigsskadetrygdens midler skal anbringes etter regler som fastsettes av styret med godkjenning av departementet.

Kap. IV. *Melding om krigsskade, takster, fastsetting av erstatning m. v.*

§ 14. Den som gjør krav på erstatning av Krigsskadetrygden, må uten ugrunnet opphold etter at skaden inntraff, sende inn melding om skaden til branntakstbestyreren (jfr. lov av 12 juni 1931 § 29) i den kommune hvor bygningen ligger. Kravet faller bort dersom meldingen kommer for sent. Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret unnlate å påberope seg at meldingen er kommet for sent. Nærmere regler om hva meldingen skal gå ut på blir gitt av styret.

Krigsskadetrygden skal gjennom branntakstbestyreren i kommunen sørge for at det ved oppslag, kunngjøring i pressen, eller på annen høvelig måte blir gitt tilstrekkelig rettleddning om de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne paragraf.

Skadelidte kan pålegges å gi nærmere opplysninger om nasjonal holdning under krigen. Opplysningene kan kreves attestert av politiet (lensmannen). Bestemmelsene om den trygdedes opplysningsplikt i § 22 i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 gjelder ellers tilsvarende.

§ 15. Når branntakstbestyreren i henhold til foregående paragraf har fått melding om krigsskade som antas å overstige kr. 50 skal han snarest mulig holde takst over skaden.

Forretningen styres av branntakstbestyreren og takstene avgis av 3 menn. Antas skaden ikke å utgjøre mer enn kr. 2 000, kan det avgis takst av 2 takstmenn uten medvirkning av takstbestyreren. Når skaden er ubetydelig, kan taksten avgis av en takstmann.

Antas skaden å utgjøre mer enn kr. 5 000, skal branntakstbestyreren gi Krigsskadetrygden en foreløpig melding om tilfellet. Krigsskadetrygden kan da oppnevne en av takstmennene. Ellers oppnevnes mennene av branntakstbestyreren av det i lov av 12 juni 1931 § 31, jfr. § 32, nevnte utvalg for kommunen. Bestemmelsene i samme lovs § 36, første og annet ledd, gjelder tilsvarende. Også Krigsskadetrygden og skadelidte kan begjære oppnevning etter § 36. Videre får bestemmelsene i lovens §§ 33, 34 og 39 anvendelse.

Krigsskadetrygden kan bemyndige en annen enn branntakstbe-

19 juli. styreren til å styre takst og oppnevne takstmenn m. v. som nevnt i Nr. 19. de foregående ledd.

Hvis det i et distrikt foreligger omfattende eller særpregete skader eller skade på industrielle anlegg eller bygninger av usedvanlig byggemåte eller beskaffenhet, kan Krigsskadetrygdens styre av eget tiltak eller på anmodning av skadelidte oppnevne særskilt takstnemnd.

Prisene pr. 8 april 1940 legges i alminnelighet til grunn for verdsettelsen. Det som bare er av betydning for bygningens utseende uten å influere på dens anvendelighet, settes ut av betraktning. Hvis skaden kan utbedres, takseres utbedringens kostende. Er bygningen totalskadet, ansettes skaden til det beløp det ville koste å oppføre en tilsvarende bygning på samme sted, med fradrag for verdiforringelse bygningen har lidt på grunn av elde og bruk og videre med fradrag for levninger.

Takstmennene skal i forbindelse med verdsettelsen gi en beskrivelse av bygningen og skaden og meddele de ytterligere opplysninger Krigsskadetrygden forlanger. Ved totalskade skal takstmennene herunder bl. a. ansette den verdiforringelse bygningen har lidt på grunn av nedsatt anvendelighet eller andre omstendigheter enn elde og bruk, og oppgi grunnen (f. eks. utidsmessighet, endring i de lokale forhold og lignende).

Når takst er avgitt, sendes avskrift av taksten til skadelidte og til Krigsskadetrygden. Er bygningen trygdet mot brann, skal avskriften til Krigsskadetrygden sendes inn gjennom vedkommende branntrygdslag. Trygdslaget skal snarest mulig sende avskriften videre til Krigsskadetrygden med en bevitnelse om trygdeforholdet og med spesifisert oppgave over trygdebeløpet. Laget plikter å påse at opplysningene er riktige og fullstendige. Sitter trygdslaget eller den stedlige representant for laget inne med opplysninger som kan være av betydning for den videre behandling av krigsskaden, eller finner de at noe i taksten er uriktig eller tvilsomt, skal de straks underrette Krigsskadetrygden om det.

Krigsskadetrygdens styre kan godkjenne takster som lovlig avholdte takster selv om det ved forretningen ikke er gått fram i svar med nærværende paragraf.

§ 16. Overtakst kan forlanges så vel av Krigsskadetrygden og eieren som av panthaveren eller andre med tinglig rett i bygningen. Begjæring fra eier eller rettighetshaver må være begrunnet og må framsettes for Krigsskadetrygden gjennom branntakstbestyreren innen en måned etter at eieren eller rettighetshaveren er gjort kjent med taksten. Krigsskadetrygden kan samtykke i at overtakst holdes selv om fristen er utløpet.

Overtakstforretningen styres av branntakstbestyreren. Over- 19 juli.
takstene avgis av 5 menn, hvorav 2 oppnevnes av Krigsskadetrygdens Nr. 19.
styre, mens de øvrige oppnevnes etter reglene i § 15, tredje ledds
tredje til femte punktum. Hvor forholdene gjør det vanskelig å opp-
nevne 5 menn, kan styret bestemme at overtaksten skal avgis av
3 menn, hvorav styret oppnevner én. Bestemmelsen i § 15, fjerde
ledd, gjelder tilsvarende.

Under vilkår som nevnt i § 15, femte ledd, kan overtaksten der-
som undertaksten overstiger kr. 100 000, forlanges holdt av en sær-
skilt takstnemnd, bestående av særlig kyndige menn, som departe-
mentet oppnevner. Mennene skal oppnevnes utenfor kommunen. Over-
taksten skal holdes av en særskilt takstnemnd dersom undertaksten
i henhold til § 15, femte ledd, er holdt av en sånn.

For overtaksten gjelder bestemmelsene i § 15, tredje ledds siste
punktum og sjette til åttende ledd tilsvarende.

§ 17. Krigsskadetrygden kan hos takstbestyreren (formannen),
skadelidte og andre innhente nærmere opplysninger om den skadete
eller ødelagte bygnings tilstand og anvendelse og om andre forhold
som kan være av betydning ved fatsettelsen av erstatningen.

Kontroll kan også foretas ved utsendte representanter.

§ 18. Krigsskadetrygdens styre fastsetter den godtgjørelse som
medlemmer av den i § 15, femte ledd og § 16, tredje ledd nevnte takst-
nemnd tilkommer og godtgjørelse til særskilt oppnevnt takstbestyrer
som nevnt i § 15, fjerde ledd og § 16, annet ledds fjerde punktum.

For særskilt arbeid har branntakstbestyreren krav på godtgjø-
relse, som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre.

Ellers får branntakstbestyreren og takstmennene slik godtgjø-
relse som er fastsatt for skadetakster som holdes for Norges brann-
kasse. Krigsskadetrygdens styre kan fastsette annen godtgjørelse, når
særlige grunner taler for det.

§ 19. Krigsskadetrygden utreder den godtgjørelse som brann-
takstbestyreren har krav på for særskilt arbeid, jfr. § 18, tredje ledd.

Omkostninger ved takster i anledning av anmeldt krigsskade
utlegges av Krigsskadetrygden og faller denne endelig til last dersom
kravet på erstatning helt eller for en vesentlig del blir godkjent. I
motsatt fall er anmelderen pliktig til å godtgjøre trygden de utlagte
omkostninger med mindre styret finner å kunne fritta ham. Refu-
sjonskravet kan inndrives ved utpanting.

Overtakster betales av Krigsskadetrygden når de er forlangt
av denne eller når skjønnnet går trygden imot. Ellers betales over-
takster av den som har forlangt dem.

§ 20. 1. Krigsskadetrygdens styre avgjør om det foreligger

19 juli. krigsskade og om de ting som er skadet, går inn under trygden Nr. 19. eller skal erstattes etter reglene i § 9 nr. 1. Styret kan av eget tiltak innhente uttalelser fra skadelidte eller andre interesserte. Dersom det finnes påkrevd, kan styret også la oppta bevis i samsvar med reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.

2. Går styrets avgjørelser ut på at Krigsskadetrygden ikke plikter å erstatte skadet bygning som går inn under §§ 6 og 7, skal melding om dette med en kort redegjørelse for grunnene sendes til skadelidte i anbefalt brev. Avgjørelsen kan av denne samt panthavere eller andre som har tinglig rett i bygningen, innen 2 måneder bringes inn for domstolene. Styret kan forlenge fristen når særlige grunner gjør det rimelig. Oppreisning kan gis etter reglene i lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 153—158.

Dersom en avgjørelse av styret (retten) går ut på at erstatningsplikten omfatter andre gjenstander enn antatt under taksten, skal styret sende saken tilbake for å få skaden verdsatt på nytt eller den tidligere takst supplert. Den nye takst kan prøves ved overtakst etter reglene i § 16.

3. Har styret avslått å yte erstatning for skadet bygning som går inn under § 9, nr. 1, har den skadelidte krav på underretning som nevnt i nærværende paragrafs nr. 2, første punktum.

§ 21. Når det er bindende avgjort at Krigsskadetrygden helt eller delvis skal erstatte skaden, og endelig takst er holdt, fastsetter styret erstatningsbeløpet. Erstatningen skal i alminnelighet fastsettes etter taksten. Den kan settes lavere enn det beløp som skaden er taksert til når bygningens nedsatte anvendelighet eller andre omstendigheter gjør en nedsettelse rimelig. Med de unntakene som følger av bestemmelsene i § 9, nr. 1, kan erstatningen ikke overstige trygdesummen på skadedagen.

Av enhver skade bærer den skadelidte selv 2 pro mille av den erstatningsmessige skade, dog minst kr. 50.

Hvor trebygning kommer inn under murtvangsbestemmelse og trygdesummen overskrider trebygningsverdien, inngår i trygdens ansvar — innen rammen av trygdesummen — inntil 50 pst. av hva meromkostningene ved mur er taksert til. Selv hvor trygdesum ikke dekker, kan styret for skade på trebygning som går inn under § 9 nr. 1 tilstå sådan tilleggsersatning. Tillegget må her ikke overstige 12½ pst. av det for trebygningen fastsatte beløp.

I erstatninger som blir ytt med hjemmel i § 9, nr. 1 for skade på bygning som ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, går 5 pst. av den ikke trygdete verdi til fradrag. For bygning som delvis var trygdet mot brann, skal fradraget bare regnes av den del av erstatningsbeløpet som ligger over brantrygdesummen. Nærmere

regler om fradraget fastsettes av styret med godkjenning av departementet. 19 juli. Nr. 19.

Til erstatninger som er utbetalt senere enn 1 januar 1941 yter Krigsskadetrygden et tillegg for prisstigning på utbetalingstiden etter en jevnt stigende kurve, som begynner med 0 den nevnte dato og stiger med 10 pst. for hvert år inntil 50 pst. 31 desember 1945. For erstatninger som er eller blir utbetalt etter denne dato, er satsen 50 pst. Krigsskadetrygden skal som regel følge kurven og satsene ved beregningen av tilleggene. Når forskudd på erstatning er betalt, uten at beløpet har kunnet anvendes til gjenoppbygging, kan styret, hvis det finner det rimelig, forhøye tillegget, dog slik at det ikke må overstige maksimumssatsen. Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret også nedsette eller sløyfe tillegget.

Kap. V. Erstatningsbetalingen.

§ 22. Når størrelsen av erstatningen er fastsatt slik som foreskrevet i § 21 skal Krigsskadetrygden utferdige et erstatningsbevis, lydende på det fastsatte beløp.

Det krav som erstatningsbeviset knytter seg til, omfattes av pant og andre tinglige heftelser på vedkommende bygning, følger eiendommen ved avhendelse og kan ikke være gjenstand for tvangsfullbyrdelse uten i samband med denne. Kravet kan bare med styrets samtykke skilles fra den skadete eiendom. Enhver overdragelse av kravet må godkjennes av styret.

Går skadelidte til utbedring, gjenoppføring eller nybygging eller til nyanskaffelse av faste maskiner og inventar, beholder renten sin prioritet i pantet — uansett bestemmelsen i forordning av 12 mars 1790 — inntil 6 måneder etter skadens gjenoppretting eller i de i dette ledds fjerde punktum nevnte tilfelle, etter at ferdigattest foreligger, dersom en panthaver setter fram forlangende om det for namsretten innen utløpet av den i forordningen nevnte årsfrist. Namsretten sender uten opphold underretning om forlangendet til eiendommens eier og øvrige panthavere ifølge panteattest som tinglysingsdommeren meddeler uten betaling. I distrikter hvor lov om bygningsvesenet av 24 februar 1924, nr. 2, gjelder, gir namsretten bygningsrådet pålegg om uoppholdelig å sende namsretten melding når ferdigattest for utbedringen, gjenoppføringen eller nybyggingen blir meddelt. Når namsretten mottar slik melding gir den straks panthaverne i eiendommen underretning herom.

Når en panthaver har satt fram forlangende som nevnt i tredje ledd, kan tvangsfullbyrdelse i erstatningskravet og eiendommen ikke fremmes før fristen for renteprioriteten utløper.

19 juli. Bestemmelsen i tredje og fjerde ledd får ikke anvendelse, når
Nr. 19. skadetaksten er mindre enn kr. 5 000.

§ 23. Utbetaling av erstatning gjøres i alminnelighet betinget av at den på en rasjonell måte blir brukt til utbedring, gjenoppføring, nybygging eller til nyanskaffelse av faste maskiner og inventar. Utbetaling finner ikke sted utover det beløp som det har kostet å gjenopprette skaden, heri medregnet en rimelig betaling for eierens eget arbeid.

Styret kan dog utbetale erstatning uten betingelse som nevnt i første ledd når særlige grunner taler for det. I så fall kan utbetalingen nedsettes og må som regel ikke overstige $\frac{2}{3}$ av det etter § 21 fastsatte erstatningsbeløp.

Utbetaling skjer i alminnelighet etter hvert som utbedring m. v. finner sted. Forskriftene i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930, § 85, siste ledd, gjelder tilsvarende når utbedring m. v. blir pålagt.

Gjenreisningsarbeidene skjer på den måte, i den rekkefølge og etter de regler som fastsettes av vedkommende departement så vel når det gjelder planlegging og utføring som byggekontroll, ferdigattester og ferdigtakster m. v. Vedkommende departement gir krigsskadetrygdens styre direktiver for utbetaling i samsvar med de regler som departementet fastsetter for byggearbeidenes fremme.

For så vidt vedkommende departement ikke treffer annen bestemmelse om disponeringen av erstatningsbeløp, betales disse til eieren eller rettighetshavere. Til eieren betales erstatningsbeløpene, dersom ikke noen annen har tinglyst rett i bygningen eller har meldt seg som tinglig rettighetshaver i den. Det samme gjelder selv om andre har tinglyst rett i bygningen eller har meldt seg som rettighetshaver, dersom utbedring eller gjenoppføring har funnet sted eller vedkommende rettighetshaver har fått slik sikkerhet for oppfyllelsen av sine krav som Krigsskadetrygdens styre finner betryggende. Ellers skal rettighetshaverne dekkes forut for eieren etter sin prioritet med mindre noe annet følger av rettsforholdet mellom dem og eieren, eller, hvor det ikke gis full erstatning, en lempning heri måtte bli fastsatt av styret med godkjenning av vedkommende departement.

§ 24. Av innestående erstatning, dog ikke murtvangstillegg og pristillegg, godtgjøres renter etter nærmere regler som fastsettes av styret med godkjenning av departementet.

Kap. VI. *Forskjellige bestemmelser.*

§ 25. Krigsskade vil si enhver materiell ødelegging eller skade hvis årsak er handlinger med krigsformål, uansett om skaden er voldt

ved brann, sprenging, nedstyrtning, beskytning, oversvømming eller 19 juli. lignende. Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed Nr. 19. myndighet, anses ikke som krigsskade. Når krigshandinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd. Forskriftene i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930, §§ 52 og 53, gjelder tilsvarende overfor eieren.

§ 26. Ved bygning forstås i denne lov faste byggverk og anlegg av ethvert slag, med fast indre og ytre tilbehør, så som faste maskiner og fast inventar og annet som i alminnelighet går inn under trygding mot brann av fast eiendom.

Som bygning regnes også bruer, kaier, bolverk, dambygninger, utvendige rør- og kraftledninger, kraner og lignende. Like med bygning behandles faste maskiner og fast inventar i leid lokale. Krigsskadetrygden kan gi nærmere regler om hvilke ting som skal gå inn under begrepet bygning.

§ 27. Avgjørelser som treffes av Krigsskadetrygdens styre i henhold til denne lovs § 6, tredje, fjerde og siste punktum, § 8, første og tredje punktum, § 14, første ledd, annet punktum, § 20, nr. 2, tredje punktum, § 21, femte ledds tredje og fjerde punktum, § 22, annet ledds siste punktum og § 23, siste ledds tredje punktum, kan av interessert som er misfornøyd med avgjørelsen innankes til vedkommende departement. Anken innsendes gjennom Krigsskadetrygdens styre og må være framsatt eller postlagt innen 14 dager etter at vedkommende fikk melding om avgjørelsen og senest 2 måneder etter at avgjørelsen ble truffet. Hvor særlige grunner foreligger, kan departementet gjøre unntak fra disse frister.

§ 28. Det opprettes en krigsskadenemnd som rådgivende og ankeinstans for behandling av spørsmål om krigsskader. Nemnda skal ha 7 medlemmer med 3 varamenn som oppnevnes av Kongen. Formannen og varaformannen skal fylle vilkårene for å kunne bli høyesterettsdommere. Kongen eller den han bemyndiger gir nærmere regler om Krigsskadenemndas sammensetning og virksomhet.

Krigsskadetrygdens avgjørelse om erstatning etter § 9 nr. 1 kan av skadelidte og av panthaver eller andre som har tinglig rett i bygningen, samt av departementet ankes inn for Krigsskadenemnda som treffer endelig avgjørelse i saken.

Ankefristen er 2 måneder. Bestemmelsene i § 20 nr. 2, annet ledd, gjelder tilsvarende ved skader på bygninger som går inn under § 9 nr. 1.

§ 29. Beløp som er lignet ut gir rett til fradrag i inntektene ved skatteliggingen for det året da beløpet er betalt.

19 juli. § 30. Bestemmelsene i denne lov kan endres med virkning for Nr. 19. alle krigsskadelidte som omfattes av loven.

§ 31. Kongen kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av loven.

§ 32. Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 8 mai 1945 for så vidt denne angår bygninger.

Forordningen av 15 juli 1941 om visse bestemmelser angående tvangsauksjoner som begjæres av Krigsskadetrygden for bygninger faller bort.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. Midlertidig lov om avståing av bruksrett til hus-
Nr. 20. rom m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 juli 1946 sålydende:

I.

§ 1. Når hustilhøva i en kommune gjør det påkrevd, kan fylkesmannen gi en kommune tillatelse til:

A. Innen kommunen

1) å kreve avstått bruksrett til husrom som etter skjønn av husfordelingsnemnda, jfr. § 2 og § 4, ikke er nødvendig for eieren eller tilfelle leieren, og hans familie eller for hans næring eller bedrift. Husrommet blir ikke å anse som nødvendig om eieren eller i tilfelle leieren har rådighet over annet høvelig husrom.

2) å fastsette at leier av hus eller beboelsesleilighet på minst 2 rom og kjøkken skal ha høve til midlertidig å framleie en del av huset eller leiligheten, selv om eieren av huset eller leiligheten ikke gir samtykke til dette.

3) å kreve at et husleieforhold som ellers skulle opphøre etter 19 juli. leieavtalen eller etter oppsiing fra utleieren, helt eller delvis, Nr. 20. skal fortsette inntil videre, såframt leieren ikke etter lov om husleie av 16 juni 1939, eller etter kommunal vedtekt gitt med heimel i husleieloven § 41, punkt 1—4, har hatt høve til å kreve at oppsiinga blir kjent ugyldig eller at leieforholdet skal fortsette etter reglene i husleieloven § 38, første eller annet ledd.

4) å fastsette

a. at eier skal gi skriftlig melding til husfordelingsnemnda, jfr. § 4, om nyoppført husrom, istandsatt husrom som har vært ute av bruk, om husrom som blir frigitt etter tvungen avståing uten at den tidligere innehaver overtar det på nytt og om husrom som eieren vil overdra enten ved salg eller ved helt eller delvis bortleie.

b. at utleier av husrom skal gi slik melding om opphør av leieavtaler (f. eks. som følge av oppsiing, fraflytting, ombytting av leieforhold m. v.) og om husrom som leieren vil leie bort ved framleie.

Melding skal gis i god tid før husrommet kan ventes lediggjort og minst 14 dager før dette tidspunkt såframt det er mulig. Den enkelte kommune kan påby at melding skal gis på fastsatt skjema e. l. Eier eller utleier kan ikke forføye over det husrom som er ledig, før det er gått 14 dager fra meldinga bevislig ble sendt uten at husfordelingsnemnda har gitt ham skriftlig beskjed om at den krever husrommet avstått. Etter vedtak av husfordelingsnemnda med godkjenning av departementet kan det gjøres endring i disse fristene.

Blir det i strid med disse bestemmelser forføyd over husrom som er ledig, kan nemnda kreve husrommet ryddiggjort uten opphold. Nemndformannen kan om nødvendig kreve hjelp av politiet til gjennomføring av dette.

5) å fastsette at bygning ikke kan rives uten samtykke av husfordelingsnemnda, unntatt de tilfelle da bygningen er ekspropriert av det offentlige til nedrivning.

B. I nærmere bestemte andre kommuner innen fylket (for Oslo og Bergen innen nabofylket) å kreve at vedkommende husfordelingsnemnd så vidt mulig gjør slikt vedtak som nevnt under bokstav A, punkt 1.

Tillatelse etter bokstav A, punkt 3, kan fylkesmannen bare gi kommuner der § 38 i husleieloven er gjort gjeldende.

§ 2. Når det ved endelig dom er avgjort at en leieboer skal flytte fra husrom, eller når en oppsiing av et leieforhold er blitt

19 juli. gyldig fordi leieren ikke har nyttet høve til å få den prøvd etter
Nr. 20. lov om husleie av 16 juni 1939, eller etter kommunal vedtekt gitt med heimel i husleielovens § 41, punkt 1—4, kan husrommet ikke kreves avstått til samme leieboer etter bestemmelsene i denne lov.

Kommunestyret skal etter forslag fra husfordelingsnemnda vedta en norm for det antall rom som en eier eller i tilfelle leier i kommunen kan kreve unntatt fra avståing. Endres boligtilhøva i vesentlig grad, kan kommunestyret vedta ny norm. Vedtak om fastsetting av norm eller endring av denne, må godkjennes av fylkesmannen.

I nybygg som blir ferdig til innflytting etter 1 juli 1946, har eieren rett til å kreve unntatt fra avståing ett rom pr. husstandsmedlem og ett ekstra rom utenom kjøkken. Rom på 30 m² og derover regnes for to rom. Jamstilt med eier er leier som gjennom innskott i form av andel, aksje eller obligasjon har ervervet rett til leilighet. Det samme gjelder leiligheter som en arbeidsgiver fører opp eller anskaffer for sine arbeidere eller funksjonærer.

Vedtak om fortsettelse av et leieforhold kan ikke gjøres når leieren har misligholdt leieavtalen i noe vesentlig punkt. Den omstendighet at leieren har misligholdt sin betalingsplikt er likevel ikke til hinder for at det blir gjort vedtak om fortsettelse av leieforholdet, såframt leieren før vedtaket blir gjort, har betalt de misligholdte leieterminer og nødvendige omkostninger.

Vedtak om avståing av husrom til fordel for det offentlige, stat eller kommune, kan ikke gjøres med heimel i denne lov.

§ 3. Fylkesmannens tillatelse etter § 1 må for å bli endelig bindende, godkjennes av vedkommende departement. Tillatelsen har førebels virkning fra den dag den blir gitt eller fra det seinere tidspunkt som fylkesmannen fastsetter.

Departementet kan i det enkelte tilfelle samtykke i at krav som nevnt i § 1, bokstav B, blir satt fram til kommuner utafor fylket (nabofylket).

§ 4. Vedtak etter § 1, bokstav A, punkt 1—3 og bokstav B, blir gjort av en nemnd, husfordelingsnemnda, som består av den læge som er ordfører i helserådet, namsmannen i vedkommende kommune og tre medlemmer hvorav minst en kvinne som med varamenn blir valgt av kommunestyret. Nemnda velger sjøl sin formann og varaformann.

Den som bor i kommunen og ikke har fylt 60 år plikter å ta mot valg og gjøre tjeneste for den tid loven gjelder. Fylkesmannen kan vedta at en læge ved helserådets kontor skal gjøre tjeneste i stedet for eller som varamann for helserådsordføreren. Når særlige omstendigheter gjør det påkrevd kan fylkesmannen bestemme at en

annen person i kommunen skal gjøre tjeneste i stedet for eller som varamann for namsmannen. 19 juli.
Nr. 20.

Er en kommune delt i flere nams- eller helserådsdistrikter, avgjør fylkesmannen hvilke av tjenestemennene som skal være medlemmer av nemnda. I kommuner der det ikke er tilsatt særskilt namsmann, avgjør fylkesmannen hvem som i stedet for namsmannen skal være medlem av nemnda.

I kommuner der arbeidsmengda gjør det påkrevd, kan det opprettes flere husfordelingsnemnder. I dette tilfelle oppnevner fylkesmannen de to medlemmene av nemnda som ikke er kommunevalgte. Kommunestyret kan bestemme at flere nemnder i samme kommune kan samarbeide under felles formann. I dette tilfelle oppnevner kommunestyret formannen.

Medlemmer av nemnda kan tilståes vederlag av kommunekassa for sitt arbeid.

Nemnda er vedtaksfør når minst fire av medlemmene, deriblant formannen eller varaformannen er til stede. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget.

Før vedtak blir gjort, må den som vedtaket går ut over være gjort kjent med grunnlaget for rekvireringen og gitt høve til å uttale seg skriftlig eller muntlig.

Den som vedtaket går ut over skal ha adgang til innen en av nemnda fastsatt frist etterat rekvireringsvedtaket er meddelt ham eller ved opphør av rekvirert leieforhold, jfr. § 9 og § 11, å treffe valg mellom leiesøkende av den gruppe, som etter nemndas avgjerd er berettiget til rom som de rekvirerte. Er valg ikke truffet innen fristens utløp bestemmer nemnda hvem som skal flytte inn.

Vedtak etter § 1, bokstav A, punkt 1 kan settes i verk straks. Vedtak etter § 1, bokstav B, kan settes i verk når nemnda i vedkommende kommune har tatt avgjerd.

Nemndformannen kan om nødvendig kreve hjelp av politiet til å sette i verk de vedtak som blir gjort.

§ 5. I tilfelle av uenighet om utøvinga av myndighet etter § 1, bokstav B, tar fylkesmannen avgjerd i saka. Fylkesmannens avgjerd kan ankes inn for departementet. Gjelder tvisten utøving av myndighet etter § 3, annet ledd, avgjør departementet tvisten.

Når hustilhøva i et boligområde gjør det nødvendig, kan departementet bestemme at det skal oppnevnes samarbeidsnemnder til behandling av saker mellom to eller flere kommuner etter § 1 bokstav B. I hver nemnd skal det som medlem være minst en målsmann fra hver av kommunene med fylkesmannen som formann. Videre skal fylkeslægen være medlem av nemnda og et medlem oppnevnt av departementet. Departementet kan i stedet for fylkeslægen

19 juli. oppnevne en annen offentlig læge som medlem av nemnda. Nærmere
Nr. 20. regler om myndighetsområdet til nemnda blir fastsatt av departementet.

§ 6. Når husfordelingsnemnda gir rett til framleie etter § 1, bokstav A, punkt 2, fastsetter nemnda i samråd med kontrollnemnda de nærmere vilkår og regler for framleieretten i samsvar med de alminnelige regler som departementet gir.

Ved avgjerd etter § 1, bokstav A, punkt 3, skal det tas omsyn både til utleierens og leierens tarv. Særlig skal det tas omsyn til om leieren på rimelige vilkår kan skaffe seg annet brukelig og så vidt mulig tilsvarende husrom. Videre skal det tas omsyn til om utleieren ved avtale har disponert over leiligheten på en måte som må reknes for en bedre utnytting av leiligheten eller rommet enn tidligere.

Når et leieforhold er krevd fortsatt og det seinere oppstår tvist om misligholdelse av leieavtalen, avgjør nemnda hvilke følger misligholdelsen skal ha for fortsettelsen av leieforholdet, jfr. § 2, fjerde ledd. Avgjerd kan påankes etter reglene i § 7.

En utleier kan kreve bistand av nemndformannen til på forhånd å få brakt på det rene om en leier ønsker å fortsette et leieforhold som skal opphøre. Er spørsmålet om å fortsette leieforholdet av utleier eller leier brakt inn for nemnda, kan utkastning ikke finne sted før dens avgjerd er tatt.

En utleier kan kreve at vederlaget i et leieforhold som blir krevd fortsatt blir regulert av kontrollnemnda, dersom vilkåra for slik regulering etter de vanlige prisforskrifter er til stede.

Fylkesmannen kan bestemme at de gjøremål som husfordelingsnemnda har etter § 1, bokstav A, punkt 2 og 3, jfr. 1., 2., 3. og 4. ledd ovafor, kan føres over til kontrollnemndas avdeling for husaker i de kommuner som har opprettet slik avdeling.

§ 7. Over et vedtak etter § 1, bokstav A, punkt 1—3, jfr. bokstav B, kan den som blir rammet av vedtaket, klage til by- eller herredsretten i den kommunen der husrommet ligger. Er det opprettet særskilt husleierett i kommunen, går klagen til husleieretten.

Klagen kan bare grunnes på feil i rettsanvendelsen eller behandlingsmåten. Den må være framsatt innen 14 dager etter at vedkommende har fått melding om vedtaket. Retten kan gi oppreisning etter de regler som gjelder under rettergang. Klagen blir framsatt for husfordelingsnemnda eller i tilfelle kontrollnemndas avdeling for husaker, jfr. § 6, siste ledd, som snarest mulig legger den fram for retten med de opplysninger som trengs. Retten avgjør klagen ved kjennelse. Kjennelsen kan påkjæres etter reglene i tvistemålsloven, kap. 26. Klagen eller kjæremålet har ikke oppsettende virkning, med mindre retten treffer annen bestemmelse.

§ 8. Kontrollnemnda i den kommunen der husrommet ligger, 19 juli. fastsetter i samsvar med de retningslinjer som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet, vederlag for husrom som blir tatt i bruk etter § 1, bokstav A, punkt 1 og bokstav B. Kontrollnemnda fastsetter i samsvar med disse retningslinjer også vederlag for tomt, når det blir gjort vedtak om at hus som står på leid grunn ikke kan rives, jfr. § 1, bokstav A, punkt 5. Blir det av en hovedutleier krevd vederlag for framleie, jfr. § 1, avgjør kontrollnemnda om slikt vederlag skal betales og i tilfelle hva vederlaget skal være. Avgjerder av kontrollnemnda kan prøves av overordnet myndighet etter de regler som gjelder for prisreguleringer.

Vederlag for husrom som blir avstått etter § 1, bokstav A, punkt 1 og bokstav B, skal som regel settes til et månedlig beløp som skal betales forskottvis.

Når husrom er krevd avstått etter § 1 bokstav A, punkt 1 og bokstav B, er den som får seg dette overlatt, ansvarlig for at vederlaget blir betalt.

§ 9. Blir vederlag for husrom m. v. som er avstått etter § 1, bokstav A, punkt 1 og bokstav B ikke betalt ved forfall, skal utleieren straks melde fra til husfordelingsnemnda i den kommunen som har gjort vedtak om avståing. Når det gjelder avståing etter § 1, bokstav B, skal meldinga sendes til husfordelingsnemnda i den kommunen som har satt fram krav om avståing. Kommunen blir ansvarlig for vederlaget dersom ikke vedtaket eller kravet om avståing blir trukket tilbake seinest innen 14 dager etter at meldinga bevislig er sendt.

Blir kravet om avståing trukket tilbake, skal husfordelingsnemnda sørge for at den som er tildelt husrommet, blir fjernet uten opphold.

Nemndformannen kan om nødvendig kreve hjelp av politiet til dette.

§ 10. Den som får seg overlatt husrom etter denne lov, skal i de tilfelle som nemnda finner det nødvendig eller når det forlanges av den som skal avgi husrom, legge fram for nemnda helseattest samt vandelsattest fra politi eller lensmann.

Før innflytning skal den som har fått husrom overlatt, på forlangende legge fram betryggende erklæring for at hans møbler og annet medbrakt gods ikke er befengt med veggelus, i fall det på stedet er høve til å skaffe slik erklæring. Denne forskrift gjelder på tilsvarende måte om han seinere fører inn eller tillater andre å føre inn i husrommet ting som etter sin art kan være befengt med veggelus.

19 juli. Dersom noen som får husrom overlatt etter denne lov har vært
Nr. 20. årsak til at veggelus er ført inn i huset, skal han erstatte enhver utgift som følger med utrydding av utøyet. Kan erstatningen ikke fås hos ham, er kommunen ansvarlig for erstatningen.

§ 11. Den som får seg overlatt husrom etter denne lov, plikter å rette seg etter de vanlige husordensregler. Ved gjentatt eller vesentlig misligholdelse av dene plikt kan den som har avgitt husrom, kreve at husfordelingsnemnda tar vedtaket om avståing tilbake. Tar fordelingsnemnda ikke innen 30 dager vedtaket tilbake, kan utleieren klage over avgjerda etter reglene i § 7.

Blir kravet (vedtaket) om avståing trukket tilbake gjelder reglene i § 9, annet ledd tilsvarende.

§ 12. Eier av husrom som blir avstått etter denne lov, kan kreve utgiftene til nødvendige reparasjoner, ominnreiinger eller nyinnreiinger som må gjøres før husrommet kan brukes av leieren, dekket av denne etter nærmere bestemmelse av kontrollnemnda og i den utstrekning nemnda finner at eieren ikke har økonomisk fordel av at arbeidene er utført. Leieren er ansvarlig for skade under bruken av husrommet når skaden ikke skyldes vanlig slit og elde, jrf. § 18 i lov om huseie av 16 juni 1939. Blir reparasjons- eller innreiingsutgiftene eller skaden ikke dekket av leieren, er den kommunen som har krevd avståing ansvarlig.

Kommunen kan utføre de reparasjons- og innreiingsarbeider som er nevnt i foregående ledd, i fall eieren av husrommet ikke foretar arbeidene innen den frist som kommunen setter. Når kommunen har utført reparasjons- og innreiingsarbeider som nevnt og eieren har økonomisk fordel av disse, skal en del av leia etter fastsetting av kontrollnemnda betales til kommunen som refusjon for reparasjons og innreiingsutgiftene. Det som kommunen ikke får dekket på denne måten, kan den kreve av huseieren i den utstrekning kontrollnemnda finner at han har økonomisk fordel av at arbeidene er utført.

Kontrollnemndas avgjerd etter første og annet ledd kan prøves av domstolene både for så vidt angår rettslig og skjønnsmessige sider.

Den som må avstå husrom m. v. etter denne lov, kan av kommunen kreve erstattet utgifter som han blir påført ved avståinga, f. eks. fraflyttingsutgifter. Kommunen er også ansvarlig for leietap som måtte oppstå inntil husrommet blir tatt i bruk etter vedtaket om avståing.

§ 13. Med husrom forstås i denne lov hus, leilighet, værelse og annen bolig samt garasje, verksteds-, fabrikk-, kontor-, forret-

nings-, forsamlings- og lagerlokale og liknende og like ens lager- 19 juli.
plass, gårdsplass, tomt m. v. Nr. 20.

§ 14. Eiere, utleiere og leಿತakere plikter på forlangende å gi husfordelingsnemnda eller i tilfelle kontrollnemndas avdeling for husaker, jfr. § 6, siste ledd, de opplysninger som den finner nødvendige til gjennomføring av bestemmelsene i denne lov.

§ 15. Departementet gir nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

II.

§ 16. I kommuner som har tillatelse til å kreve avstått bruksrett til husrom etter reglene under avsnitt I i denne lov, kan husfordelingsnemnda når den finner det rimelig, bestemme at personer som under okkupasjonen på grunn av nasjonalt arbeid er blitt fengslet eller har måttet forlate sitt bosted og av den grunn har mistet eller blitt fratatt husrom som de ellers ville ha beholdt, gjennom rekvisisjon skal få tilbake bruksretten til husrommet eller del av dette, uansett om vilkåra for å kreve husrommet avstått etter reglene under avsnitt I er til stede. Reglene i avsnitt I i denne lov gjelder ellers på tilsvarende måte.

§ 17. I kommuner som ikke har tillatelse til å kreve avstått bruksrett til husrom etter reglene under avsnitt I, kan fylkesmannen gi kommunen tillatelse til å kreve avståing etter reglene i § 16.

III.

§ 18. Den som unnlater å gi melding eller opplysninger etter denne lov, straffes med bøter.

§ 19. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1948. Fra lovens ikrafttreden oppheves provisorisk anordning av 18 mai 1945 om midlertidig avståelse av bruksrett til husrom. Fra samme tid bortfaller bestemmelser av 7 november 1942 om rett for kommuner til å kreve avstått bruksrett til husrom m. v. med endringer av 19 april 1945.

I kommuner der det var gitt tillatelse etter § 1, jfr. § 12, i bestemmelsene av 7 november 1942, kan kommunen uten ny tillatelse utøve rettigheter etter de tilsvarende bestemmelser i denne lov. Vedtak som er gjort med heimel i bestemmelsene av 7 november 1942 blir stående ved lag inntil nemnda opphever vedtaket.

19 juli. Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
 Nr. 20. samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. **Midlertidig lov om gjenreisning av krigsramte om-**
 Nr. 21. **råder.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 11 juli 1946 sålydende:

Kap. I. Lovens virkeområde.

§ 1. *Lovens virkeområde.*

1. Denne lov gjelder for de krigsramte områder.

I tilstilfelle avgjør Kongen om et område skal regnes som krigsramt og fastsetter grensene for dette.

2. De særbestemmelser som i denne lov er gitt for Finnmark og Nord-Troms, gjelder for hele Finnmark fylke og for herredene Lyngen, Storfjord, Kaafjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvæangen i Troms fylke.

Kap. II. Gjenreisningsorganene.

§ 2. *Gjenreisningsinstitutt.*

1. Kongen kan for bestemte områder opprette egne gjenreisningsinstitutt med oppgave å formidle gjenreisningsarbeidet ved:

a. Å overta med fullt ansvar overfor alle rettighetshavere den myndighet og de avgjørelser med hensyn til utbetaling av erstatningsbeløp til de skadelidte som ellers tilligger Krigsskadetrygden for bygninger. Denne kan i så fall pålegges uavkortet og ubetinget å utbetale til instituttet erstatningsbeløp vedrørende faste eiendommer som ligger innenfor det området for hvilket instituttet er opprettet.

b. Å føre bygningsteknisk og økonomisk kontroll med gjenoppbyggingen samt formidle den finansielle støtte som ytes av staten eller av statsgarantert bank eller finansieringsinstitutt.

2. De nærmere regler om gjenreisningsinstituttens styrer, virksomhet, regnskapsførsel, revisjon m. v. fastsettes av Kongen. 19 juli. Nr. 21.

3. Gjenreisningsinstitutt som opprettes i henhold til bestemmelsene i denne paragraf, kan ikke ilegges skatt av inntekt og formue til stat og kommune.

§ 3. Sakkyndige.

Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan oppnevne sakkyndige som skal tilkalles til bygningsrådets møter ved behandling av saker av betydning for gjenreisningen.

§ 4. Gjenreisningsnemnder og byggenemnder.

1. Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan bestemme at den i provisorisk anordning av 4 mai 1945 § 2 nevnte fylkesarbeidsnemnd skal fungere som gjenreisningsnemnd i et fylke. Medlemsantallet i nemnda kan i tilfelle økes til 7 dersom det finnes hensiktsmessig.

2. Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan påby at kommunestyret oppnevner en eller flere byggenemnder for kommunen.

3. Hvor det anses hensiktsmessig, kan de i lov om den Norske Stats Husbank av 1 mars 1946 § 11 nevnte husnemnder av kommunestyret pålegges å fungere som byggenemnder.

4. De nærmere regler om fylkesgjenreisningsnemndens og byggenemndenes gjøremål, eventuell godtgjørelse til medlemmene samt antallet av disse i de særskilt oppnevnte byggenemnder fastsettes av departementet eller den det bemyndiger.

§ 5. Kommunale organers myndighetsområde.

Kongen kan bestemme at vedkommende departement eller en annen myndighet helt eller delvis skal utøve de funksjoner og den myndighet i samband med gjenreisningen som etter denne lov og etter lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 er tillagt kommune eller bygningskommune eller kommunale organer.

Kap. III. Tomterydding og midlertidig gjenoppbygging.

§ 6. Tomterydding og overtaking av bygningsrester.

1. Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan kreve avstått eller fjernet:

a. Bygningsdeler av enhver art som skriver seg fra nedbrente eller på annen måte ødelagte byggverk, eller fra skadde byggverk

19 juli. når reparasjon vil være så gjennomgripende at hele bygningen
Nr. 21. derved i det vesentlige blir fornyet (hovedombygging).

b. Andre gjenstander av enhver art som ønskes fjernet av hensyn til oppryddingen etter ødeleggelsen.

2. Forlanges de i punkt 1 nevnte bygningsdeler og gjenstander avstått, skal verdien i mangel av minnelig overenskomst fastsettes av Kontrollnemnda.

3. Forlanges de i punkt 1 nevnte bygningsdeler og gjenstander fjernet, og dette ikke blir gjort innen en bestemt frist, kan de overtas uten vederlag når de av Krigsskadetrygden er taksert uten gjenverdi.

4. Når det er gått fram i samsvar med bestemmelsene i punkt 2 og 3, skal vedkommende grunnstykke ved senere avståing verdsettes som om oppryddingen ikke hadde funnet sted.

§ 7. Midlertidig gjenoppbygging.

Uten hensyn til gjeldende reguleringsbestemmelser kan vedkommende departement eller den det bemyndiger, tillate midlertidig gjenoppbygging. Der kan settes vilkår for tillatelsen. Det midlertidige byggverk kan når som helst kreves fjernet uten utgift for det offentlige.

Den midlertidige gjenoppbygging skal ikke være til hinder for at grunnen ved senere avståing verdsettes som om gjenoppbyggingen ikke hadde funnet sted.

Kap. IV. Planlegging av gjenreisningen.

§ 8. Godkjenning av byggeplaner.

1. Permanent bygging i krigsramte områder kan bare foretas med samtykke av vedkommende departement eller den det bemyndiger, og på de vilkår som fastsettes.

Det samme gjelder gravningsarbeider og tekniske arbeider som settes i verk av andre enn kommunale myndigheter, når ikke arbeidene er ledd i en jordbruksmessig utnyttelse av en eiendom.

2. Tegninger for permanent byggverk skal før arbeidet settes i gang, godkjennes av departementet eller den det bemyndiger.

3. Departementet kan gi nærmere forskrifter om byggingen, herunder bestemmelser om i hvilken rekkefølge forskjellige arealer skal bebygges. For områder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 ikke gjelder, kan det også gis bestemmelser om plasing av byggverk på tomt eller eiendom.

4. Bestemmelsen i denne paragraf gjelder også for krigsskadd byggverk utenfor de områder hvor loven gjelder etter § 1, punkt 1.

§ 9. *Ingeniørmessige arbeider.* 19. juli.

Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan i den utstrekning det finner det nødvendig, utarbeide planer for, og gi pålegg om hvordan tekniske og ingeniørmessige arbeider skal planlegges og utføres, samt øve kontroll med arbeidene.

§ 10. *Oppmålings- og kartforretninger.*

1. For krigsramte områder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjelder, kan vedkommende departement bestemme at det skal holdes nye oppmålings- og kartforretninger over eiendommer som tidligere har vært oppmålt.

Bygningsrådet kan bestemme at det også skal holdes oppmålings- og kartforretninger over andre eiendommer, såframt rådet anser det nødvendig av hensyn til gjenoppbyggingen.

Ny oppmålings- og kartforretning er overflødig hvis det eldre målebrev for eiendommen blir framskaffet innen en frist som bygningsrådet fastsetter. En slik fristbestemmelse skal kunngjøres på formålstjenlig måte. Departementet kan bestemme at bygningsrådet også i andre tilfelle kan beslutte å utsette eller sløyfe ny forretning over en eller flere eiendommer.

Når ny oppmålingsforretning er holdt etter utløpet av slik frist som nevnt i foregående ledd, trer den tidligere forretning ut av kraft.

2. Til oppmålings- og kartforretningen skal eierne av eiendommen og de tilstøtende eiendommer varsles på den måte og med den frist som bygningsrådet fastsetter. De skal oppfordres til å ta med eldre målebrev som de måtte ha.

§ 11. *Byplaner.*

For de steder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjelder, kan vedkommende departement eller den det bemyndiger, gjøre framlegg om ny byplan som skal behandles av bygningsråd og kommunestyre (bygningsskommunestyre) i samsvar med bestemmelsene i nevnte lov.

§ 12. *Stedsplaner.*

1. For områder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 ikke gjelder, kan vedkommende departement foranledige utarbeidet framlegg om stedsplaner eller regulerende bestemmelser (vedtekt) om: a. beliggenhet, bredde og høydeforhold for veier og plasser samt i tilfelle for de områder som holdes av i andre reguleringsøyemed, således til kaier, havneforbygginger, vannanlegg, kanaler og annen framtidig utnyttelse,

- 19 juli. b. bebyggelsens art (industribebyggelse, boligbebyggelse, fiskeribebyggelse og lignende),
Nr. 21. c. plaseringen av bygningene i forhold til nabogrenser, veier m. v. og avstand mellom bygninger på samme eiendom,
d. bygningshøyde og areal som utlegges til bebyggelse.

2. Departementet kan bestemme at bestemmelsene i § 10 skal få tilsvarende anvendelse i områder som det utarbeides stedsplan for. Byggenemnda skal i så fall utøve de funksjoner som i § 10 er tillagt bygningsrådet.

3. De under punkt 1 nevnte stedsplaner eller regulerende bestemmelser (vedtekter) skal etter kunngjøring legges ut til offentlig ettersyn i et tidsrom som i alminnelighet ikke må være kortere enn 4 uker. Saken med innkomne merknader forelegges deretter byggenemnda og vedkommende formannskap til uttalelse.

Stedsplan eller regulerende bestemmelse (vedtekt) blir gyldig ved stadfesting av vedkommende departement.

Når stadfesting er gitt, skal dette kunngjøres på den måte som departementet bestemmer.

Departementet eller den det bemyndiger, kan i nødvendig utstrekning foreta tomtelinndeling og tomtetildeling i samsvar med bestemmelsene i §§ 15 og 16.

Kap. V. Tvangsavståing og tomtetildeling.

§ 13. Tvangsavståing.

1. I reguleringsøyemed eller for å foreta fordeling i samsvar med §§ 15 og 16 kan vedkommende departement kreve avstått bebygd eller ubebygd grunn (herunder sjøgrunn).

Til nevnte formål kan også bruksrettigheter og servitutter over fast eiendom kreves avstått eller avløst, og nye bruksrettigheter og servitutter kan pålegges.

2. Departementet kan overlate til den kommune (bygningsskommune) hvor grunnen ligger, å kreve avståing og pålegge bruksrettigheter og servitutter i samsvar med bestemmelsene i punkt 1. Der kan settes vilkår for tillatelsen, og denne kan når som helst trekkes tilbake.

3. Tiltak som nevnt i punkt 1 og 2 kan kreves gjennomført fra den tid departementet eller den det bemyndiger, bestemmer og før erstatningen er fastsatt. Staten innestår i så fall for det vederlag som skal ytes. Ekspropriasjonsskjønn skal være forlangt senest på det tidspunkt overtaking skjer. Departementet bestemmer på hvilken måte avståingen skal kunngjøres for eier, rettighetshaver og andre interesserte.

§ 14. *Ekspropriasjonsskjønn og fastsetting av erstatning.* 19 juli.

1. Verdien av avstått grunn og rettighet fastsettes i mangel Nr. 21.
av minnelig overenskomst ved skjønn.

2. Erstatning kan avgjøres ved overdragelse av grunn eller, når det gjelder rettighet, ved tilståing av tilsvarende rettighet. Panteheftelse og grunnbyrde som ikke blir innfridd ved ekspropriasjonssum eller på annen måte, går over på den nye grunn. Denne trer i forhold til erstatningskrav på Krigsskadetrygden for bygninger i den tidligere sted. Odelsrett går over på den nye grunn. Departementet eller den det bemyndiger, kan bestemme at det samme skal gjelde andre rettsforhold som knytter seg til den faste eiendom eller rettigheten.

3. Bestemmelsene i § 6 punkt 2 får tilsvarende anvendelse for så vidt angår fastsetting av erstatning for kortvarig bruk av grunn og rettigheter.

§ 15. *Tomteinndeling og takst.*

1. På de steder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjelder, foretas tomteinndeling av bygningsrådet. Tomteinndeling kan foretas før avståing i henhold til § 13 er gjennomført.

2. De nye tomters pris (verdi) fastsettes ved takst som bør holdes samtidig med det i § 14 punkt 1 nevnte ekspropriasjonsskjønn. Prisen for hver tomt skal fastsettes pr. kv.m når det kreves. Tomtene overdras fri for den i bygningslovens § 46 fastsatte refusjon til gategrunn. Ved verdsetting skal det tas hensyn hertil og til den verdauk som tomten antas å få ved reguleringen.

3. Dersom det etter at takst er holdt, foretas vesentlig endring av noen tomt, kan det kreves ny takst. For mindre vesentlige arealendringer gjøres fradrag eller beregnes tillegg etter prisen pr. kv.m.

§ 16. *Tildeling av tomter.*

1. Når tomteinndeling er foretatt, skal den kunngjøres i avisene og på annen hensiktsmessig måte med oppfordring til dem som ønsker å overta tomt, til innen en frist av minst 2 uker å si fra om dette til den myndighet som nevnes i kunngjøringen. Når fristen er utløpet, kan det treffes vedtak om tomtetildeling dersom overtaking av grunn og rettigheter har funnet sted i samsvar med bestemmelsene i § 13 punkt 3, selv om skjønn etter § 14 og takst etter § 15 ikke er holdt.

2. For de områder hvor lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjelder, treffer formannskapet eller bygningskommunestyret vedtak om tildeling av tomter, herunder også pålegg om å overta

19 juli. tomt i samsvar med bestemmelsene i punkt 3. Formannskapet (byg-
Nr. 21. ningskommunestyret) er ikke bundet av bygningsrådets tomteinn-
deling.

3. Grunneier eller tomtefester eller flere grunneiere eller tomte-
festere i fellesskap, kan pålegges å overta en annen tomt innen kom-
munen i stedet for en tvangsavstått. Den nye tomt må høve til den
bruk som ble gjort av den eller de avståtte. Verdien av den nye tomt
og spørsmålet om den er høvelig, avgjøres ved tilleggs-skjønn som
bør fremmes uten opphold.

4. Formannskapetets (bygningkommunestyrets) vedtak om tilde-
ling av tomter i samsvar med punktene 2 og 3 kan innen 6 uker
etter at vedtaket er gjort, bringes inn for vedkommende departe-
ment. Når det gjelder tildeling av tomt etter pålegg i samsvar med
bestemmelsene i punkt 3, regnes fristen fra det tidspunkt tilleggs-
skjønnnet er endelig. Departementet kan foreta ny tomtetildeling.

§ 17. *Gjenoppbygging i fellesskap.*

1. Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan på-
by at flere erstatningskrav for krigsskade på bygninger skal slås
sammen til bygging på felles tomt, eller at erstatningskrav skal
nyttes som innskudd i byggeselskap hvis vedtekter er godkjent av
departementet.

2. Hvis forholdet til rettighetshaverne i de forskjellige eien-
dommer ikke blir ordnet ved innløsning eller frivillig overenskomst
om fordeling av sikkerheten, kan departementet påby innløsning av
rettighetene. Tvist om innløsningssummens størrelse avgjøres ved
skjønn.

§ 18. *Skjønnsmyndighet.*

1. Med de avvik som følger av punkt 2 og 3 fremmes skjønn
etter denne lov i samsvar med bestemmelsene i §§ 54, 55 og 56 i lov
om bygningsvesenet av 22 februar 1924.

2. For Finnmark og Nord-Troms kan det for hvert av de di-
strikter departementet bestemmer, nedsettes en skjønnsnemnd med
3 medlemmer til å foreta skjønn etter denne lov. Medlemmene og 3
varamenn for dem oppnevnes av departementet. Formannen og vara-
mannen for ham skal ha de egenskaper som er bestemt for under-
dommere. Et av medlemmene bør være utskiftingskyndig. Medlem-
mene får en godtgjørelse som fastsettes av departementet og utres
av statskassen.

Til å bistå de saksøkte under de skjønn som nemnda foretar,
kan formannen i nemnda oppnevnes prosessfullmektiger. Deres godt-
gjørelse fastsettes av departementet og utres av statskassen.

3. Når det er tvist om ekspropriasjonsgjenstanden, kan saksøkeren kreve at det blir gitt alternative skjønn på grunnlag av de forskjellige påstander. Er slike alternative takster gitt, kan saksøkeren uten omsyn til mulig anke kreve kjennelse for at han kan forlange å bli satt i besittelse av ekspropriasjonsgjenstanden mot å betale erstatningssummen etter det laveste alternativ og deponere forskjellen mellom denne sum og erstatningen etter det høyeste alternativ.

Vedkommende departement kan forlenge den frist som er satt i skjønnslovens § 57, men ikke ut over 2 år, med mindre departementet finner at det kan skje uten skade for saksøkte.

Den skjønnsmyndighet som har satt takster etter § 15, kan også avgi tilleggs-skjønn etter § 16, punkt 3. Rettens avgjerd om fremme av skjønnet kan ikke påankes eller påkjæres.

Hvis forkynnelse av skjønnsstevning ikke kan skje uten betydelig ulempe, skal eiere og rettighetshavere varsles i rek. brev. Er ikke deres oppholdssted kjent, kan de stevnes på den måte som er fastsatt i lov om forkynnesmåten av innkallinger og stevninger i visse saker om almenninger av 9 juli 1851, dog slik at varslet skal være 4 uker regnet fra kunngjøringen i Norsk Lysingsblad.

§ 19. Forfall og forrenting av skyldige beløp.

1. Erstatningssummene forrentes i samsvar med Norges Banks diskonto fra den dag grunn og rettighet er overtatt eller fra ekspropriasjonsskjønnets avhjemling hvis denne faller tidligere. Dersom den det eksproprieres fra, eller som tildeles tomt, nytter eiendommen til provisorisk bebyggelse eller på annen måte kan skaffe seg økonomisk fordel av den, kan departementet eller den det bemyndiger, bestemme at rentebeløpet helt eller delvis skal falle bort.

2. Grunneier eller fester som tildeles grunn eller rettighet etter § 16, må innbetale den del av overtakingssummen som ikke likvideres i hans erstatningskrav, innen 3 måneder etter at han har fått melding om den endelige tildeling, dog ikke før skjønn etter § 14 er endelig. Ellers mister han sin rett til grunnen eller rettigheten.

3. For de beløp som skal utres av grunneier eller fester som er pålagt å overta grunn eller rettighet, og for refusjon av utgifter til gateopparbeidelse, gjelder de betalingsvilkår som er fastsatt i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 46, punkt 3, idet dog renter beregnes i samsvar med punkt 1 ovenfor. Bygningslovens §§ 10 og 46, punkt 5, gjelder tilsvarende.

§ 20. Tinglysing.

1. Ved tinglysing av ekspropriasjonsskjønn, av overleveringsforretning i henhold til skjønnslovens § 55, jfr. denne lovs § 13,

19 juli. eller av dokument om frivillig overdragelse av grunn som kan kreves
Nr. 21. avstått etter denne lov, kan tinglysingsdommeren opprette felles
blad i grunnboken for vedkommende eiendommer. Opprettelse av felles
blad har ikke noen virkning for heftelsene på de enkelte eiendommer,
og heftelsene føres ikke over på fellesbladet.

2. Eiendomsrett eller bruksrett til eiendom som fellesbladet omfatter, kan overføres til staten eller i tilfelle kommunen (bygningsskommunen), og heimelsdokument kan tinglyses uten hensyn til bestemmelsene i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 57, post 1—2 og § 57 a, post 1.

Staten (kommunen, bygningskommunen) kan, uten å ha grunnboksheimel, kreve skylddeling, kart- og oppmålingsforretning over grunn som skilles ut fra eiendommer som omfattes av fellesbladet.

3. Heimelsdokument på eiendom som er skilt ut fra fellesbladet, skal gi opplysning om overdragelse skjer til tidligere grunneier (fester) som erstatning for avstått tomt, i tilfelle med bestemt angivelse av denne tomt.

4. Dokument angående rettsstiftelse som er foretatt av staten (kommunen, bygningskommunen) vedkommende eiendom som omfattes av fellesbladet, kan tinglyses selv om staten (kommunen, bygningskommunen) ikke har grunnboksheimel. Tinglyst heimelsdokument gir i dette tilfelle erververen rett til å rå over eiendommen som om han hadde grunnboksheimel. I tinglysingsattest på dokument fra erverver av eiendom som er skilt ut fra fellesbladet, skal det, såfram han mangler grunnboksheimel, gis opplysninger om at utstederens heimelsdokument er tinglyst i medhold av bestemmelsene i denne parafrat. Staten (kommunen, bygningskommunen) plikter, såsnart det kan skje, å la tinglese de dokumenter som er nødvendige for å bringe erververens grunnboksheimel i orden.

5. Vedkommende departement kan gi nærmere regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 21. Skylddeling.

Uten hensyn til § 1 i lov om skylddeling m. v. av 20 august 1909 kan skylddeling foretas samtidig med de skjønn og takster som holdes i samsvar med bestemmelsene i denne lov og av samme skjønnsmyndighet.

Kap. VI. Forskjellige bestemmelser.

§ 22. Utligning av utgifter i bygningskommuner.

Bygningskommunens styre er berettiget til i samsvar med bestemmelsene i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 §§ 4

og 5 å utligne utgifter som påløper som følge av bestemmelsene 19 juli i denne lov. Nr. 21.

§ 23. *Gebyrfritaking.*

For dokumenter som utstedes i anledning av overføringer foretatt etter bestemmelsene i denne lov, betales ikke stempelavgift eller tinglysningsgebyr.

For panteattest som kreves av offentlig myndighet til bruk ved gjennomføring av bestemmelsene i denne lov, betales ikke gebyr.

Skylddelings-, kart- og oppmålingsforretninger etter bestemmelsene i denne lov holdes uten utgift for grunneierne.

§ 24. *Straff m. v.*

Med bøter straffes den som påbegynner eller lar påbegynne arbeide i strid med bestemmelsene i denne lov eller bestemmelser gitt i med hold av denne lov, eller som ikke etterkommer pålegg gitt i med hold av denne lov, eller som medvirker hertil. Uaktson overtrødelse er også straffbar.

Lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 § 153 gjelder tilsvarende. Vedkommende departement eller den det bemyndiger, kan også utøve den myndighet som er tillagt bygningsrådet.

§ 25. *Ikrafttreden.*

Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig bortfaller følgende bestemmelser:

Bestemmelser om ekspropriasjoner av fast eiendom i anledning av gjenreisningsarbeider av 27 juni 1940.

Bestemmelser om nye oppmålings- og kartforretninger i Kristiansund av 27 juni 1940.

Bestemmelser om nye oppmålings- og kartforretninger i Steinkjer av 23 juli 1940.

Bestemmelser om gjenreisningsinstitutt for Kristiansund av 26 juli 1940.

Bestemmelser om nye oppmålings- og kartforretninger i Namsos av 29 august 1940.

Bestemmelser om gjenreisningsarbeidet i de krigsramte områder av 16 juli 1941 med endringer av 20 mai 1943 og 4 mai 1944.

Bestemmelser om tinglysing ved regulering av krigsramte områder av 16 september 1943.

19 juli. Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
Nr. 21. samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

19 juli. **Kongelig kunngjøring** om engangsskatt på formue-
stigning.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 9 juli 1946 gjort dette vedtaket:

§ 1. Det skal skrives ut en særskilt skatt til staten på formue-
stigning under krigen. Ved utligningen skal reglene i lov om engangs-
skatt på formuestigning legges til grunn.

§ 2. De første kr. 5 000 av formuestigningen er skattefri. For
personlige skattepliktige blir dette beløp å forhøye med kr. 1 000
for hver person som den skattepliktige hadde til forsørgelse 1 januar
1946. Barn, hvis formue i medhold av lovens § 2, annet ledd, ligned
under ett med familieoverhodets formue, regnes alltid med til de
forsørgede.

Av den overskytende del av formuestigningen skal skatten be-
regnes etter følgende satser:

30 pst. av de første kr. 10 000

50 pst. av de neste kr. 20 000

70 pst. av de neste kr. 40 000

95 pst. av det overskytende beløp.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt i Oslo 19 juli 1946.

Under rikets segl

(L. S.)

Etter bemyndigelse:

Einar Gerhardsen

Halvard M. Lange

Oscar Torp

Lars Evensen

Kristian Fjeld

Aaslaug Aasland

Nils Langhelle

Erik Brofoss

Jens Chr. Hauge

Leif Østern

Regjeringens resolusjon.

19 juli.

I henhold til § 28, første ledd, i provisorisk anordning av 29 juli 1941 om gjenopptakelse og revisjon av judisielle og administrative avgjørelser og forvaltningsmessige dekreter truffet i Norge under den tyske okkupasjon, jfr. provisorisk anordning av 17 august 1945 og kongelig resolusjon av 15 februar 1946, forlenges de frister som er nevnt i restitusjonsanordningens §§ 2 og 4, begges annet ledds annet og tredje punktum, § 10, § 15, § 18, jfr. § 15 samt § 20, slik at de først løper ut 1 desember 1946.

Regjeringens resolusjon.

19 juli.

Med hjemmel i midlertidig lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip av 5 juli 1946 bestemmes:

§ 1. Det er forbudt å slutte eller fornye fraktavtale for norsk skip uten tillatelse av Handelsdepartementet eller den det gir myndighet, jfr. lovens § 5.

§ 2. Det er forbudt å la norsk skip gå fra havn her i riket eller i ballast fra havn i utlandet uten tillatelse av Handelsdepartementet eller den det gir myndighet, jfr. lovens § 6.

§ 3. Handelsdepartementet bemyndiges til å gi nærmere forskrifter om innbetaling av kommisjon m. v. i henhold til lovens § 9, om forvaltning av utjevningskassen og om utbetaling av erstatningsbeløp, jfr. lovens § 15.

§ 4. Handelsdepartementet bemyndiges til å gi forskrifter om plikt til å melde posisjon for norske skip, til å gi meldinger og opplysninger av enhver art som trengs for gjennomføring av loven, og til i samme øyemed å gi adgang til granskning av forretningsbøker, forretningspapirer, styre- og forhandlingsprotokoller, jfr. lovens § 17.

§ 5. Handelsdepartementet bemyndiges til å gi nærmere forskrifter til gjennomføring av loven, jfr. lovens § 19.

Regjeringens resolusjon.

19 juli.

I medhold av paragraf 4 i lov om Svalbard av 17 juli 1925 bestemmes at det i paragraf 6, 1 ledd, i kongelig resolusjon av 27 mai 1938 om alminnelige forskrifter om fredning og om jakt og fangst av landpattedyr og fugl på Svalbard og Jan Mayen satte forbud mot fangst med gift på Svalbard, oppheves inn-til videre fra og med 1 november til og med 31 mars. De nærmere bestemmelser om på hvilke områder og på hvilke betingelser gift kan anvendes gis av sysselmannen.

19 juli. **Regjeringens resolusjon.**

Landbruksdepartementet bemyndiges til i henhold til § 24 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. å gi utsettelse i en bestemt tid med å sette i verk den i lovens § 7 påbudte offentlige kjøttkontroll i kjøpstads- eller ladestedskommuner med under 4 000 innbyggere og ved de offentlig godkjente slaktehus.

19 juli. **Regjeringens resolusjon.**

I medhold av § 91 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål m. v. bestemmes at kapitlene I, II, X og XIII, i nevnte lov skal komme til anvendelse for byen Kongsvinger i Hedmark fylke.

19 juli. **Regjeringens resolusjon.**

I henhold til § 1, siste ledd i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn skal havnefogder regnes som stats-tjenestemenn.

Utgiiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.